

ادبیات امریکا

تألف :

ژاک فرنان کائن

استاد دانشگاه پاریس

Jacques – Fernaud Cahen

ترجمه :

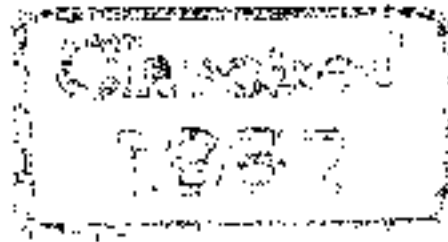
ح. حسینی نژاد

ناشر :

کتابفروشی طهوری

تهران : خیابان شاه آباد

ادبیات امریکا

تألیف :

ژاک فرنان کائن

استاد دانشگاه پاریس

Jacques - Fernand Cahen

ترجمه :

ح. حسینی نژاد

ناشر :

کتابفروشی طهرانی

طهران - خیابان امام آفتاب

۱۰۰۰ جلد از این کتاب در چاپخانه فردوسی بطبع رسید

طهران ۱۳۳۴

حی‌حاج معصوم و معصومان مرحوم‌ها

کشورهای پرستان در عامل ظرافت و تقوی را که
برای سعادت انسان تربیت یافته ضروری است فاقدند
شارل بودلر ۱

فصل اول

قرن هفدهم و هیجدهم

در میان پرورترینها ۲

نایدان قرن هیجدهم سراسر زندگی روحی و عملی مستعمره نشینان
انگلستان جدید عملوار نصایح و مواعظ کنیشتان پوزتین است و این نیز
موضوعی اساسی است چنانچه « کنیشتان الهی » در جامعه امریکائی عادات
و افکار و رفتاری را زبوح داده اند که این جامعه هنوز نتوانسته است خود

۱- شاعر فرانسوی موله در باریس مؤلف کتاب Charles bau
diare « گنهای سخی » که عمی و عم احساسات عم انگلیس و محزون وی
در این کتاب از نظر انگلیس موسیقی صوتی و در اوایی سیستان و فنون بیان
خود را از سیرای دوره اول فرانسه بیان مینماید

۲- Charles bau فرانسوی موله در باریس مؤلف کتاب Charles bau
diare « گنهای سخی » که عمی و عم احساسات عم انگلیس و محزون وی
در این کتاب از نظر انگلیس موسیقی صوتی و در اوایی سیستان و فنون بیان
خود را از سیرای دوره اول فرانسه بیان مینماید

۳- این دوره و دوره به سنجنگبری بر مساکتی شامل ناهب انقلاب ۱۶۸۴ تقریباً
تمامی ساخته دست و رینها بود که در هنگام انقلاب با مجلسان متحد
شدند از طرفی بر اثر سنجنگبری اسواروب ها عمه زبانی از نورینها
بناگر بر سبند که بجاهای دوز دست مهاجرت کنند و نفس این مهاجرت های
صراخ دوزاریج اسمدار انگلیس از متعصبان دوزاریج است و مهم است

را از بند آنها کاملاً رهایی دهد با آنکه عادات و رسوم نو عکس العمل‌هایی شدید و غالباً فراطبی در مقابل این افکار مغایر با طبیعت از خود نشان داده‌اند ، از این روی یکی از جریان‌های مهم ادبیات امریکا از هوت هورن ۱ تا کالدول ۲ که «ادیت وارتن» ۳ و «پ. ا. مور» ۴ نیز در این میانه قرار گرفته‌اند ، با مباحثه عظیم‌له و علیه مسداک پوربین‌ها مشخص میشود و لسی آثار و تالیفات کشیشان پوربین در دوره استعماری ، بجز از این تأثیر روحی ، از نظر ادبی ارزشی نداشته‌اند و دیرزمانی است که جز مورخین کسی این آثار را نمی‌خواند .

مواعظ و نوشته‌های این کشیشان مانند زندگی خود آنان خشک و خشونت‌بی سابقه دارد و در آنها جز از بند و زنجیر و آهن گنجاخته و دار و بریدن گوش و زبان و ده‌چهار میخ کشیدن بحثی میان نمی‌آید . چه این کشیشان نه تنها برای توصیف دوزخ که منتظر گناهکاران یعنی تمام بشر است ، تصورات و تمثیل‌هایی می‌یابند که زبان نا هموار انسان ، آنها را ترسناک‌تر میکند ، بلکه در همین زندگی خاکی نیز ، امر و نهی میکنند و گناهکاران را به کیفرهایی خوبین می‌رسانند و دامنه گناه هم چندان وسیع است که کلامی را که کفر آمیز شناخته شود با سرود ساده را شامل میشود با محکوم کردن یک جاسوس شیطان ، یعنی یک مخالف مسلکی ، کشیش کاری مقدس انجام می‌دهد و با افشای حرکت با حرف مذموم ، شخص به دستفراوان کوب خداوند در زمین مدد میکند .

ولی مردم مستعمره جز با کوشش و ترقی نمیتوانند بزندگی ادامه دهند و از همین روی و اعظان پورترین در مورد جلب منفعت و اقدامات اقتصادی، بناچار مهر خاموشی بر لب می نهند و قمار و لخبند عاشقانه و افکار مستقل و آزاد، محکوم به توییح و تکفیر است ولی دادوستد و سفته بازی و احتکار غاصبانه در باطن ترویج عیشود و بر اثر همین امر ملتی میان می آید رنجبر و دلاور و لجوج و خشن، بی اعتنا به لذت، و بدگو، حسود، دارای اخلاقی خشک و محدود که فقط ترقیاب اقتصادی را دوست دارد و توانگری و پول را می ستاید.

نام دو یاسه تن از این الهیون ترسناک، قابل ذکر است، «توماس هوکر» ۱ ۱۶۴۷ - ۱۵۸۶ یکی از موسسین ایالت «کنکتکوس» ۲ و جان وینتر ۳ ۱۹۴۹ - ۱۵۸۸ و مانند ارماساچوست و «جان کوبن» ۴ ۱۵۶۲ - ۱۵۷۴ اهل بستان این سه تن از نظر صفات فنی و عظم و خطابه و هم چنین از نظر مبدأ و مولد مفاهیم در ادبیات آمریکا ندارند چه در اروپا بدینا آمده اند فقط اهمیت آنان از آنروست که نمایانده و افکاری یکنواخت و نوعی در امر کار و اوج دادند.

در میان نسب بعد «روحرویلیام» ۵ ۱۶۸۳ - ۱۶۰۴ بغمهای نو ساز میکند مخالف با آهنگهای دیگر، وای کاملاً امریکایی است و آن نعمه آزادی است وی نخستین کسی است که آزادی عمایند مذهبی و حکومت مردم را خواستار میشود و همین علت هم منحصیبان ناساچوست او را اردیوار خود می رانند و وی نیز «رودس» را بنیاد را میس می کند و این

Connecticut - ۲	Thomas Hooker - ۱
John cotton - ۴	John winthrop - ۳
Rhode's Island - ۶	roger william - ۵

منطقه را تاملتی بناهنگاه دزدان و شیادان می‌پنداشتند در خصایر اب و حافظه محقق ادبیات امریکا این مرد احترامی خاص باید داشته باشد چه او نخستین فرد و پیشرو یک نسل انقلابی و نخستین نغمه سرای آزادی ملتی بود که پس از وی ابراز کینه به استبداد سیاسی و اشتیاق به قدرت و حکومت را شعار خود قرار میداد.

راندن ویلیام و محکوم کردن عمایه وی به بیدستی دردی از پورنین‌ها را درمان نمیکند و این عفا بد رفته رفته در اجمعی یابد روح استبدادی و خود کام عهد عتیق که جانشینان " هوکره " و " کونن " نماینده آن هستند در همه جا باروح انقلابی و آزاد بخواهی ساگردان مکاتب ویلیام روبرو میشوند از آن گذشته بر اثر توسعه مناطق مستعمره نشین از یک سوی فشار اقتصادی و از سوی دیگر امکانات جشدن لذات، عدم کفایت الپیون پورنین را در رهبری زندگی دنیوی مردم آشکار میکند در قرن بعد آنکه رانده میشود شورشی و کافر نیست بلکه خود کشیس مذهب پورنین دارد در امر شورش اتباع خویش سپرد و یار زانترک کند و آر کشیس « جانسن ادوارد » است ۱۷۵۸-۱۷۰۳، ولی با آنهمه وی نخستین کسی است که از نظر سبک و صفات ممتاز آن، در ادبیات حق بوطن دارد، آسنابه مفهوم لطیف الهی وی، سخوی شافقی آمیز، در آثار خود مگوشد که مطابق سنت و عادات باریس و رحمت این مفهوم لطیف را در دلها اسوار کند، و همین مفهوم در کتب « خصایر اب » وی ملامتی صرفیانه بدو الهام میکند که به بعضی از صدهاب این کتاب صورت شاهکار هائی کوچک عنائی میدهد قوت تشبیه و هم چنین قدرت مندایی رساله او را در باره آزادی اراده سوده‌اند

۲ - بینامتن ۱ فرانکلن ۱۷۹۰-۱۷۰۶

مرای آنکه ادبیاتی امریکایی بوجود آید امریکاییان باید بدون شك با ادبیات دیگران آشنا شوند و اینکار راهم فرانکلن بعهده میگیرد با آنکه وی در دانشگاهی درس نخوانده بود کتابخانه‌ای بزرگ داشت و قدما رمتاخرین را بخوبی می‌شناخت مانند رفقای ادبی، فرانسه و انگلستان خودوی با آنان فاضلان و ادیبانه مکاتبه میکند و به علم و سیاست و ادبیات بیک اندازه عشق می‌ورزد و به علوم ماورالطبیعه و الهیات بی‌اعتناست و مانند بسیاری از رفقای فرن ۱۷۹۰ و ۲۰ امریکایی خود ورود خود را در ادبیات از دوازده سالگی در چاپخانه آغاز میکند و چند سال بعد روزنامه نگار میشود و سرانجام با مسافرتی در اروپا تحصیل خود را پایان می‌رساند، وصف پیشرفت‌های سیاسی وی کار تاریخ است ولی بیان محبوبیت وی در انجمن‌های ادبی پاريس با ادبیات است! اگر بپذیریم که استقبال پر هیجان مردم فرانسه در آغاز بیشتر به نمایندگی دشمنان انگلستان و کشور وحشیان بیکو توجه داشت تا به خودوی، مسلم است که اگر مردم ظریف و ادیب، فرانکلن را نظیر خود نمی‌بافتند و در محکمه و کتاب «لاطائفات» وی چون سناریای درخشان ناپیدن نگرفته بود، این هیجان بزودی خاموش میشد کتاب «لاطائفات» کتابی است کوچک که با ظرافت و روانی نوشته شده

از آنجا که فرانکلن مردی اجماعی و مهربان و خوششخو بود هیچیک از صفات او زنده و نندرتود واقع بین و مقید به آداب و رسوم، به کلیسا می‌رفت و معتقد بودن بخدا را بر بیدینی ترجیح میداد، اپیکوری مسلک و

هنر دوستی، بی سوزی گذار عاشقانه معشوقه هائی می گرفت و با صداقتی مسخره آمیز و بدون سرم و حیا این امر را اعتراف می کرد بر اثر علاقه و شوق به ظرافت و طنز با اعتقاد راسخ بحت با جدل می کرد ولی در شنیدن عفا ید دیگران بر بار بود و در بخت خود حرارت متعصمان را آشکار نمی کرد، امریکائی سنت و رسوم اروپائیان پذیرفته یا اروپائیان امریکائی شده، در هر حال وی نمونه کامل انسان مودب و صدیق قرن ۱۸ بود مکاتبات و کارنامه وی ۱۷۷۸ او را بهمین نحو بمآ معرفی می کند، قرائت این مکاتبات و کارنامه از نظر نکات تاریخی جالب است و از نظر نقل داستان ها و روانی سبک - و روش های ما لایم فلسفه ظریف و جذاب

پیدایش یک ملت

در طی بیست و پنج سال اخیر قرن ۱۸ و اوایل قرن ۱۹ تفوق سر عشکالات و حفظ استقلال، و ایجاد تاسسات تازه و بکار انداختن آنها، مساعلی بود که امریکائیان را از اشغال به امری غیر از سیاست و اقتصاد باز میداشت از همین روی نهادهای ظهور ادبی مردم این دوره اعلامیه استقلال و نطق و اعزالت و ۸۵ خطابه های ملی و مادیرن ۲ و جی ۳ است که به اسم جمع، اتحادیه شناخته شده، از آن گذشته این مدارک از آن جزئیات شمایر آمده اند که به پهر از آنجا دسترس نبود

توماس بی ۴ متوفی بمسال ۱۸۰۹ و همگور سنت ران دکور و کور ۵ متوفی بمسال ۱۸۱۳ را می توان از این رسانه استنباط کرد ولی یکی از این دو

انگلیسی بود و دیگری فرانسوی خطابه‌های سیاسی و مذهبی پن از نظر قدرت مشاجره و شور و شغفی که سبک فصیح آنرا زنده و جاندار میکند جالب توجه است و اما کرد کر با آنکه وی انگلیسی را در سیزده سالگی آموخته بود آنرا چون هنرمندی حقیقی بکار می‌برد و در نامه‌های يك بزرگ امریکائی (که اساساً يك نالیف زراعتی است) شعر روستائی را بنحوی جالب پیروی میکند این دو در ادبیات بنا کرد مکتب اصالت تصور بودند و امید اصلاح مشوق آن دو به آمدن به امریکا بود. پن شدت و سختگیری را می‌پسندید و کرو کر دوسار آشتی و بردباری بود ولی هر دو ناپایان عمر به بیدایش مشی تازه بشریت معتمد بودند.

فصل دوم مشاجرات

واشنگتن ایورینگ ۱۸۵۹-۱۷۸۲

اگر فرانکلن را نخستین مرد متمدن امریکا نامیده‌اند ایورینگ را نیز میتوان نخستین ادیب امریکا بشمار آورد از آن گذشته اصالت حقیقی رنگانه آبکار وی در این زمینه است. سبک که روایی و سادگی دلفریبی دارد، تقلیدی ماهرانه از سبک ژاناسیت است. صافتر مظهرها و انتخاب معاصر، در کتابهای سالها گذشته و تاریخ نیویورک ۱۸۰۹

۱- Washington Irving

۲- goldsmith ادیب انگلیسی. مؤلف سالاس (ارانت) دارای پیوستگی

ساده و طبیعی و مؤلف کتاب حلقه (و یک فصل)

۳- Salamagundi

مطابق تصاویر کتابهای آدیزن ۱ نقاشی نموده است و افسانه‌های وی درباره هورسن و ریپ‌وان و میکال ۲ و گودال سر اشیب از سبک آلمان مایه گرفته غرض از ذکر این منابع آن نیست که ارزش و لطف غیر قابل انکار این کتابها را ناحیز و حنیر بگیریم بلکه برای اثبات این امر است که از نظر تاریخ نخستین نویسنده امریکا به اروپائیش از کشور خود مدیون بوده است از آن گذشته در سال ۱۸۰۲ کتاب مصاویر وی بحمایت و مساعدت والتر اسکات ۳ در لندن بچاپ رسید و مردم انگلستان بیش از همشهریان خود نویسنده از این کتاب استقبال کردند و عادت آن بود که امریکائیان نویسنده را از اینکه در حمایت مردم انگلستان راه افراط را بپیمود سرزنش میکردند ولی با اینهمه وی از انگلستان برای نویسن این کتاب بسیار مخلصانه و مایه و موضوع گرفته بود و بدون سنگ برای تلافی این سرزنش بود که پس از بازگشت از مسافرت طولانی خود به اسپانیا که در آنجا وقت خود را در اسگارس چندین داستان عاشقانه آن دیار وقف کرده بود سفری به دشت‌های جنوب غربی روت و کتاب سفری در

۱- Addison نویسنده انگلیسی مولد «آمسبری» معالات وی در محله «اسکاتور» سسند که ادیبان انگلستان وفار و معانت پیشری مدس آوردند «کوبن» وی مؤلفی سیار بزرگ کسب کرد (۱۷۱۹-۱۶۷۲)

۲- Riep van Winkle

۳- Scott (Walter) داستان نویس اسکاتلندی مولد ادینبورگ آثار مهم وی عبارتند از «ویورنی» «زندان ادینبورگ» «پورین‌ها» «ایوان هورسن» «رب ردی» «نامزد لامر مور» «کپه فرانس» داستان‌های که غالباً اساس نوشته شده با آوری بسیار همچنان انگیز و سماع صحیح از گذشته است

چمن‌ها را منتشر کرد. ۱۸۳۵ و پس از این کار ۲۵ سال آخر عمر خود را به نوشتن کتاب زندگی و آشنی‌نگتن ۱ بسر آورد و این کتاب در همان سال مرگ وی بچاپ رسید .

۴- چگونه میتوان ادبیات ملی آفرید

این سوالیست که همیشه بحث‌های ادبی معاصران « ایورینگ » از آن مابه می‌گیرد اگر تصور و ضعف یاز» از میهن پرستان افراطی را کنار گذاریم که از همان فردای انقلاب میخواستند زبان انگلیسی را از امریکا برانند و زبان دیگر را که ساخته خود آنان باشد چنانچه آن کنند چهار فکر اصلی در آن مورد با یکدیگر روبرو میشود

۱- « ساموئل آ کتاب » در سخنرانی‌های خود در باره ادبیات امریکا ۱۸۳۹ معتقد بود که این ادبیات تنها بعزت اینکه در امریکا نویسنده و ناشر هست ، وجود دارد ، هوا داران این فرصیه خوش بین آثاری از قبیل « فتح کنعان » تألیف «دروایت» ۳ ۱۷۸۵ و « کامیاد »

۱- washington یکی از مؤسسیں جمهوری امریکا که خود او شخصیں رئیس آن گردید از ۱۷۸۹ تا ۱۷۹۷ میلاد در ویرجینی ۱۷۹۹ - ۱۷۳۲ در آغار جنگ استقلال سر یازان جوان خود را با مهارت تمام مطمع انضباط نظامی کرد و بیاری لافایب و روشامبرو انگلیسیان را در برانتون سکست داد ۱۷۸۱ پس از آزادی کسور خود قانون کسور های منجده را از مجلس گذر آید و این قانون اساسی تا امروز هم مجرب است و خود او نیز دو بار بر ریاست جمهوری انتخاب شد و بعد از ساندرگی مردم روزگار کپن به «موت وری» رفت و نگار کساوری برداشت ، از ادهای آرام و مسی معالسی با است صداقت و صفای بی استنها خصائص اساسی آراد کننده امریکاست
۲- Samuel L. Knapp
۳- dwight

بارلو ۱۸۰۷ را که از آن پس تقریباً بطور کامل گرد فراموشی بر آنها نشسته، نظیر بهشت ۲ گمشده «میلتن» ۳ و «اندئید» ۴ و یژیل ۵ معرفی می کردند.

۲ - چارلز جی. پنجرسل در سخنرانی خود در انجمن فلسفی فیلادلفی درباره «تأثیر امریکا در روح» ۱۸۲۳ بر عکس صاحبان عقیده

۱ - Barlow

۲ - *lost paradisi* داستان حماسی مشهور عیسوی دردوازده آواز که ناشر بی قاعیه توسط میلتن ساخته شده است و موضوع آن هبوط آدم است و این کتاب یکی از ارکان شعر انگلیس است ۱۶۷۴-۱۶۶۷

۳ - *milton* شاعر انگلیسی مولد در لندن پس از مرگ کرمول که وی منسی او بود از زندگی دولی کناره گرفت، تهیست و فراموش شده، با پینا، وی زن و دختر خود شعر جاودایی خوش (بهشت گذشته) را املاء کرد ۱۶۷۴-۱۶۰۸ میهن در سنت پیتربورگ مدفون است.

۴ - *Enchiridion* شعر مشهور رزمی و برزبل دردوازده آواز و درباره موضوعی که ملی عرض شده است این شعر بلندی بسیار ماهرانه از ایلپاد و اودیسه هور است کمال سنگ و طراف اسماز و نحوه ساز احساسات در این اشعار قابل ستایش است، هری که برای انجام این آواها نگار رف بر هائس واقعی طرح شعر و هائس احساسات برده می افکنند.

۵ - *Virgile* مشهور ترین شاعر لاین مولد در انا و مؤلف کتاب «یوسانی» و «رئوریک» و «آمنه» او کنار و مس از اوحیایب می کرد و ویس از آ-که «استین» را تمام کب در گند و فصله داست که در حیات خود «انند» را با بود کند نوی و روح ملایم و حساس وی خرابون و سورعالی (لوکرس) را اشارد و برزبل سخوی طبیعی به آنچه موردون و طرب است نسبت می باید مقلد دائم ولی بسیار ماهر و با انسان و مخصوصاً شوکر سوسروی بواسطه عسی و ادراکس نسبت طبیعت و کمال مطلق سبک و وزن اشعارش متذکری اعیال است.

۶ - Charles samuel Ingersoll

فوق معتقد بود که امریکا نه تنها نویسنده و ادیب اصیل ندارد بلکه نباید هم داشته باشد چه روح ملت نو دوستانه فایده و عمل است و باید این روح در کارهایی که نفع واقعی دارد تجلی کند نه در ادبیات

۳ - در مقابل این عقیده «رفس و گریس ولد» ۱ در مقدمه کتاب نویسندگان امریکا «۱۸۵۷ به کسانی که اصالت و ابتکار هم میهنان او را ریشخند میکنند چنان پاسخ میدهد

« ادبیاتی منحصراً ملی نه هیچگاه بوده است و نه میتواند باشد کیه ملک بیکدیگر و به قرون گذشته مدیونید بعضی از منتقدین از ما که به همان زبان گفتگو میکنیم و همان «بیکن» ۲ و «اسینسر» ۳ و «شکسپیر» ۴ و «میلتن» را در آسمان ادب خود داریم انتظار دارند که از آنان (انگیستان)

۱ - Rufus W. Griswold

bacon Roger کیس انگلیسی ملقب به جیمز سوود ، مولد در ایلستر یکی از بزرگترین علمای قرون وسطی وی یکی از کسانیست که بخطای اخراج بارون بوبرا با وسعت میدهند ۱۹۱۴-۱۲۱۴

۲ - Francis Bacon وریس دادگری در زمان حاک اول و فیلسوف مشهور انگلیسی مولد در لندن و با نگارش (اوغنون جدید) دوزمه مؤسسن روس جری در علوم در آند وی بصرفات علمی را در روس فاسس ، تولیدود بن جدا میکند سهرت وی بر اثر ابهام رسوه گیری که سبب سلب درجات کنفوری وی توسط مجلس انگلستان گردید لکه دار شده است (۱۶۲۶-۱۵۶۱)

۳ - Spencer edmond ساعر انگلیسی مولد در لندن مؤلف « بادشاه یریان» ۱۵۹۹-۱۵۵۲

۴ - Spenser (Herbert) فیلسوف انگلیسی مولد (در بای) موسس فلسفه نکامل (۱۹۰۴-۱۸۲۰)

میش از اندامهای تفاوت داشته باشیم که خود آنان آن تفاوت را بایونانیان و رومیان ندارند و مسئله ما و سایر ملل آن نیست که کدامیک بهتر مینوانیم کاملاً گذشته را بدور افکنیم بلکه مسئله آنست کدامیک بهتر مینوانیم از آن بهره بریم^۱

همچنین «لانگ فلو»^۱ میاندیشید که ادبیات امریکاجز ادامه ادبیات انگلستان نمیتواند باشد

۴ - «ویلیام» «چانینگ»^۲ ۲ در سال ۱۸۳۰ . باهم آوازی با این عقیده «سن زان کر و کر» که میگوید

« امریکایی چون انسانی نواست و مطابق قواعدی نو کار میکند باید از افکاری نو مایه بگیرد و عقایدی تازه بیار آورد »
چنین مینویسد

« ما این عمیده را که این کشور باید جهان کپسه را تقلید کند و

۱- Shakespeare (William) بر و گویین ساعر باری انگلستان
عنوان در اسرار مورد مولف سارد بسیاری عماده و نما سنامه که عالماً
سازگار ساخته شده اند «رؤنا در سمس باستان» ، «وزم شور و لیب»
«در چهاردهم» «ناخر و مسمی» «زبان و سدمور» «زول سرار» «هاملت»
«الینو» «مناکب» «پادساه لیر» «آسوان و کنه و یانر» و غیره ..
شکسیر توانسه اسب با صدایی حالت و گبر و خرنوبی سودنی تمام
احساسات و عواطف سوز انگیز را بهاسی کند سوب ساده دل ، رسناک ،
اضیف ، پر ههجان ، معذب ، عمناک ، عین معصمتك سرده بحالی دن انگیز
آزادی و انانی سوغ (۱۶۱۶-۱۵۶۴)

۲ - long fellow

۳ - William E channing

تکرار او باشد نمیتوانیم بپذیریم و اگر کشور مادر شرایطی بدین ویژگی، که اجازه آفریدن و ابتکار را بماندهد، به تکرار طوطی و ارتقا یابد بیگانگان اکتفا کند، ما سرزنشده میشویم»

اگر این بحث هم به سر نوشت بحث‌های دیگر گرفتار آمده است یعنی از دایره نظر و فرض بیرون نرفته و در جریان اموری که در قرن ۲۰ «گریس ولد» و «لانگ فلو» را کاملاً استباه کار نشان میدهد ناپیری ناچیز داشته است تنها وجود همین بحث ثابت میکند که ادیبان امریکایی بنحوی ناگهانی و بی سابقه در عرصه وجود جلوه گر نشده و اگر «امرسن» آن افتخار را دارد که ندای حقیقی استقلال عقلی را در میدهد این نداه در دلپای مردمی مؤثر می افتد که از بیس برای پذیرفتن آن آماده بوده اند.

۴- شعر در آغاز قرن ۱۹

در این مرحله سعراى امریکائی به قافیه سازی اکتفا میکنند «ویلیام کالن برنیانت» ۲ ۱۸۷۸ - ۱۷۹۴ بخوبی داشت خلاق ولی ضعیف و صورانی ابتدائی و مذهبی. از این قبیل. خداوند آفریننده اعمال بیگ است، برتری عدالت، حقیقت در اخلاق، آزادی سیاسی و در منوراء الطیبه کلیه افراد بشر را صاحب روحی فنا ناپذیر میداندست و معتقد بود که به دیدار عزیزان در جهان دیگر تامل خواهند شد همه این تصورات ناسیبیانی هفتس از طبیعت که آنرا بخوبی مستقاسد، همان سده است آنگونه حساسات رایج، که طبیعت در سر تأییری «الایم و آدامی بخش دارد،

و افکار وی که ادراک آنها برای هر کس آسان بوده و همچنین مطابقت عقاید وی با عادات و رسوم مردم معاصر، شهرتی برای وی بدست آوردند که زود آمد و دیگر او را ترك نکرد « بریان » بافکری بیشتر استدلالی و محاسبه گر تاعالی و با عظمت، هنر مندی دقیق و دل آگاه و روشن بین و منظم است ولی شاعری بزرگ نیست و با اینهمه مسلماً بر معاصران خود از همین نسل از قبیل « پرسیوال » ۱ و « دریک » ۲ و « هالک » ۳ و غیره، برتری دارد

۴- نخستین داستان نویسان

امروز داستان نویسی به صورت هنر عالی امریکائیان جلوه گری میکند و عبارت دیگر رشته تخصصی واقعی ایشان است ولی باید گفت که داستان نویسی در امریکا در قرن اخیر آغاز شده است آثار «فیلدینگ» ۴ «ریچاردسن» ۵ «اسرن» ۶ «اسمولت» ۷ «راعیسمر» ۸ تشینان میخوانند و ولی در نهانی، چه داورسان دینی این آثار را «گستاخ و شهوی و هرزه و مخرب

Drake - ۲

Percival - ۱

Halleck - ۳

Fielding - ۴ داستان نویسن انگلیسی مولد در کلاستون بری

۱۷۵۴-۱۷۰۷

Richardson - ۵ مؤسس داستان نویسی جدید انگلیس مولف

«گراوندس» و غیره ۱۷۶۱-۱۸۶۹

Sterne - ۶ نویسنده انگلیسی مولد در کلودیل مولف کتاب «سمر

احساسات» وی نویسنده ای صاحب نظر و شوخ و ملایم است (۱۷۶۸-۱۷۱۳)

Smolett - ۷ داستان نویسن اسکاتلندی مولف کتاب «سرگدست

و در ۱۷۷۱-۱۷۲۱

اخلاق» می‌پنداشتند «ج ادواردز» ۱ پس از انقلاب تقریباً هشتاد و سه ساله جدید، همین پرستان معتقد شدند که داستان‌های انگلیسی با نقاشی اخلاق فاسد دنیای قدیم دل‌جووانان جمهوریخواه را گمراه میکند از همین روی نخستین داستان‌نویسان دودلیل را دستاویز خودنمایی خویش کردند یکی آنکه حوادث داستان‌های آنان فایده اخلاقی دارد و دیگر آنکه امریکا عرصه وقوع این حوادث است.

به اسسنا، تزیینان و صحنه‌ها، این نویسندگان از انگلستان و مخصوصاً «ریچاردسن» تقلید میکنند.

هنوز «چالز بر کدن» ۲، «راون» ۳، «۱۸۱۵-۱۷۷۹» افکار اصلاحی اجتماعی خود را از یک انگلیسی از «گدوین» ۴ اقتباس میکنند و این افکار را در روایاتی مملو از شور و شعف و وقایع غیر محتمل، و آکنده به حوادث ترسناک بیان میکنند کتاب‌های «ویلاند» ۴، «۱۷۹۸»؛ «ارموند» ۵، «۱۷۹۹» کتاب «ویلاند» که پس از یک قرن بر «درازر» ۶ و «فولکنر» ۷ سبقت گرفته نخستین داستان امریکائی است که در آن روح باک‌نمه کار تحت مطالعه و تحقیق درآمده است ولی از واقع بینی در اینجا اثری نیست، اینگونه نبه کاران جز در تخیل اذهان آشفته وجود ندارند.

۱- J Edwards

۲- Charles Brockden Brown

۳- Godwin ادیب انگلیسی مولف دو (واپسینج) ۱۸۳۶-۱۷۵۶

۴- ormond

۵- Wieland

۶- Faulkner

۷- dreiser

همچنین قدرت تخیل صفت ممتاز «جیمس فنی مور کوپر» ۱۸۵۱
 ۱۷۸۹ بشمار می رود در عصر خود، وی امتیازی دیگر نیز داشت و آن
 ابتکار و اصالت رای بود وی از هیچکس تقلید نمی کرد می گویند که نخستین
 داستان وی «احتیاط» ۱۸۲۰ نتیجه یک شرط بندی بود در هر حال اگر
 شماره کتابهای را ماخذ قضاوت قرار دهیم که وی بنحوی خستگی ناپذیر
 در طی بیست سال با سرعتی روزافزون بازنویس می توانیم گفت که دوق
 وی در همین ابتکار بوده است، چون از نخستین کتاب خود که از نظر
 حوادث و صحنه سازی و آداب و رسوم آنرا زیاد انگلیسی میدانست شرمنده
 بود سوگند خورد کتابی بنویسد که «کاملاً امریکایی باشد و عشق همین
 موضوع آن باشد» پس از این سوگند بزودی بکار آغاز کرد و سال بعد
 «جاسوس» را که ماجراجویی از جنگ استقلال است چاپ کرد و بعد در
 ۱۸۲۳ نخستین کتاب وی درباره مرزبنام «پیشروان» و در ۱۸۲۴ نخستین
 داستان دریائی وی نام «دریاورد» منتشر شد تا این دو موضوع یعنی جنگ
 بین سفیدپوستان و هندیان و ماجراهای دریائی به آسانی مینوان آنار وی
 را به دو دسته مشخص تقسیم کرد. آخرین موهی ۲ کان «چمن» و «بی
 جویان» به دست اول تعلق دارند و راهزن سرخپوست (در بین سالهای
 ۱۸۳۳ و ۱۸۳۶ وی برای اثبات برتری حکومت عامه بر حکومت اشرافی
 سه کتاب سیاسی نوشته بود که هر سه با شکست مواجه شده بود و دیگر
 در این زمینه اصرار نکرد و در موضوع مورد علاقه خود از نو شروع نوشتن
 کرد) به دست دوم

آرزوی «کوپر» آن بود که با «والتر اسکات» که در سراسر جهان بلند آوازه بود از در رقابت درآید و اگر مقیاس را شهرت خود کوپر قرار دهیم وی کاملاً به آرزوی خود رسیده است و واقعاً نیز وی میتواند بخوبی و ماهرانه رزنده حادثه‌ای را بدست گیرد و سرائط وقوع آن حادثه را بیافریند و منظره‌ای را زنده و جاندار جلوه دهد (حتی چمنی را که ندیده است) و داستان‌های کشف و تعقیب وی وقتی که خواننده بدانها می‌رسد، بسیار گرم و دلچسب است ولی حبه بحث‌های بیپوده و خشکی آور وجه طول کلامی، باید اعتراف کرد که امروز تنها کودکان که داستان‌های کوپر را می‌خوانند و کوپر برای آنان می‌نوشته و هنوز مسلم نیست که با تشویق کودکان به خواندن این داستانها خدمتی به آنان شده باشد باستانی جنگل کوپر آنچه را که با آن وفور و کثرت وصف میکرد، بخوبی نمی‌شناخت هندیان پرهیزکار وی که در نیل به هدفهای عالی و مشروع مهارتی موفقیت-آمیز دارند و هم چنین پیشروان وی که سادگی آنان باید سرعشق باشد، صرفاً زاده خیل‌اند و فرضیه‌های موروثی وی از رویای قرن ۱۸ در باره حالت طبیعی و آزادی کامل و دارسیگی زندگی مردم مرز نشین، بیس از ابداعاتی نیست و از آن گذشته داستان‌های وی آبیسی از يك سلسله آدم کشی و کشتار نیست که این کارها همگی بحوی اسفناک موجه و لازم شناخته شده‌اند چه بالاخره، نیکان در این داستانها بیس از بدان آدم میکشند.

ولی تاثیر وی عظیم بود نوع داستان . موفقیتی چنان بزرگ دست

آورد که تقریباً در حدود ۵۰ سال وی و مقلدان وی مطمئن بودند که با تقلید از یکدیگر از این راه ثروتی بدست می‌آوردند، صحنه‌ها و نام‌ها را عوض می‌کردند ولی پیشروان دایره یکی بود، و مردم نیز از خواندن آنها خسته نمی‌شدند.

از این روی «ست جاتز» ۱ یا «زندانی مرر» ۲ - ۱۸۰۰ نالیف (اس ایس) ۲ از حد نصاب ۶ هزار نسخه متجاوز میکند «ارایکن» ۳ می‌توانست هفته‌ای یک داستان چاپ کند و «اینگرام پرنسی» ۴ بیس از هفتصد داستان «جان استن کولک» ۵ با دفاورین مقلد کوپر نخستین کسی بود که با (جان رنت) ۶ (۱۸۶۲) داستانی شایسته این نام، درباره «باختر دور» نوشت و «موردور ونیرت» ۷ نخستین کسی بود که در کتاب «برزینی» تاریخی از «مات» و «نازیگران ویرزینی» ۸ ۱۸۵۴ به جنوب قهرمان پیش از جنگ‌ها انفصال جبهه خیالی داد و جنوب قهرمان، موضوع داستانهای بر خریدار گردید. آیا این امر یکی از علل شهرت و موفقیت کتاب «بر باد رفته مارک تان میچل» ۹ بود؟ ولی حالا که انرا گنیم با وجود ادرش آنها در نظر کتابفروسی این آثار ادرش ادبی ندارد، کوپر (اول و درت ادعای و اخیراً داستانی دیگران هیچ و بالنسبه «هرانت بودس» ۱۰ حتی «سلف است که حمامه

E S Ellis -۷

seth jones -۱

Ingram Prentiss -۳

A. W. Asken -۴

John Brent -۶

John ester cooke -۵

Margaret Mitchell -۸

The dor winthrop -۷

Frank some -۹

باختری هموز «همر» ۱ خود را نیافته است .

۵ . ، گوشه گیر . ادگار آلن پوئه ۱۸۴۹-۱۸۰۹

در کشور «بودلر» و «پول وائری» ۳ شهرت پوئه نیازی به اثبات ندارد چه این یکی او را زورسنترین فرضیه‌دان هنر نوشتن میدانست و آن دیگری او را سرمشق خود قرار داد ، ولی پوئه چنین دل‌باختگانی در میان مردم معاصر خود نیافت ، در عصر وی ، یعنی عصر «لانگ، فلو» اشعار و فرضیه‌های وی چنان اشکاری و اصیل بود که نمی‌سوانست عاصه مردم و با استادان ادب را می‌فته خود کند و چون هیچ‌ار امریکا سخنی نمی‌گفت ، نمی‌خواست پسند نظر همین برسان شود کسی بعد ادبیات امریکا در جهت مکسب واقع بینی و طبیعت‌پردازی بیشتر خود را آغار کرد و چنانکه خواهیم دید عقاید هنری پوئه از بیس این نهضت‌ها را به‌فنا محکوم می‌کند از آن گذشته وی هیچ درسد اجماع نیست و پیام‌وی صرفاً هنری است در آثار وی به‌نهایت از اخلاق چیزی نمانده نماند بلکه وی اخلاق را به‌بیگانگی و حتی بددخالف بودن با هنر محکوم می‌کند و حال آنکه در آن عهد ، امریکاییان که چندانی

۱ - *Le roman* : ساعر یونانی موافق «انسان» و «ادریسه» هفت

سهر یونان در باره امیکه ، کد امیک را داده همز بوده است اختلاف در بد
افسانه‌ها و در آن بین و با یونان همزی می‌کند که از سپهر دیگر می‌رود
و اشعار خود را معجواته بر ابر حجاب‌هایی که در آن آمده تا حار شده اند که عسکر
وجود همز بود و بالا اول صدی که ساعر انشید وارد شده معجولست

۲ - *Edgar Allan Poe*

۳ - *Paul Valéry* : ساعر فرانسوی سواد در سب موافق «گورستان

در یونان» (مبوعات) سالفدی از نظریه و سبک‌گانه معجز است ۱۹۴۵
- ۱۸۷۱ عصر فرضیه‌ان فرانسه

به فرضیه هنر برای هنر توجهی نداشتند دربارهٔ يك نویسنده تنها از نظر ارزش پیام اخلاقی او داوری میکردند.

منتقد - قسمت عمده انتقادات وی جنبه مقاله نویسی و تصادفی دارد ولی از میان آنها میتوان فرضیه‌ای ثابت و منظم بدست آورد. اندیشه ابتدایی هنرمند باید نه نمابش موضوعی باشد و نه توضیح و شرح عقیده‌ای بلکه ایجاد يك اثر مجموعی، و از این جالزوم تألیفات کوچک بر میخیزد، يك شعر طویل «تناقضی بنفسه» است و نویسنده داستان و حکایت کوچک را برتری خواهد داد داستان یا شعر کامل برای این اثر مجموعی و کلی و مطابق با آن ساخته خواهد شد این اثر مجموعی باید با کمال خون سردی «از پیش ادراک شده» باشد و حوادث یا اشعار موزون پس از ادراک این اثر برای اثبات و تحقق آن، اختراع شود.

خلاصه، انشاء ادبی ساختمانی است نظیر ساختمان معماری یا آهنگ های استاد موسیقی، پوئه شعر را «ایجاد موزون زیبایی» تعریف میکند و هنرمند برای رسیدن بدین هدف باید روشنی ذهن و آزادی اداره را از دست ندهد «شعر سوز و گذار» با هم سازگار نیستند شور شعف و الری در اینجا فهمیده میشود، حقیقت و رعاست و مزاح «با آنچه روح شعر است مغایرت مطابق» دارد بیان امریکاییان جدید نیز در اینجا فهمیده میشود یکی از بزرگان انتقاد امریکا «لودویگ لویسن» این فرضیه ها را «یاوه» میسورد و میگوید که پوئه عدم امکان خود را قانون هنر فرار داده است.

ولی باید استقلال دلیرانه فکری را که این فرضیه‌ها را در حدود بیست سال پیش ادراک کرده، یادآور شویم و اگر این فرضیه‌ها برای يك فرانسوی قرن بیستم چندان تازه بنظر نیاید دلیل آنست که ادبیات کشور فرانسه از آثار شاگردان مسنفیم پوهه یعنی بودلر و «مال آرمه» ۱ متأثر شده است.

شاعر - از قضاوت بودلر در باره پوهه این جمله‌ها را نگه‌میداریم «ادیب عالی قدر بمعنی وسیع و دقیق کلمه» و «صاحب سبکی اصیل و کاملاً صحیح» ولی عبارات «بنوع بزرگ» و عمیق مانند آسمان و دوزخ و «فلسفه عالی» را بحساب شیفتگی بودلر بکشف شخصی خود و حمایت از شر يك بدبختی و تنهایی می‌گذاریم در واقع موسیقی وهم آهنگی اوزان و وزانی پوهه غالباً میان تهی است و این موضوع را آن جوانانی در یافته‌اند که باحرص و ولع به خواندن «کلاغ» یا «آناپلای» ۲ پرداخته و به اعتماد عقیده اسناد این بزرگ امیدوار بوده‌اند در این آثار اعماقی آتوبگر والهام بخش یابند.

ولی چون برای ادراک نامیر يك موسمی انگلیسی کاملاً آماده نبوده‌اند، از خواندن خود جز احساس، افعال یا این احساس دردناک‌گیر که مطلب را بخوبی نفهمیده‌اند، به‌مراه نبوده‌اند و حال آنکه بسادگی باید گفت مطلب فهمیدن در این خواندن هیچ نبوده است از آنجا که پوهه

۱- Mallarmé شاعر فرانسوی ممتد درباریس ۱۸۹۸ - ۱۸۴۲

دی یا «پول ورنل» موسس سبک کمانه است کتاب «بعذارضهر جوان»

۲- Annabi ice

از اوس

درست فرضیه خود را بکار میبرد اگر محدودیت موضوع را بر او خرده گیرند چنانکه بسیاری از منتقدین انگلیس کرده اند مانند آنست که بر «پیسارو»^۱ خرده گیرند که چرا جز منظره نقاشی نکرده است و اگر موضوع غالباً متداول آنز پوئه، مرگ است، و مخصوصاً مرگ جوانان زیبا برای پیروی از فرضیه غم خود پوئه، اینکار را کرده است وی در کتاب «فلسفه انشاء» این فرضیه را چنین باز مینماید

« از موضوعات غم انگیز ، کدامیک مضامین غفیده عمومی بشریت غم انگیز تر است ؟ مرگ جوان مسلم بدین پرسش است، و چه وقت گفتیم که این غم انگیز ترین موضوع شاعرانه ترین موضوعهاست ؟ وقتی بازبائی توأم باشد پس مرگ يك زن ریبا مسلماً شاعرانه ترین موضوعی است که در جهان یافته میشود»

در منطق قوی این استدلال و قیاس، نکته ای است که بنوعی بچگانه به نجات آمیخته است و عدلت آنها اینست که پوئه خود بیمار و ناتوان و گوشه گیر بود مانند يك فراری، به نهمائی میانندیشند ولی برای قضاوت درباره ارزش وی، نمیتوان بر او سخت گرفت که چرا حیرت را که هرگز آرزوی انجام آنرا ندانسته، انجام داده است

آرزوی وی آفریدن ریسمانی بود و در دوازده شعر که آهنگی بی نظیر دارد بدین آرزوی خود کمال است یافته است در این اسماز وی چون استادی هنرمند حاوه میکند (کنزوع، انابل لی، کنج پریمان، رنگها و غیره . . .)

۱- Pissaro منظره کنار فرانسوی مولد در حراره سن بوماس

(۱۸۳۱-۱۹۰۳)

با تجزیه و تحلیل جاذبه عجیب و توانای این اشعار به وجود، موازنه و ترجیعبات و تکرار و التزام حروف و تقلید اصوات و بیکنوع رمز مبهم بی‌میسریم (آنچه خود او نامعین مینامد) ولی بنظر نمیرسد که تنها نکار بردن این عناصر برای ساختن زیبایی دستوری لازم و حتمی باشد چه از میان مقلدان یونان بکنفر توفیق بافته است، یعنی بودلر، از آن گذشته اگر خود وی در عصر لانگ فایر و هوگو ۱ و تنیسن ۲ بدین کمی شعر سرود عدالت آن است که مانند همه هنرمندان حسود به هنر خود، وی مشکل پسند بود و پیوسته اسعاش را اصلاح میکرد تنها از قطعه (کاز) بیس از دوازده نسخه اصلاح شده هست

داسانسرا - یونان بر اثر بگارس داستان و افسانه‌های خیالی موفقیت و نفوذی بزرگ در کشور خود بدست آورد وی در آنجا قهرمان داستان‌های کوچک بود و نخستین کسی است که قواعد این گونه داستانها را تدوین کرده وی آنچه را به جوامع مردم امریکای معاصر وی جواب می

۱- Hugo - مشهورترین شاعر قرن ۱۹ در فرانسه مولود در نراسن ۱۸۸۵-۱۸۰۲ وی کودکی خود را در اسپانیا و ایالتا و بعداً در پاریس گذراند و در سال ۱۸۲۲ کتاب «قصاید» در سال ۱۸۲۷ کتاب «کرمول» و در سال ۱۸۲۸ کتاب «سرفی‌ها» را چاپ کرد سپس (مرسی) ۱۸۳۰ ماه سپری وی گردید اسعاش وی برودی او را بر اثر غضب ستم‌ها و استواری قاضیه و وسع احساسات دوران سرای عثمانی فرار داد آنرا مشهوری عبارتند از «آوزر باطن» «کسوها» «مرافعه» «افسانه‌های قرن» «سنوایان» «کارگران در نا»

سبع هزاره وی ساز باشکوه بود و در پاریس بچاک سرده شد

۲- Tennyson شاعر انگلیسی مولود در سال ۱۸۰۹-۱۸۹۲ مولف «درعربانی برای شاه» شاعر ملی، سبک وی از نظر هم آهنگی وزن و عبور بسیار است.

داده بخوبی دریافته است لزوم «مختصر» فشرده، و روش روزنامه نویسی بجای مباحثه و استدلال، از آن گذشته وی مبتکر نوع داستان های «پایسی» است که ذوق استدلال منطقی و قیاس های ضروری وی وهم چنین فرضیه های وی دوباره روابط ایجاد اثر مجموعی و حوادثی که باید بسختی تابع این اثر باشد، او را به این نوع داستان رهبری میکرده است بدیهی است که وی از عهده ساختن يك واقعه بخوبی برمی آید و میتواند ماهرانه به حادثه ای رنگهای تند و شدید بزند مخصوصاً در رنگهای تیره و ترسناك سیاه آمیخته به سرخی خون، بخوبی موفق می باشد ولی در این زمینه وی شاگردانی بسیار عالی داشته است که توانسته اند به وقایع نوعی بیشتر بدهند و مکان و وضع را محتمل تر و اشخاص داستان را با وضع روحی حقیقی تر نشان دهند و از حزن و نوای مرگ اثر کالی داستان اندکی بکاهند پیوسته افزار فرسوده و حشمت را که بیش از همه رایج است بمان نشان میدهد یعنی شب تاریك، رنگ پریده مرده، مردگانی که بجهان باز میگردند و آوازه های ترسناك طوفان و غیره با بیانی که تعلیدی مسخره آمیز از سبک غنائی است آقای «لیا و عیبه» بخوبی شبان داده است که ترجمه بود لر غالباً، شنی بر و همری تر و مجازی بر و یا غالباً ندید بر و بر معنی بر از اصل است که تقریباً بدستگیری معمولی پوشیده شده.

۶ - مکتوب بر آری فرد

پروژه: هیچ چیزی که نماینده کلی مردم آمریکا باشد ندانست وی را چنین بدانند که در ده های رزده خانه نامزد به پرورش نوع خود پرداخته و سواد هم هرگز روزی را ندیده بود که ادبش بر اثر تأثیر افکار وی تغییر کند. شاید سپا شهر فرانسوا تغییر جهت داده باشد.

وی معاصر خود، رالف والدو امر (۱) سن (۱۸۸۲-۱۸۰۳) را کاملاً برعکس خود دیده‌است، چه اهمیت وی در توسعه ادبیات آمریکا نظیر اهمیت «پلیاد ۲» در فرانسه و یا مقدمه «اشعار غنائی ۳» در انگلستان است. از امرسن، مقالاتی فلسفی و یک روزنامه و شعر و نطق‌هایی بجای مانده است در اروپا رساله‌وی را درباره «خصائص انگلستان» تا امروز هم می‌شناسند، با آنکه این نالیف منتور، از نظر اثنشاء ادبی، کاملاً منظم و مرتب است فکر نویسنده و صفات امریکائی را کمتر نشان میدهد این نالیف را فقط از آبرو برگزیده بودند که در آن از انگلستان سخن می‌رود و انهم بکنوع نحوه آشنائی با ادبیات امریکا بود. از آن گذشته از ۱۸۵۶ به بعد با اندازه‌ای تغییرات اقتصادی و سیاسی در جهان و کشورهای منضمه روی داده‌است که غالب فضاهای امرسن فقط از نظر تاریخ دارای ارزش

۱ - Ralph Waldo Emerson

۲ - Lyrical Ballade تألیف شاعر انگلیسی - Samuel

taylor coleridge یکی از سروران بایرن رسنک غنائی مشهور بود

که وی طریقه‌ی سخنگویی زمان خود بوده است - ۱۸۳۴-۱۷۷۶

۳ - Iliade، سرهم در ۲۴ آواز و شاهکار سرزمینی این شعر

سرخ مسازده یونانیان پس از بارگشت آئین بجهت خود است مرگ با رکاب

که بدست همگور کشته می‌شود - آری آسین که اسلحه‌اس را از چسند و سس

پایر کل برداشته‌اند، بودع همگور و اندر مک، بر خورد همگور و آسین

که بر آخرین حامی پروا بیرون عیسود و چسند او را در برامون پروا

میگرداند و سرانجام به بریام پیر پدر همگور، بدغد که آن را - جلال و

سکوه بجاک سردا بنه و فایع اساسی این است و است که قدرت بیان و قدرت

احساسات و بیانات شدید همزمان سودی است -

۳ - مجمع هفت شاعر فرانسوی

میتوانند و توضیحات و استدلال‌وی که جنبه پیشگوئی دارد، خنده آور است.

رساله‌وی درباره طبیعت (۱۸۲۸) و دو جلد کتاب «مقالان» ۱۸۴۴
 ۱۸۴۱ بنحو غیر قابل مقایسه از کتاب فوق، مهمترین در این رساله‌ها،
 فرضیه‌های مشهوروی درباره، فرد، اعتماد بنفس، پاداش، روح، بیان
 شده و نطق‌وی در دانشگاه کامبریج در ۱۸۳۷ که بحق نعت‌عنوان (ندائی
 به دانشجویان امریکا) معروف شده است از نظر اهمیت در زمره این
 رساله‌ها بشمار می‌آید این نطق که شایسته عنوان (اعلامیه استقلال عقلی
 امریکا) شناخته شده بمنزله یکی از عالی‌ترین آهنگ‌های شیپور در هر
 عصر و در هر کشور است که افکار یگانه را به‌شورش و بیداری و بکار
 انداختن قوای فردی فرا می‌خواند از آنجا که این ندا تأثیری سنگین در
 نویسندگان سده بعد امریکا داشته است باید در تاریخ ادبیات مکانی رفیع
 برای آن برگزید، ولی این ندا از کار کلی امرسن جدا نیست و در آنجا فقط
 باطراحی عملی، تولید عقلی را جانسین فرضیه‌های فلسفی او می‌کند

منمکر - از آنجا که فلسفه امرسن فلسفه اصالت تصور است،
 استخراج ساینج‌عمالی و قابل انطباق با وقایع خارجی، از این فلسفه کاری
 است اساسا امریکائی با این تاریخ آرزوی ایجاد ادبیاتی تازه و ویرانه‌امریکا
 صمیم بود و مخصوصا از نوعی عینین پرستی افراطی یا تحقیر خود سرانه
 جهان فنییم سرچشمه دیگر و نمایان نایسندیده، به‌سببش کور کورانه
 مصنوعات و جواهرات امریکا زشتی کرده را به‌پنده داشت هنر امرسن آنست
 که این آرزو و مایل را بر پایه تعلل و استدلال فرار داد

دی، به‌بروی عقل‌پرانا اعتماد دزد اما همیشه فکر خود را ادراک

میکنیم) ، که روح هر يك پاره‌ای از روح کلی است که جهان خارجی ، تجلی
نشانه ، یا کتاب خواندنی ، آنست (وحی - یا الهام - روح)

در این فرضیه عبقده‌ای تازه و ابتکاری دیده نمیشود و امر سن به
حل مسائل ازلی فلسفه از فکر خود مددی نمیکند قدرت و نیروی وی
کاملاً در آن شجاعت عقلی است که در مقابل نتایج عملی فرضیه های
خود از خویش نشان میدهد هنگامیکه میگوید :

« من - این جهانی که من نامیده میشود - قالبی است که جهان
مانند موم در آن ریخته میشود »

چنین نتیجه میگیرد که هر من ، هر بشر ، از نظر فلسفه عاویزاء -
الطبیعه مدرکی است آفریننده ، نه يك بازیگر سیاسی و اخلاقی و از
همین جا فلسفه اصالت فرد کلیه عقاید وی ناشی می شود این فلسفه جنبه
انقلابی دارد .

رساله وی درباره « طبیعت » نیز « اعلامیه استقلال دینی و اخلاقی
امریکا » نامیده شده است کلاً آمیخته به مسلك بورژوازی و پدران وی ،
از این مسلك جدا نمی شود مگر برای آنکه فرضیه پرستان هارا به
آخرین سیجه منطقی خود برساند که دین امری است مربوط به آزمایش
فردی و باطنی از این روی ، آداب و رسوم دینی پایه‌ای ندارد و نخستین
جلاوه عملی شرف و تقوی امر سن آنست که چون دین فردی و باطنی را
مرویج میکرد ، کلیسا را ترك گفت .

نتیجه دوم - حالا که هر فرد با تمام مستقیم با باطنی با روح
کلی ، خلاق جهان است ، اقتدار و نفوق فردی بر فرد دیگر عاصانه است
ادرسن در صف هواداران مخالف بردگی جامیگیرد

پیام ادبی وی - بالاخره در ادبیات مرجعیت و سنن و رسوم شرعی دلیلی که موید وجود آنها باشد همراه ندارند، فرد باید با انتخاب صور و کلماتی که فقط بنظر او مناسب آید؛ بدون اطاعت از بند و قیدی جز الهام خود آنچه می‌پسندد بنویسد در اینجا باید توجه کرد، امر سن مانند موسسین مکتب ادبی، قواعد نورا جانشین قواعد کهن نمی‌کند و يك نحوه چیز نویسی را بر نحوه دیگر برتری نمیدهد وی استقلال و اصالت مطلق فرد را اعلام میدارد و از همین جاست که پیام خارج از زمان وی رنگ کهنگی بخود نمیگیرد و برای هر نسلی تمام نیروی خود را نگه میدارد و در هر روز آنرا میتوان گفت چه بنظر امر سن تنها بهم آن نیست که فرد خود را از بند گذشته تاریخی برهاند بلکه رهاندن از گذشته فردی نیز اهمیت دارد.

«يك روح بزرگ، با ارتباط و بستگی کاری ندارد هر چه امروز می‌اندیشی با کلماتی سخت بگو و فردا نیز اندیشه خود را بگو آنرا هم با کلماتی سخت اگر چه، با گفتار امروز منافص باشد آری در اینصورت کسی مفصود شما را نمی‌فهمد، بزرگ بودن هم آنست که مفصود شما را دیگران هیچ در نیابند.»
«تقلید آنهاراست»

«کسی که میخواهد آسان باشد باید فید مطابقت و اطاعت را از گردن بردارد»

«این جواب را به پروبر (۹) میدهد»

۱ - La Bruyère نام آخلاق را سوی مولد پاریس وی در آثار بعنوان مرئی و معصومان منشی مدعی از زندگی حوت در خدمت بود کنده بزرگ سر آورد کتاب «آخلاق» خود را بر سر حوت شومر است افزود در سال ۱۶۹۳ به صورت بر شکستگان در آمد در زمان وضاویر کتاب آخلاق وی صفات و آخلاق معاصران را وصف کرده است (۱۶۹۳-۱۶۹۵)

« بهتر آنست که بگوئید: هر ادبیاتی هنوز بکمال نرسیده است ، بشر تازه به اولین سرودهای خود رسیده ، جهان تازه و نو است و آنرا کهنه و گذشته میندازد امروز جهان چون دختری نوخواستہ است »

و مخصوصاً این عباراتی که خطاب بدان شیو بان امریکائی است « هر عصری باید کتابهای خود را بنویسد یا عبارت بهتر هر نسلی برای نسل دیگر کتاب دوره گذشته بکار این دوره نمی آید ، چه راهنما ، خود سر و مستهد است ، من جز آنچه دیده ام و بر من گذشته است نمی شناسم ، عقل در نهاد شما خفته است و شما باید همه را بشناسید و به هر کاری دست یازید ، بیش از اندازه به الهه های صیقلی شده اروپا گوش فراداده ایم »

پیدا است که این عبارات در اذهان جوانی اظهار نماید و احساسات شخصی چه تأثیری میتواند داشته باشد و از همین جا اهمیت امر سن در تاریخ ادبیات امریکا آشکار میشود ، هموست که واقعا اصول و قواعد ادبیات امریکا را پدید آورده اصولی که نه تنها نویسندگان این کشور را در کوشش خود برای رهایی از نفوذهای بیگانه رهایی داده بلکه نبرد و میزاری آنرا از هر دسته جمعیتی بیان میکند و همین دلیل هم در این تاریخ مکتبی ادبی یافته نمیشود و دسه نندی نویسندگان دسوار است

نویسنده - آنچه بیجا مانده همین ارزش امر سن از نظر نویسندگی است سبک انشاء امر سن ، بعثت بحفیر نویسنده مکتب ادبی و ارتباط و دل بستگی مصطرب است ، اگر وی در فلسفه ماورالطبیہ خود معتقد است که جهان ریشه ای پیوسته و چون زنجیر بیکدیگر مربوط است (اتفاق و هر ج و هر ج در جهان نیست هر چه هست منسوخه طبیعی یا فلسفی و درجه بندی است) دیدیم که بنام آزادی کامل حتی وفاداری مدنی به عقاید

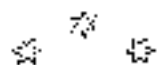
خود را نیز ناپسندیدند و چون واقعا نخستین بنا گرد مکتب خود است، افکارش ناپیوسته است عبارات و جملات و فصل‌های کتابش بدنبال یکدیگر می‌آید ولی بهم پیوسته نیست و بی داستانهائی اخلاقی مینویسد که بنحوی ماهرانه باوقایع صدق میکند ولی غالباً مناقض یکدیگرند از آثار هیچ نویسنده‌ای بهتر از آثار او نمیتوان قطعات منتخبه، بدست آورد، چه این قطعات سبب میشوند که خواننده به عدم تناسب و تناقض آنها بی‌نبرد نوشته‌های وی بمتابه گوهرهائی است درخشان و گرانبها ولی بیشتر نظیر گردن بندهایی است که در آن مروارید و الماس به تعداد مختلف بهم می‌بوندند نه آن گردن بندی که اگر الماسی کوچک از آن بیفتد هم آهنگی مجموع را برهم زند هنر این نویسنده آنست که جملات کوناہ را با قدرتی نظیر قدرت سبک مدرسی (Classique) اداء میکند و مابعت از قواعد دستور و لغات و بکار بردن کلمات کهنه و نادر بیشتر نوشته‌هایس را به این سبک نزدیک میکند و این هم فاعده و زبان دور جملات پیوسته و بزرگ است که او آنرا در جملات مجزا و بریده بکار می‌برد، پیرو فرخنده «رماتیک» در مورد اهمیت روش انشاء وی آنست که از صفحه خاطر افکاری را که مناسب با بایس باشد بر می‌گذرد و آنرا در این بایس کنار یکدیگر می‌گذارد، کوششی که برای بهم پیوستن این افکار بر گزیده بکار می‌رود خسته کننده است ولی چون هر فکر به سبائی داستانی اخلاقی است غالب جملات وی از نظر صحت و غنای بیان ماهرانه است.

شاعر - همین حدائق، حدیث و زبانی، همین فکر گسناج و سخن‌دیر، زانی فشرده، و بدون بکار از هر جیب، و برعکس با قدرتی بیشتر در آنتها و عمائی بیشتر، و آن همم بی‌رغبتی که درین و بحر

میدهد ، در اشعار وی یافته میشود که در زمره روان‌ترین بر معنی‌ترین ،
و خواندنی‌ترین و هم‌چنین «مدرسی» ترین ، اشعار ادبیات امریکا قرار
گرفته است تمام اشعار وی حنان می‌نماید که از «هراس» الهام یافته‌است
بالطف لائن و تقطیع آنها .

اگر وی جوانان را به بی‌اعتنائی به آثار قدما و امیدوارد خود او کاملاً
به این آثار آشنائی دارد و از نفوذ آنها لذت می‌برد وی به هم‌میهنانش خود
اندرز میداد که «به اله‌های صیقلی سده اروپا پیش از اندازه گسوتس فرا
داده‌اند» ولی سبکی که کمتر از سبک او امریکائی و بیشتر صیقلی شده باشد
نمی‌توان یافت وی نخستین کسی بود که از رواج بك «تقدیسسه لفظی» در
ادبیات غمگین بود و بعنوان بیشتر و حقیقی قرن بیستم توانست بنویسد
«چه اندازه اسفناك است که نمیتوان در يك مجمع دوستانه یکدیگر دشنام
داد این کلمات مذموم ، یگانه کلمات پسندیده است ، این دشنام‌های
هرزه و ممنوع و این شوخی‌های عیكده گرمی و نمك دارند ...»

ولی هیچکس بیش از او مؤدب و خوش‌بوس نبود و هیچگاه وی به
«گسناخی» که نروبیج میکرد تن در نمیداد و همیشه مانند آن قسمت از
اجتماع محترم ماند که وی برای «کسیکه بخواند در تماس با عضلات و
استخوان‌های جامعه خود را ساد و خرم کند ، اجتناب از آنرا تجویز
میکرد

بیشتر امریکائی از لحاظ نزدیکی به افکار عمومی در نتیجه آناش
از آثار امرسن خواننده دارند ، رفیق و شاگرد و مقلد امرسن ، «داوید
هنری ۲ نورو» است (۱۸۶۲-۱۸۹۷) که آنرا امرسن کوچک نامیده‌اند

در حالیکه یکی میکوشید اصالت فرد را در فلسفه و عقل بوجود آورد ، دیگری با تلاش فوق بشری میخواست در عرصه سیاست نیز این فلسفه را ، راه دهد ، امر سن در جایگاهی مستحکم قرار دارد که در آن اندیشه بنحوی مستحکم میتواند قواعدی بسازد وانی با «پورو» اندیشه در مردان های وهم و پندار می افتد در همین مردان هاست که فکر و شعور عامه میتواند اندیشه را پیروی کند عقایدوی درباره «شورش مدنی» و زندگی ساده، که یادگیری از ساده دلی قرن ۱۸ است احساسات موروثی استقلال طلبی هر امریکایی حقیقی را به جنس و هیجان در می آورد ، زیبایی سبک روان وی، آکنده به کاماب حکیمانه معقول و بموقع، مفسس از افکار استادوی، وهم و پندار را قوی میدهد با انبوه نورو خود برای کتابفرشان مالیات ده متکر و فیلسوفی است

سجاعت و صدیق تر و سریف تر از وی نمیتوان تصور کرد با ایمانی داسح از دادن مالیات سر بیچد و زندان رفت ، دفاع محکوم مرگی را بعهده گرفت که عالم اعلم افوا این کشور در رادرمورد کرد کی بعض کرده بود تا اعفاد بدانکه زندگی عاقلانه بر بعضی خوشبخت بر ، ساده بر از همه است و انسان ممد در راه مجلس لذات زندگی را ساه میکند و برای آسایش روح و آرامش و امنیت ، مالیات میدهد ، منافع ای که در خور اینهاست ، حسن نیت را با آنچه رسانید که بجای آنکه به گرد آوری این خانه و عاقلان و نورد سگانه بردارد ، چنانکه معمولاً استیخاص پس از انتشار چنین تصایح عاقلانه میکنند . در کنار استجری رف و دوسل در کامه ای که خود با قطع استوار چنگل مجاور صاحب سر برد و ارزشکار و حاصل کشاورزی خود در آن کرده همین ماجر است که در کتاب «واندن

یا زندگی در جنگل (۱۸۵۴ نقل کرده است این کتاب مایه شهرت او گردیده هدف تجربه وی آنست که انسان بی منت دولت و محاکم و بازار و بست و پاسبان و حی بدون وسائل و مخصوصاً بدون پول که غالباً ففدان آنرا ابراد میکردند ، مسواند آنچه دوست دارد فراهم آورد وای در آغاز چو مخارجی لازم دارد ازین روست که کتاب « والدن » برای اثبات اینکه این آزادی ، بجملی برای نوانگران نست بر از محاسبه و نخمین است

بعات تشابه وضع دو قهرمان این کتاب را با کتاب « رونسین (۱) کرور وئد » مقایسه کرده اند وای با این همایسه همط هیئوان قاصده نابغه را با خیال بافانندازه گریمت « دووئه (۲) » در جریره ای لم نزرع زندگی نکرده بود و با این حال داستان زنده و جاندار است و در صورتیکه « نورو » ی پرگو وقایع نادری را هم که ممکن است جالب باشد در گرداب موعظه و پند غرقه میکند آنچه در یک جلد گهه میشود « ملل ، جامع مایه خوشسخی و نشانه انسانیت نیست ، وی پنج یا شش صفحه سیاه میکند تا بیهودگی بن پوش و وسائل آسایش و ناگراف (سجد انخیزانک را بزودی می شنوید) و روزنامه (خنده آور است که بداندنند فالان شاهزاده خانم انگلیسی سر

۱ - Robinson Crusoe قهرمان اساسی کتاب دانیل دووئه این

کتاب شرح سرگذشت مردی است که در یک جریره دور افتاده میشود و وسائل زندگی و حی سعادت خود را فراهم آورد و زین سعادت بوسعیله ورود سری دیگر « واندیدی » سیاه که روس او را از جنگال و حسان میراند تکمیل میشود

۲ - Daniel Defoe روزنامه نگار و داستان نویس انگلیسی میرند

در لندن (۱۷۳۱-۱۶۶۰)

ما خورد) و راه آهن (اگر محاسبه زمانی که برای تهیه پول بلیط لازم است بشود انسان با پا زودتر میرود) را ثابت کند و هر بار نیز بهمین اندازه یا بیشتر برای اثبات سایر مطالب خود لازم دارد راست است که این مطالب به سبکی پر حرارت و بخوبی ادا شده ولی پایان آنها پیدا نیست، مانند آن بازگران (ابرا) که در مقابل نرده یلکان دقیقی طولانی بیحرکت ایستاده‌اند و می‌خوانند « بند بدویم ، بند بدویم » تورو « پس از سی و شش صفحه نطق و خطاب به چنین نتیجه می‌گیرد « ولی اکنون برای رسیدن به تهر به من باید بشتایم » که «مجرد رسیدن آنراها کنیم»

بدترین قضایاها را در بازه کتاب « والدین » هزاران سنایشگر این کتاب کرده‌اند که آنرا در صندلی راحتی در روشنایی چراغ برق در اتاق گرم شده با وسایل برقی ، می‌خوانند این کتاب با خیال برست است که مسلماً بایس روی زمین بوده ولی نگاهش در آنرا سیر می‌کرده، نطق وی درباره «شورس مدنی» دلیل دیگر این ادعاست

« پسندیده نیست که احرام قانون را با اندازه احرام حق ترویج کنند ، یکانه بعهدی که حق دارم بخود بست دهم ، آنست که مردم آنچه را « من » حق طای خود میدانم انجام دهم »

در این مورد تنها کسانی ساگرد وی هستند که آنرا را بخوانده‌اند با پس از اعمال این دستور آنراش را برای نبره خود خوانده‌اند از فیل نوکیسگان بی باک ، و و انگراتی ناکار و کارندان فاسد. موفقیت تورو در کشور خود ، بر بسیاری از ماطر حرب انگیز رویه‌های آزادبخواهی آمریکا بر روی درخشان بر می افکند و این رویه‌ها با هیچ سایر « میراث

کالون (۱) « در افکار کوتاه بوده است .

تناقضی شوم در پایان است ، این دوستار زندگی سالم و

هوای آزاد در ۴ سالگی مرض سل در گذشت

« نور » کتاب (هفته‌ای در کنار رودخانه کنکور و موی ماک)

۱۸۴۹ را نوشته که مغالوطی نامنظم است از حمایت اخلاقی و توصیفات

شاعرانه که در آنها ، گردی باقیق بهانه‌ای برای معرفی مفاصل امرسن

است درباره دوسنی و تموی وغیره . ولی سبک و زبان وی روان و

روشن است

« فلسفه بر (۲) » - « باشگاه فلسفه برتر » مرکب از گروهی آزاد

از عملا بود که در سال ۱۸۳۶ برای عمادله افکار درباره « عقاید تازه »

در فلسفه و ادبیات و الهیات ، پیرامون امرسن گرد آمدند فرضیه های

۱ - Jean calvin ملع اصلاح مذهب در فرانس و سوئیس موسی در

ژنو در چائیکه جمهوری پروتستان را تشکیل داده بود (۱۵۰۹-۱۵۶۴)

منظومه مذهبی کالون با عنایت دیگر پروتستان این اخلاعات را

دارد تساوی امراد که این تساوی را کالون بقدرت مذهبی سبب میدهد

هدف کامل آداب و رسوم ، انکار مصلحتی سبب و تولید ، و معین

بودن سر نوشت

۲ - Transcendentalisme در فلسفه کتاب آ چهارا نقل محض قبل

از استعمال آن بجز به نقلی دارد بر بر ما بر و سانساسال میباشد ،

کتاب ملامتیه بود که زمان و مکان دو مفهوم بر اساس معنی عقل بدون

استعانت بجز به بالذات این دو مفهوم را دارد است فلسفه بر مرکب فلسفی

امریکائی است که از فلسفه کتاب ناسی سده که امرسن نشانده است

و مستخرجی این فلسفه نوعی عرفان و حقیقت وجودی است

«کانت (۱)» که این گروه نام خود را از آنها گرفته، از انگلستان مخصوصاً بوسینگ «کالریج (۲)» تازه به امریکارسیده بود اصحاب فلسفه برتر که فیلسوف ماوراءالطبیعه نبودند، از این فرضیه ها عقایدی مبهم که بکارهم میبندان خود آید، استخراج کردند عقاید این قوم که بطور کلی نامعین است منظومه ای فلسفی را تشکیل میدهد، یگانه بیان فلسفی این عقاید که ناحدی روشن و صریح است در آثار امرسون دیده میشود، یگانه بیانی که «برتر» بمعنی اخص بود. که تازه آنرا هم امرسون بنام خود نوشته نه بنام رئیس يك مکتب یا انجمن، این گروه هیچگاه اساسنامه ای نداشت اعضایش بازدازه ای به آزادی فردی علاوه داشتند که مفهوم يك انجمن رسمی را نمی پذیرفتند و ای میتوان گفت که این گروه لااقل درباره وحدت اساسی کلیه مذاهب و اصالت فرد، و ماهیت منفی سر عقایدی مشترك داشتند و روح تحمل و بردباری کامل و خوس بینی آنان و هم چنین بی اعتنائی آنان به کلیه سنن و آداب و مرجعیت و تقلید، از همین جا سر حتمه میگرفت.

«خوس بینی این گروه با انجمن «بروک فارم» متعلق به «جرج (۴)» در نیلی» که نوعی صومعه برای ادبا بود آشکار گردید در این صومعه علل سوء تفاهم باید با اسنادلال عملی از میان برخیزد و مساحتات عقلی و مطالبه را

۱ - Kant فلسفه آلمانی، ووالدر «کریگسبرگ» «وونف» اسناد
 سخن معنی «اسناد عملی» «اسناد حکم» «معمده وی زمان و مکان صورت
 احساس است و آسپاء در این صورت مانند جنون و نبود در دسرس حواس ما
 در آریکبره و سانس اساء «سلس» برای حواس ما مسر نیستولی قانون اخلاق
 مسر آزادی و معنی روح و وجود خداوند است

Brook Farm - ۳

Coleridge - ۲

George Ripley - ۴

در درجه اول فرار دادند تا زندگی اجتماعی بهتری بوجود آید و حوائج مادی را که در رفیع آن همه باید شرکت کنند، در درجه دوم، با وجود علاقه و اشتیاق این گروه به تجربه عفا بد خود، هیچکس از رؤسای این سلسله، نه امرسن، نه «الکب (۱)» نه «مارگارت (۲) فولر» به این انجمن نپیوستند و این انجمن با آزادی فردی و بی‌اعنائی آنان به هر دسته و گروهی، معابر بود، انجمن «نور» در کتاب «والدن» سازگار تر از همه بود

« این انجمن نشریه‌ای نیز داشت در «داین (۳)» که مدتی کوتاه بود ولی نویسندگان برجسته بود مانند امرسن، آلکت «فول (۴)» «والری (۵) جاینت» و «مارگارت فولر» پس از خاموشی هنر که ناشی از فلسفه پورن‌ها و اطاعت ارسلن و آداب بود، فلسفه برتر، مخصوصاً نجدد حیات ادبی را با خود همراه می‌آورد

باید یاد آور شد که فلسفه برتر لااقل با مکاتب‌های فلسفی سایر دوره‌ها و مخصوصاً مکاتب «اصالت وجود» (۶) دو جهت مشترک داشت اشخاص بسیار مختلف بدون اینکه تسلسلی و نفسیه‌م‌شوند بر این مکتب بودند ۶ عامه مردم که بر روان این مکتب را جز اسماً نمی‌شناخت

۱ - Alcott

۳ - The dial

۲ - Margaret fuller

۵ - W/ Elery channing

۴ - Lowell

۶ - Existentialism عقیده‌ایست فلسفی که معنای آن سر که

فلا بوعی وجود فلسفی و ماوراء الطبیعه دارد. اصالت وجود و هست خود را

استخانت می‌کند برای توضیح بیشتر رجوع شود کتاب (اگر سیاست‌انگیزم)

بالیب فولر که

و هیچ‌هم در بند آن نبود که عقاید آنانرا در یابد این مکتب را مجمع خارجیان می‌پنداشت و نام « برتر » را معادل گیج و شیدا می‌گرفت اگر در نظر آوریم که عامه مردم بر اثر سنن و رویه‌های پررتین‌ها عادت کرده بود که همه را از دریچه چشم گناه بشگرد این طرز فکر طبیعی و عادی بنظر می‌آید و حال آنکه اصحاب فلسفه برتر که امر سن در رأس آنان بود با انکار وجود شر معتقد بودند که فقط طرز فکر غلط و عادات ناپسند بافته میشود که آنهم مولود تنبلی و کاهلی عقلی است و بایکار انداختن صحیح عقل سلیم و باشهامت و الهام روحانی، میتوان آنرا از میان برداشت.

۷- دو داستان نویسی « هوت هرن ۱ و ملویل ۲ »

یکی از آنان در این خوش بینی سهیم نبود و او هم نویسنده قوم «فانتاینل هوت هرن» (۱۸۶۴ - ۱۸۰۴) بود وی با دوستان خود در این فکر موافق است که قانون استبداد و زور در جامعه فرماندهی می‌کنند ولی این قانون ضروری و حمّتی است و همیشه از نو آغاز میشود، يك یوغ بردگی را تکان میدهند و بر میدارند تا دیگری را جانشین آن کنند که شاید هم بدر باشد «هوت هرن» ۱۸۴۱ بانجمن برانک فارم پیوست تا در تجربه و آزمایش آن شرکت کند و از این شرکت فقط خاطرهای بیاد از ماند که از سفری که لحظه‌ای انسان را از بار عم آزاد میکند. همراه می‌آورد، چه وی عمگین و بدبین بود، شک او نسبت به اصلاح طلبان بحد کمات بود. و از همین روست که داستانی مانند « دختر راپاسینی ۳ »

بدبختی‌هایی را نشان می‌دهد که تغییر دهندگان جریان طبیعی امور بدان گرفتار میشوند، و داستانی مانند «عشق بلبدال» ۱ « ۱۸۵۲ خطر آن دست زدن بنظم اجتماعی را یاد آور میشود تنها جنایت آزادی بخش است قهرمان کتاب « حیوان مرمی ۲ » ۱۸۶۰ ، حیوان آدم شده ، با ارتکاب جنایتی روح و عشق زنی را تصرف میکند و « هسر پرین ۳ » قهرمان داستان « نامه سرخ ۴ » ۱۸۵۰ بر اثر زنا و فسق توانسته است آزادتر و تواناتر شود و ناله مسنمتان را بهر بگوش دلسوژی بشنود .

تنگ نامیدی ، تنهایی ، اینها اسنادان او بودند و او را توانا کرده بودند

این داستان ، ردی چون شاهکار « هوب هورن » دانسته‌اند و واقعاً نیز این داستان با آنکه غالباً توصیفی خسته کننده رسته کلیم را قطع کرده ماهرانه نوشته شده است « این کتاب ماجرای زنی است که در دوره قدرت علمای دین ارجاع به پورتن ، به ملت زبا رانده شده ، حکایت کتاب کمتر از سایر آثار « هوب هورن » به زهر و سحر و جادو آمیخته و کنایه و اشاره در آن فراوان است از قبیل فخر آزادی بخش همچنانک درونی و بی لزوم و ضرورت قیود ، بیرو و لزوم سر ، فائده زنج و عذاب ، از آنجا که مسئله گناه همیشه در فکر است « هوب هورن » داستانی سرامی عمیق و افسرده است چنانکه بنداری تا کابوسی همراه است آثار وی نیز مانند فکرش عمیق است وی نخستین فرد این سلسله بدبختی است که در قرن

The Marble Faun - ۷

Blidal - ۱

The Scarlet letter - ۴

Hester Prynne - ۳

ببینم به ادبیات سیاه منتهی خواهد شد .

و بهمین دلیل «هوب هورن» بیشتر به رفیق خود «هرمان ملویل»
 ۱۸۹۱ - ۱۸۱۹ از لحاظ فکر نزدیک میشود تا بدسته اصحاب فلسفه
 برتر در وجه مشترک در این دو نویسنده هست که آن دو را از نویسندگان
 امریکا ممتاز میکند نخست بوسیله سبک این دو معنی و مفهوم
 بودن را فدای شبیه و اسماره و کنایه و وزن و جمله بندی های نا-
 هوزون میکند مفهوم بودن ، اندیشه اساسی نویسندگان امریکا به
 «استثناء جیمز و «فایکس» است . «این دو با بیانی مهذب و آراسته
 مطالب خود را می نویسند بدون اینکه بتوانند سبکی «حقیقتاً مشخص و
 نازه بوجود آورند . فقط قواعد کپمه و لغات ادبی نویسندگان قرن ۱۷ و
 ۱۸ انگلیسی را عاقلانه به کار می برند و هم چنین وجه متمایز این دو
 این نیز هست که داستان نویس امریکایی (دندیم که یوئه چنین نیست)
 تصویری خیالی با برداشت به واقعیت میکشد و بر جامه های که در آن بسر
 می برد خرد میگرد و حال آنکه «هوب هورن» و «ملویل» از انکار
 جدا خردداری میکند «هوب هورن» در دامن بخیل مسخوز خود سادگی
 برت - افسانه های خیالی ، افسانه های تاریخی و داستان های جادوگری ،
 زاده این بخیل است و «هرمان ملویل» دریا و جزیره و دیوهائی خود را
 پنداشده خویش میکند

با آنکه وی این حرائر و دربا شارا تا جری به شخصی می سازند چه
 وی در هفده سالگی بر اثر شکست در زدگی خوابوانگی ، به کشتی نشست
 و در جزیره «هارکیر» ، زندانی فیلیپین ، بی بی ۲» گردید و در ۱۸۴۴

بعد از آزاد شدن بخمدت يك كشنی جنگی در آمد، برای نگارش این داستان از نخیل و خاطر اب خود بيك اندازه مدد ميگيرد، و در واقع ماجراهای شخصی خود اوست، که زيور یافته و آراسته و افزوده شده موضوع نخستين آثار او قرار ميگيرند «بی بی و اموا» ۱۸۴۷ «سیاه و سفید جامه» ۱۸۴۹ پس از این نگارش داستانشا، زن ميگيرد و با «هوب هرن» پیوند دوستی را استوار ميکند و در همین وقت است که کتاب «موبی و بيك ۲ یا نهنگ سفید» را می نویسد این کتاب را معمولاً نگاهکاری دانسته اند گفته اند که منظور وی در این کتاب بیان رمز و نمایی است، این دیو تجسم شر جهانی است که بشر با کوسسی خشکی ناپذیر، آنرا دنبال ميکند و ناویان «اهاب ۳» نماینده بشر است، این بشر بدان دیو می رسد ولی مغلوب دیو میشود، یعنی پیروزی نصیب شر ميگردد.

هر چه باشد «موبی و بيك ۳» از معانی که دامنگیر کنیه کتابهای «ملویل» است، در کنار نسبت این کتاب عباراتی وسیع و عناصری عظیم و چند داستان گرا وجود دارد و این همه ایها در میان چه لاطالایی عرقه شده اند و وی در افکار خود، بی پروا و نامنظم و برهمنجان است، ماجرای داستان وی با فصولی کامل از تاریخ طبیعی و جغرافی، حیوان شناسی و علم اشتقاق قطع گردیده که خواننده را دلسرد و بیزار میکند. هیچ چیز بیس از کوسس مداوم نویسنده برای اثبات این که ماجرای او حقیقی است در حالیکه مسلماً چنین نیست، نمیتواند انسیاق و بوهیم و اهمیت را در خواننده نابود کند و اما در سبک با وجود قدرت سادگی و عظمت آهنگ و وزن که عالی بدان

دست مییابد سبکس را تقلیدی مضحک دانسته‌اند سبک وی پیچیده و مبهم و بنحوی ترس آور و فضالانه است. در آن کسی «نمی‌میرد» «جان می‌سپارد» رنگ سرخ وجود ندارد فقط «ارغوانی» و «نارنجی» است، خانه نیست «ساختمان‌هایی است که «سکه» دارند روز در این سبک بیابان نمی‌رسد «قطب سحاف جامه زرین وی می‌چرد» و غیره

۸ - سارگاران انگلستان جدید

کلیه کشورهای در هر فرنی سهمی از ادبیات مدرسی و میندل داشته‌اند ولی بدون شك هیچ کشوری مانند آمریکا این ادبیات را جدی و واقعی پنداشته است و تروانسته است مدنی بدین درازی موجودین این ادبیات را بدین بزرگی و شکوه معرفی کند تا تقریباً سی و پنج سال پیش «لانگ‌فلو» ۱ «ویته» ۲ و دیگران معمولاً بزرگترین اسامی ادبیات امریکا شناخته‌میشدند و بجز پوئه، فقط این عده کسانی بودند که نامشان در کتب درس نوشته می‌شد. هنوز هم آن زمان نرسیده‌است که هیچ نادی از آنان نشود چنانکه در تاریخ ادبیات فرانسه درباره «وایمن» ۳ و «بونسار» ۴ و «دلارینی» ۵ کرده‌اند، حد زمانی که مردم حتی جز نام این ادما ندانسته‌اند بسیار نزدیک است ولی لااقل کسانی که در سر کلاس در مقابل کتاب اسعار «لانگ‌فلو» و «ویته» به حمیازه ایاده‌اند عطفشان باشند که دوقی آنان ند نبوده است

۲ - Whittier

۱ - Longfellow

۲ - Villerman فرانسوی و ادیباریس استاد دانشگاه سورس

(۱۷۸۰-۱۷۹۰)

۴ - (1867-1864) Ponsard) شاعر فرانسوی وی با امراط

مکتب عثمانی معاش بود.

۵ - Delavigne شاعر عثمانی و ناشری فرانسه ۱۸۴۳-۱۷۹۳

این دو شاعر کوچک فقط از نظر شماره و حجم کتاب‌های خود بزرگند مسلماً «هنری ورت لانگ‌فلو ۱» (۱۸۰۷-۸۲) شعر را باروانی و آهنگی ملایم و منظم می‌سرود و اگر غیر از این بود آیا می‌توانست ده‌ها هزار شعر بسراید؟ ولی فکر و تخیلی از تشبیهات و افکار او ست‌تر و حقیرتر نمی‌توان یافت وی شعر روانی را رسنه تخصص خود کرده بود و محبوب‌ترین آثار او که همه محبوب بودند تاریخ اخلاقی «اوانجلسن ۲» ۱۸۴۷ است، که در آن دخترک بینوا او یرهیز کار آکاری بچسته‌جوی عاشق خود بر می‌خیزد معلوم نیست چه چیز این داستان معاصران وی را بیشتر دل‌باخته خود کرده، احساسات ابلهانه، یا دستورهای اخلاقی تقابلی که در جای جای این داستان بسیار طولانی و خسته کننده، آمده است و داستانهای کوچک وی نیز از قبیل «آواز شب» ۱۸۳۹ همین اندازه از این دستورهای اخلاقی دارد در مجموعه «قصائد و اشعار دیگر» و «افسانه‌های مهمانخانه کنار راه» ۱۸۶۳ و «هیوانا» (۳) ۱۸۵۵ و «مایلز استاندیس ۴» ۱۸۵۸ و «افسانه‌های زرین» وی علاقه‌ای خاص به قرون وسطی نشان میدهد و اینهم از ماک امربکائی معاصری بعد و استثنائی است، اگر وی بر سری و هنری داس آن مهارت در تعلیم بود این استاد ادبیات دانشگاه «هاروارد» کسب یونانی و لاتین و اینالیائی و فرانسه و انگلیسی را بخوبی می‌ساخت و از هیچ جای دیگر الهام نمی‌گرفت حتی و فیکه صحنه‌ها و مناظر داستانها و اشعار خود را از همین خویش اقتباس میکرد

۲ - Evangelme

۱ - Henry worth longfellow

۴ - Miles standish

۳ - Hiwetha

معاصر وی، شاعر صوفی «جان گر نیلیف ویت» ۱۸۹۲ - ۱۹۰۷ بیس از نیم قرن اشعاری از همه نوع از کارخانه طبع خود بیرون ریخت از قبیل: قصیده، قطعات آهنگی، هجو نامه، شعر عثمایی، شعر روایتی و غیره.. مشهورترین این اشعار عبارتند از «آوازه های آرادی» ۴۵ - ۱۸۳۷ «مورده وار» (۲) ۱۸۵۶ «گلرله برف» ۱۸۶۶ «جادر ساحل» ۱۸۶۷ وی با سادگی عامیانه ساد خود که فهم آن نیازی به تعقل عمیق ندارد و با نصایح اخلاقی خود که باقالب افکار پوزین ها کاملاً مناسب است و بالاخره چون این شاعر روزنامه نگاری ماهر بود میدانست یک فرد متوسط جامعه به چه موضوعی علاقه دارد، محیط و علاقه معاصرانش را بخود جلب کرد یک قسمت عمده آنرا و، اشعار آهنگی است که در آنها سادگی احساساتی را که فهم آن برای همه میسر است، درباره وفایع روز، بیان میکند وی بزودی عاشقی پر شور بایر ده فرزان به مخالفت می بردازد و بدیده منتقدین امریکا این امر هنر بزرگ و همچنین بربری او را «لانگ فلو» است که به مسائلی که کشور او را بکان دادند زهد و حاکم و خون کشیدند، بسیار بی اعتنا مانند اگر «ورس» واقعه آزرنج صعباً بدرد آمده باشد و اگر سجماعت و جوانمردی وی، از احاط اینکده وی بشر بود، او را محبوب و صمیمی نشان دهد. این ها حقایق مسلم است و ای باشخصیت و ارزش ادبی کاری بنارند.

هم چنین اگر هزارها شعری که از کانون مخاسگی «بوسیده از برف» بوضیفی دقیقی میکند برای مورخ، سدر کی مهم از زندگی داخلی پوزینها

باشد، این اشعار برای خواننده مشاق هیجان و تشبیه یا زیبایی، چندان اهمیتی ندارد، و با این همه در پایان زندگی (وی ده سال پس از لانگ-فلو زنده ماند) معاصرانش عموماً او را بزرگترین شاعر امریکایی میدانستند، باستثناء «ویت من» و شاید او بزرگترین شاعر بود.

«جیمس روسل لوئل» James Russel Lowell (۱۸۱۹-۹۱) جانشین «لانگ فلو» در کرسی ادبیات و هنرهای زیبای «هاروارد» نیز در صف مخالفان مرده فروشی درآمد ولی فکرس بسیار مدرسی بود و از لحاظ نزدیکتی به احساسات عامه بیایه «ریته» نمی رسید اشعار مهاجراتی وی چون «بچلویی پرز» Bigelow papers (۱۸۴۸) شهرتی عظیم در زندگی شاعر بدست آوردند.

اگر بخواهیم از نظر شعر و شاعری درباره او داورى کنیم باید بگوئیم که فاقد اصالت رای و ابتکار بود و از فوه اشعار چندان بهره ای نداشت با آنکه شهرت خود را نخست در این زمینه بدست آورد و فضایی امریکا او را «سنت بو» امریکا ساختند پس از جنگهای انفصالی در کتاب «داسمانی برای انتماد» توانسته بود بازه ای از هم میپسای خود را

۱- Charles-augustin sainte-Beuve منتقد فرانسوی-بوله در «توبویی سوره» وی بحث را بر اساسی چون «داسمانی» در زندگی «شعر و ابتکار یوسف دلرم» و «داسمان شایسته» مانند «مهور» در آسمان ادب در حسدن گره و سس کتابهایی بسیار در امر استناد و در رج و س که از آن جمله «نصار بر ادبی» «نور و نال» «مصابحه دوست» در سده های جدید» را میتوان نام برد وی از سده ادبی را از آنک شروع کرد و سده میدانست و در این زمینه صدهائی مصدر اردو و نظرات و در سوره و سده او خود بر صبه خطب و در سالیان (۱۸۰۴-۱۸۶۹)

بنحوی جالب و هیجان انگیز وصف کند ولی کمی بعد که مقامی در ادب حاصل کرد همت خود را به تنبع در آثار نویسندگان «کلاسیک» مقصور گردانید و به نهضت‌های ابتکاری که در ادبیات جوان کشور وی بوجود می‌آمد بی‌اعتناء گردید و حتی از بودن این نهضت‌ها نیز افسوس می‌خورد «لوئل» استادی دل‌آگاہ بود ولی فکری و ایمانده داشت و فقط به مطالعه و تحقیق درباره گذشته و جهان قدیم می‌پرداخت و تحقیقات وی چنان بود که حتی نظریه یا فکری تازه را درباره «اسینسر» و «میلتن» و «دانته» و «چاسر» Chaucer و غیره، دربر نداشت عنوان کتاب‌های وی «پنجره‌های اطاق کارمن»، «درمیان کتابهای خود» اشاراتی

۱- Dante Alighieri برگرین شاعر ایتالی متولد در فلورانس وی در شهر ولادی خود اهمیتی سیاسی داشت و از طرف زمامداران شهر مأموریت‌های سیاسی مختلفی یافت دانته یکی از تنین رئیس صومعه سپهر خود بود ولی خون به حزب «سفیدان» تعلق داشت از طرف حزب «سیاهان» تبعید گردید (۱۳۰۶) رحندی در «ورن» سر برد. و بعد شهر «راون» سفر کرد و در همانجا در گذشت وی در همان آغاز جوانی اشعاری عاشقانه و مصائبی سرود که در آنها عشق آسمانی و فریبنا عرفانی خود را نسبت به «آریکس» Ariès دختر «ملکو پرسی باری» اظہار داشت و کمی بعد خاطر همین «آریکس» بود که کتاب «ویساو آرا» تحت نظم در آورد ولی بیس از همه دانته نام نولف «گودی الپی» معروف است و از این لحاظ او را مدرسرا ایالتا دانسته‌اند (۱۲۶۵-۱۳۲۱)

۲- Geoffrey Chaucer شاعر انگلیسی متولد در لندن مؤلف کتاب «داستان‌های کتر بوری» وی در ترجمه «داستان گل سرخ» «The roman de la rose» انگلیسی از هنر اندالی و هنر کلاسیک پیروی کرد - چاسر یکی از بنادگراوان ادبیات ساعرانه انگلیسیان است. (۱۳۴۰-۱۴۰۰)

حقیقی هستند که بی آنکه نویسنده پیش بینی کند بر کتاب خانه ای دلالت دارند که درهای آن بروی نسیم تازه بسته است.

« اولیویه وندل همز » olivier wendellholmes « ۱۸۰۹-۱۸۹۴ »
 از سال ۱۸۵۷ یکی از نویسندگان مهم مجله « انالیتیک ماهانه » بود که « لوئل » سردبیر آن بود وی در این مجله با نثری ساده و صحیح فقط هجو نامه هائی جالب درباره مهمانان مهمانخانه خیالی یکی از خانواده های « سنن » نوشت ، این مقالات ، رفته رفته جمع شدند و کتابهایی بوجود آوردند بنام « مستبد هنگام صرف چاشت » (۱۸۵۸) « استاد هنگام صرف چاشت » (۱۸۶۰) « شاعر هنگام صرف چاشت » (۱۸۷۲) « همز » مخالف با یوریتن ها بود و این مخالفت در این عصر خود اینکار واصلاتی بشمار میرفت ولی این استکار بر عکس ظاهر خود امری واحد نبود در باره ارزش ادبی تالیفات وی تنها می توان گفت که این تالیفات خیالی جالب بودند.

فصل سوم

نخستین نویسنده عثمان ملی

اکنون به نیمه دوم قرن ۱۹ رسیده ایم ولی ممکن است که خواننده بی خبر این چند نویسنده بزرگ را که در طی این رساله در احوالشان آنگهی یافیم انگلیسی بدانند راست است که « امرسن » از مصمیم قلب خواهان ادبیاتی ملی بود و این حتی خود او نیز با خطر زخمی انگلیسی افکاری فیلسوفانه داشت که عامه مردم از ادراک آنها ناتوان بودند شاید به همین جهت بود

که مردم به افکاری کوچک تر می پرداختند ولی در موضوعاتی بحث میکردند که با جریان طبیعی افکار او بسیار نزدیک می نمود .

راز محبوبیت داستان های « فرنیتر » نوشته « فنی مور کویر » و

« کلبه عمونیم » نوشته خانم « هاریت بیچر استو » Beecher - stowe

Mrs Harriet (۱۸۱۶-۹۶) در همین جا نهمه است کلبه عمونیم که

یکی از مشهور ترین داستان های جهان است در ۱۸۵۱ بچسب رسید و

تعداد چاپش بزودی بزرگ دلیون بالغ شد و در سال بعد در تماشاخانه

معروض نمایش درآمد و بکلیه زبان های متمدن جهان نقل گردید شیوائی

سبک و روانی و زیبایی انشاء و فصاحت جملات نیست که این کتاب تبلیغی

را که برای فاس کردن معاصم مردگان در دول جنوبی نگاشته شده بود

محبوب جهان گردانید علت استقبال مردم آن بود که این کتاب در موضوعی

بحث میکرد که همه در آن موقع بدان اشتیاق داشتند مطالب احساساتی

و اخلاقی در آن عصر زمانزد همگان بود و با آنکه خانم « استو » هنر

و طبع ظریف « دیکنزا » را نداشت با عشق و صمیمیت از آرزوئی بزرگ و

بسنجیده خواداری مسکود مسئله مرده عروشی به آنشی مانند بود که او

او آنرا با احساسی بیشتر بر افروخت مباحثاتی که درباره هبانی جنگهای

۱- Charles Dickens داستان نویس انگلیسی متولد در « لاند

بورن » در داستان های پیشمار خود بعد از چهره ریاکاری و خودپرسی

و مدارد و از سچین و کون کان آواره دفاع میکند از زمان آثار او

در کتب آلمانی مانند « دیکنزا » و « داون کور میله » و

« داستان های بولن » را میتوان نام برد که در آنها سوخی با تأثر آمیخته میشود

(۱۸۱۲-۱۸۷۰)

انفصال بمیان آمده هر چه باشد انکار پذیر نیست که «کلیه عمو تم» را باید بکی از علل آن دانست چرا که در عقاید و افکار عمومی سخت کارگر آمده بود این کتاب چون روحی جویبار بود که بر آتشی نهفته در زیر خاکستر ریخته باشد آنچه مردم کمر هیدانتند دانست که پس از جنگ خانم «اسر» بسیار کوشید که سر نوشت سیاهان بدسخنی را نکوتر کند که برای آزادی آنان بدینگونه فداکاری کرده بود این آزادی برای سیاهان خطرناک شده و آنانرا بیچاره و بر بستان اجوا و آزاره کرده بود و رهاندگان سیاسی و نظامی آنان نیز غم در میان این دردها را ندانستند ولی باید گفت که علامت روح و باکی قلب و حتی موفقیت برای پدید آوردن اثری که به کار باشد کفایت نیست و بحث درباره موضوعی که خاص امریکا باشد با ایجاد روشی که امریکایی باشد دوامت این مرحله قطعی را «وات ویت من» Walt Whitman و «مارک توین» Mark Twain می یابند که نخستین کسانی هستند که در نظم و نثر توانسته اند روح و دل امریکایی را با زبانی سخن و آواز که از هیچ نظر مدیون ادیبان اروپایی نیست

آیا اسکار بر اثر نبود امرس بود، ظاهر حال حسین بیست «وان» شاید کتابهای او را هم نخوانده بود و «ویس من» تابع افکار و احساسات خوبش بود یا اگر بهر بگوئیم از آسناز بیگانه آنچه نکو می دید بوام می گرفت ولی شوری در دلهای مردم بود که راههای این دو نویسنده گردید شرط لازم برای ایجاد ادیبان علمی در میان باشد «لانگ کولو» بدین موضوع پی رده بود ولی آنرا ادیبانی برانی و ادبی بودن آن ادیبان می دانست

« ادبیات ما نمیتوانند صرفاً ملی باشد مگر تا اندازه‌ای که صفات و طرز فکر ما با صفات و طرز فکر ملل دیگر تفاوت دارد » و از همین مقدمه نتیجه می‌گرفت که امریکاییان فقط باید ادبیات انگلستان را « ادامه » دهند ولی حقیقت آن است که کشور بزرگ تازه، صفاتی خاص کسب می‌کرد که دیگر جنبه آرمان و آرزو نداشتند، عشق به آزادی فردی و حکومت عامه که در وجود « آبراهام لینکلن » ۱ مجسم شده بود و در نطق‌های ساده و مهیج و پر معنی او تجلی می‌کرد و هم‌چنین ذوق به هنر و وسایل جدید کار و بی‌اعتنائی به تمدن قدیم و احترام بی‌روزی و موفقیت، در دلها پدید می‌آمد

۱ - « واکترویت من » (walter whitman ۱۸۹۴ - ۱۸۱۹)

خالی از اعراق نیست اگر بگوئیم که « واکترویت من » نویسنده ای بوده است که عامه مردم به آثار او اشتیاقی نداشتند بر عکس چون کسی او را نمی‌شناخت یا قدرتش مجهول بود در تمام زندگی خود می‌کوشید که هنر و استعداد خود را بر مردم بشناساند شاید تاریخ‌نشان کتاب‌های او علت این بی‌اعتنائی مردم را بیان کند در ۱۸۵۵ هنگامی که کتاب « برگ‌های گیاه » خود را برای نخستین بار به چاپ رسانید هنوز بسیار زود بود که سبک و افکار وی از نظر صورت و معنی در ادبیاتی مؤثر افتد که « لانگ فلو » و « لوفل » اسناد آن بوده اند از آن گذشته

۱ - Abraham Lincoln رئیس جمهور کشورهای متحد امریکا مولد در « بارون » ایالت او بر اساس جمهوری از طرف هواخواهان الغاء برده فروسی (۱۸۵۹) نامه‌چیک اعصاب بود وی چون دوبار در ۱۸۶۴ بروقب ایالتی خود « ماک‌آلان » پیرو شد دست یکی از طرفداران اعصاب برده فروسی نام « ج. و. بوت » پس از پیروزی دولسمالی کسه گردید (۱۸۶۵ - ۱۸۶۹)

ایمان او به حکومت ملی و خوش بینی ساده اش بر اثر تغییراتی که زاده انقلاب صنعتی و نتایج جنگهای انفصال بود، بسیار کودکانه می نمود. در این غوغای مشغله و کارهای فنی و صنعتی شعر در پس پرده قراوشی جا گرفت و جای خود را به داستان و رمان سپرد. با اینهمه درباره وی درست است که بگوئیم اگر «امرسن» عالم نظری، ارسطو ۱ یا «بوالو ۲» ادبیات تازه آمریکا بود «ویت من» نیز «چاسر» یا «زیون» (۳) آن بشمار

۱- Aristotele فیلسوف سبیر یونانی مولد در «استانزیر» مقدونی

وی مربی و دوست اسکندر کبیر رئیس بحله سنانی بود متصوفا فلسفی او طبیعت را بماحون صحنه های بزرگ انسان میدهد که در آن ماده بیجان میکوشد که بفعل محض یعنی فعل و ذکاء تبدیل گردد عقل ارسطو بزرگترین عقلی است که تاکنون در ادراک بشر بجای نمانده وی صنف مؤلفات بسیاری است از منطقی و از ساسات و از تاریخ طبیعی و از سماع طبیعی که برقیات علوم جدید ارزش آنها را ثابت کرده اند «تاریخ حیوانات» و «معانی و بیان» و علم الجو و سایر آثارش براساس از نظریات ارسطو و اسکالر در سراسر قرون وسطی وی اساس فلسفه بود ولی فیلسوفان قرون وسطی آثار او را خوب نمی فهمیدند و آنها را بد تعبیر میکردند وی در «کالیس» واقع در «آدیبه» درگذشت (۳۲۲-۳۸۴ قبل از میلاد)

۲- «Nicolas boileau Despréaux» مستقد و ساعر فرانسوی

متولد در پاریس مؤلف «مہنجات» «نامه ها» و «در شعر» و «بورن» و غیره خطای او آن بود که از ادبیات قدیم و ملی فرانسه بی خبر بود و ارزش ادبی ساعران مقدم بر «مانرول» را انکار میکرد ولی طریق برین سکاوت عقل و ذکاء خود را بکار برد تا با احساسات ساحگی و تکلف و تصنع و فضل فروشی خلاصه با آنچه از عقل و طبیعت دور است مبارزه کند وی دوست مهربان و بایدار «کورنی» و «مولر» و «راسین» و «لافتن» بود (۱۶۳۶-۱۷۱۱)

۳- Franois Villon شاعر فرانسوی مولد در پاریس دو سال

۱۴۳۱ وی عمر خود را با آشنگی و پریشانی بسر برد و حتا بین باز نزدیک سه

می آمد چه وی نخستین شاعر ملی بود .
 آثار وی نسبت به آثار فراوان شاعران معاصرش ناچیز است و
 روپه مرفته سراینده يك جلد كتاب شعر بنام « برگهای گیاه » است که در
 تمام عمر اشعاری بر آن افزوده است هنگامیکه در سال ۱۸۵۵ برای
 نخستین بار سرمایه خود این کتاب را بقطع و زیری بچاپ رسانید صفحات
 این کتاب بیس از ۹۵ بود ولی هر طبع مجدد اشعاری تازه داشت و طبع
 آخری که در سال ۱۸۸۲ انجام گرفت کتابی فطور از کار در آمد که با حق
 تألیفی که بوی رسید توانست خانه ای بخرد سی سال طول کشید تا بالاخره
 موفقیت با آغوش باز به استقبال این شاعر شتافت ، چنان های نخستین این
 کتاب را مردم نادیده گرفته یا عسخره کرده بودند علت آن چه بود ؟ غالباً
 این عدم موفقیت و ناسامی بوده را نسبت به « ریت من » معلول شخصیت
 و اخلاق خود شاعر دانسته اند چه او بچه باز و لافزن بود و هم میهنانش
 از این عیب مخالف طبیعت سخن متفر بودند ولی این عیب و نظایر آن از
 چیزهاییست که مردم معاصر بطور کلی از آنها غافلند نه بچه بازی مانع
 محبوبیت « دوران » گردیده است و نه زنجای نامحارم ارسپرت « بایرن ۲ »

--- بود که بنام آوینغ بود، اولین سراینده «وصف ماه کوجك» و «وصف
 نامه بزرگ» است که در آنها از مظهر زمان اولین شاعر عثمانی فراسه نظر
 می آید (موسوی سال ۱۴۸۹)

۱- *Pari Veraine* شاعر فرانسوی مولد در «سز» مؤلف
 چشم های دلیری، و «عجل» و «عمره» سرودی ساده و عثمانی است و با موسیقی
 هم آهنگی دارد (۱۸۹۶-۱۸۴۴)

۲- *George Gordon lord Byron* شاعر مشهور انگلیسی مولد
 در لندن مؤلف «جدیدترین» «دن دوران» و «عمره» شعر این شاعر مانند طبع
 لاجوس، آسین و «جو آسیر» و «جین اسکیر» است هنگام سورش بران
 بایون بسری راه و در «نی سولن می» در کتب (۱۸۲۴-۱۷۸۸)

byron کاسته . علت تمسخر مردم را به آثار او باید در خود همین آثار جستجو کرد وی شاعری بود که بجای آنکه مانند شاعران زبردست دیگر از عشق و غم و بلبل و زسائی زن و دلآوری و مرثیه دم زند هوادار حکومت ملی و صلاح و برادری و ترقی بود بدبختانه اینها کلمانی بودند که امر و زهم اظهار ساده آنها مردم را بخنده میآورد ولی «ویت من» بدین کلمات ایمانی راسخ داشت و برای اثبات آنها از عمل روشن و قلب مشتاق خود مدد میگرفت .

سعله امید در دلش افروخته بود و این امید از وهم و بنیاد بهره‌ای نداشت درست است که وی فیلسوفی تصویری بود ولی فکرش در آسمانها سیر نمیکرد و از خطرات و مشکلات حکومت ملی بخوبی آگاه بود از آن گذشته شهوت بر سنی و نحوه ادراک وی از طبیعت چنان بود که او را از راز انشاء ساده آگاه میکرد و آن احساس را از زیبایی در دلش پدید میآورد که مایه امتیاز شاعران بزرگ میگردد بگانه عیب او آن بود که خود پرستی اس حجاب دیده انفراد میدهد و غالباً سبک وی آمیخته به احساسات تند میگردد و یا چنان یر تکلف بود که از ذوق و ابتکار بهره‌ای نداشت

صورت عروض شعر نیز موضوعی بود که مایه بی‌اعتنائی مردم باشد اما او میگردد چه «ویت من» نه تنها قاعده هنر خود را «احسان از استعارات شاعرانه» میداست بلکه وزن و قافیه را نیز همکار بود و قوانین عروض و بهجور شعر را ناچیز میگرداند مسلم است که وی همیشه منبوانست زخود وزن و آهنگی بسازد وزن و آهنگی ملایم و دلگس که «چون پرواز رنده در هوا بود و یا چون شنای ماهی در آب» ولی معلوم بود که روشی بدین تازگی که زاده فکر شاعر بود با فکر معاصر آنس موافق نمی‌افزاد

با آنکه همین معاصران این روش را بمنتهای سادگی رساندند با اینهمه وی شاعری اصیل و صاحب نظر است و خصائص مردم امریکارا در خود جمع آورده « ویت من » چنانکه خود را تعریف کرده است نمونه‌ای کامل از آرمان اصحاب مکتب اصالت فرد امریکائی است.

« درباره حیات و تولد بحث کرده‌ام و به افکار خود جامعه‌ای از منظرها و ایام و کارهای زمان خود پوسانده‌ام تا اینکه جایی خاص خود داشته باشند و بدرستی شناخته گردند و گاهی نیز این افکار را با غرور و تهور آزادی آمیخته‌ام تا روح امریکائی را که در حال تکوین است از اوهام و خرافات و نفوذ خفه کننده افکار گذشته اروپائی و آسیائی ضد حکومت ملی برهاند مقصد نهایی من آن است قواعد لفظ و شعر را برهم زنم و بدون یازری الغلط پرتصنع صفت ازلی و شپوی نفس خود را بیان کنم »

۴ - دسته جدید نویسنده گان

مارک توان (۱۸۳۵-۱۹۱۰) Mark Twain

مارک توان، نه پیر و فرضیه‌های بزرگ بود نه قدرن و تهوری خاص داشت به سادگی افکار خود را باز میگفت و چندان در بنداشتکار و تقلید نبود بر اثر ذوق نویسندگی و علاقه بزندگی وهم چنین دریافت مزد حیز مینوشت و این صفات او را به یک امریکائی متوسط قرن ۱۹ بیشتر نزدیک میکرد؛ وی زن و مخصوصاً زن خود را بسیار محترم میداشت و دوستار اشیاء و قنایع و نحوه رفتار و رفتای جوانی پر آشوب خود بود به افتادگان و فروتنان ترحم میکرد و پول را می پرسنید و سیفیه حوادت هیچان انگیز بود مشاغل وی در دوران زندگی عبار بودند از، شناگردی مطبوعه، ناویانی کشتی

بخار در رود «می سی سی پی» کشفی صلا ، روزنامه نگاری ، انتشار کتاب و سخنرانی نوان با این مشاغل ثروت‌هایی از دست داد و تروتهایی نیز بدست آورد «بی آنکه از قاش کردن دامهای ثروت چشم پوشد» ظرافت و مهارت هنرمندانه زنان فضل فروش را مستغرمیکرد و با عنطقی ساده از محبوبیت خود به ارزشی آنارش می‌پی برد وی برای توده کار میکرد و میدانست چه کند که محبوب او گردد هیچگاه درغم آن نبود که هنرفدان روزنامه ها را با خود همدست کند از هر انچه‌نی کناره میگرفت و در نویسنده گی روشی را می‌پسندید که مایه موفقیت او گردد ، و آن روس نگارش موضوع‌های جالب با سبکی روشن بود

دو هنر خاص که پس از وی همه نویسندگان امریکا در کسب آن دو کوشیده‌اند او را از نویسندگان سبک جدید کرده اند تایش از وی ادبیات امتیاز امریکای شرقی و خاص طبقه‌ای بود کسی ادیب بشمار می‌آید که به جهان ادبی خاص و استثنایی «بستان» و «نیویورک» تعلق داشته باشد یا اگر هم در جایی دیگر بدنیامی آید بایستی به امریکای شرقی سفر کرده باشد .

با آنکه مرزا امریکا از مغرب به «کالیفرنیا» رسیده بود و نام امریکا بر سراسر این قاره اطلاق میشد ولی شهرهای انگلسنان جدید «انحصار زندگی عقلی را در دست گرفته بودند «هرسن» «تورو» ، «هوب هرن» و حتی «ویت من» از اهالی مشرق امریکا بودند و اگر «کویر» و «پوئه» در زیر آسمانی دیگر چشم بجهان گشوده باشند ، زندگی ادبی آنان در مشرق امریکا آغاز گردیده است و در انجاست که خود را بمردم‌شناسانده اند این واقعه در تاریخ امریکا مهم است که نوان که در «می سی سی پی» بدنیامده است هنگامیکه ناشران نوانگر و نوانای «بستان» و نیویورک

می‌توانند توجه او را بخود جلب کنند، وی‌هایه سرافرازی و مباحثات مردم شهر «سانفرانسیسکو» میگردد و افعه مهم دیگر آنست که وی از میان توده برخاسته است باظهور «توان» نه تنها برای نخستین بار مغرب امریکا بر مشرق آن نساط می‌یابد بلکه بجای آنکه مشرق شکوفه های دانش و ادب خود را برسم ارمغان به مغرب فرستد، دیگر ادبیات مقام خود را کف عیار از تعلیم و تربیت توده باشد از دست میدهد و توده در ادبیات جهانی برای خود باز میکند «ساموئل کامز» Samuel Clemens وقتی هم که به «مارک توان» ملقب میشود باز از توده جدا نمیشود همین توده و افتخاری که این توده در حق او قائل شده شد او را در زمره علما بشمار آورده اند و حتی هنگامیکه موی سر و صورتش سفید میشود و دانشگاه های امریکا درباره افتخار اعطاء تاج «اساد هنر» وی بایکدیگر نزاع میکنند و «اکسفورد» آری «اکسفورد» او را دکتر ادبیات می شناسد، مارک توان، از نظر سبک و ذوق و افکار همان خیرنگار کوچک است که اهالی کانبری بااستیاق و حرارت آثار او را خوانده اند

هنگامیکه وی به اوج افکار می‌رسد مسلمان همه سر تعظیم در برابر او فرود می‌آوردند و به اسنادی اس اقرار می‌کنند و او را دیکتوری تازد یا بزرگترین «داه گوی زمان حاضر» می‌شناسند ولی در حکایات بذله سرایی او بندوب از سرخی های آوازخوان مهمانخانه ها بهر و گرانمایه بر میسود و بهر مانان دانسانهای از اشخاص خشن و زنده اند که طرافت طبع و روح و سعیت بهر مانان «دیکتور» را ندارند وی افکاری خنده آور دارند ولی اندازه ای برای آنها فاعل نیست و یک فکر را تا حد اشباع تکرار میکند

چون این نویسنده خوش بین در پایان زندگی سخنی هائو ناکامی هائی دیده و آنها را بزبان قلم جاری ساخته است برخی بدین علت او را متفکر و فیلسوف دانسته اند و این صفت بدین و بذله گو از ملاحظتی آمیخته به تناقض عاری نیست خود او نیز فرفته این موضوع گردیده است مکالمه‌ای «فلسفی» از او به‌جامانده که پس از مرگ پچاپ رسیده بنام «بشر چیست» .

اگر درباره این کتاب ناچیز و اندامی بحث کنیم شاید از اهمیت وی بکاهد ولی نه‌چنین نیست آثار توان همگی دلاویز و دل‌رباست چه او آسان می‌نویسد و میداند چگونه خواننده را شیفته خود کند ، کتاب‌های او را مردم امریکادوست دارند بخاطر آنکه وی عالم اخلاقی و واقع‌بین است ولی سخنی خشن و زننده نمی‌گوید ، و باز بخاطر آنکه وی از اخلاق و آداب معاشرت یک امریکائی متوسط بخوبی آگاه است بی آنکه فکری انفلابی و مخرب داشته‌باشد . «توان» کتاب‌هایی مهم درباره مسافرت‌هایی نوشته‌است که تقریباً در کلیه قسمت های جهان کرده . بر اثر ایمان به برتری خود و نمایان به ادراک مسأله‌ریسیا از نظر بهداشت و آسایش از شوری و کیاک ها و بو های بد با اندازه زیبایی و یا اختلالات تاریخی صحنه های مشهور ، متاثر می‌گردد چنانکه در کتاب « بیگانه‌ان در خارجه » (۱۸۶۸) دیده‌میشود ، در این کتاب بهمان اندازه خود را امریکائی نشان میدهد که در کتاب‌هایی دیگر که باغرو و انسیای از همین خود بحث میکند مانند کتاب « به‌سختی » (۱۸۷۲) و کتاب « زندگی در سواحل می‌سی‌سی پی » ۱۸۸۳ وی به‌مرز جنبه‌ای آسمانی میدید و قهرمانان آنرا مرده‌بی‌شجاع و بی‌بالک می‌شناسد و رود (می‌سی‌سی‌پی) را از همه رودخانه‌ها مهمتر میداند

«چه هستند رودخانه‌های دمشق در برابر پدر آبها؟» مسافرت‌های او را در مکان می‌توان به سیاحت‌هایش در زمان نزدیک کرد در کتاب‌هایی مانند «شهر یارویی نوا» (۱۸۸۱) یا امریکائی در دربار «آرتور پادشاه» (۱۸۸۹) همین ترحم تمسخر آمیز نسبت به کلیه آثار و اشیاء غیر امریکائی و همان تحقیر و بی‌اعتنائی نسبت به حکومت‌هایی، از خلال آنها خود نمائی میکند، که بر اثر آزاده ملت بمیان نیامده اند ولی «توان» دلی حساس دارد و این فیلسوف تحققی که پیرو مسلاک پروتستان است ده سال از عمر خود را برای تالیف تاریخی از زندگی «زان دارک» (۱۸۹۶) میگذراند این کتاب از احساسات غم‌انگیز و سوزناک پر است و بنظر نویسنده دل‌آویزترین کتاب اوست ولی نه نسل‌های بعد بر این عقیده‌اند و نه هیچ‌یک از کتابهای او که اکنون کهنه بنظر می‌آیند.

عبارات کتاب «زندگی در سواحل می‌سی‌سی‌پی» افینخاری حقیقی و مسلم برای او کسب می‌کنند چه در این کتاب وی بجز بیانی راهی نویسد که از نابوایی کشتی بخار بدست آورده، سبک نگارش و هم‌چنین هاجرای این داستان با اندازه و قیام زندگی «رایسن» در جزیره خود، هیچ‌ان انگیز و گیر است و دو کتاب دیگر که وی خاطرات جوانی خود را در آنها نقل می‌کند همین لطافت و جذابیت را دارند این دو کتاب عبارتند از «نام لزه کنس» Tom Sawyer (۱۸۷۶) و مخصوصاً منم آن «جوآدب زندگی هکل بری فیونا» Huckleberry finn (۱۸۸۴) که شاهکاری از ادبیات نوده‌سده‌ای است «همینگوی» Hemingway نویسنده مشهور آمریکائی بخواندن این کتاب رغبتی فراوان دارد در آنجا «توان» شوخی

های مبذول را کنار میگذارد و بشوخی حقیقی که آمیخته به ترحم و واقع بینی است دست می یابد اشخاصی که وی در صحنه داستان می آورد همگی شوخ و بذله گو هستند ولی این بذله گوئی آنان تصنعی نیست و خواننده احساس میکند که این اشخاص طبعاً شوخ و بذله گو هستند و بهمین علت آنانرا با معایب و جنون ها و افکاری باطل که دارند دوست دارد حوادث این کتاب غیر منقرب یا خارق العاده اند ولی وقوع آنها محتمل بنظر می آید و مجموعاً بردهای بدیع و باروح از « غرب میانه » میسازند که متن آن مناظر عظیم و شاعرانه « هی سی سی بی » است برخی گفته اند که « فینا » کتابی است که میسوان آنرا هم سنك « رابین سن کرو زو » و « تام جانس » Tom Janes دانست چه « فینا » « آئینه ای تمام نما از کلیه مظاهر يك تمدن است »

برخی « توان » را فاقد ذوق ادبی دانسته اند بیگمان وی خوش دارد که با طرزی زنده و زشت نویسندگانی بزرگ را چون « جان آستن » Jane austen و « جورج ایلو » George Eliot و « هوب و هرن » خوار و ناچیز بشمرد ولی خوبست فقدان ذوق ادبی او را به فقدان بی طرفی تعبیر کنم آنچه او را زشت و ناپسند می نماید ادبیات لفاظ و پر تکلف امریکاست که پیروی از آن برای نویسندگان و مردم عامه اجباری است « درباره اهالی بستان باید گفت که من خوشتر دارم در آسمان « جان بیسان » John Bunyan در زمره دوزخیان بشمار آیم و زرقی از این ادبیات نخواهم » حقیقت امر آنست که وضع ادبیات امریکا در سالهای ۱۸۷۰ و ۱۸۹۰ بسیار رقت انگیز بوده است در وقتی که سبك واقع بینی در فرانسه باوج کمال می رسد امریکا هنوز بیش از انگلستان پایند « آداب » دوره ملکه

ویکنورد ریاست « نوان » نخستین کسی است که این قیود را در هم می شکند و از همین روست که با وجود معایبش، در ادبیات امریکا به عنوان مبتکر آئینی تازه، و هم چنین به علت نفوذ ادبی، مفاهمی شامخ دارد سبک اوساده و دقیق و پر معنی و روان است و از تکلف و صنایع لفظی بهره‌ای ندارد وی با نظری صائب و معقول لغات محلی و اصطلاحات عامیانه و لگ‌گردان کوچک و بازار را یکدگر می برد در کتاب « هک فین » Huck finn این اصطلاحات چنانند که گویی قهرمان کتاب خودسر گذشت خویش را باز میگوید مانند همیشه که برای مردم حرف میزند، منشاها با ذوقی ادبی و طبعی خداداد که وزن و آهنگ جملات را مراعات میکند در پایان مینوان گفت که « هارک توان » دروازه واقع بینی را بروی مردم امریکا گشوده است یعنی دروازه ای که بزرگترین قسمت های کالای ادبی امریکا یا پنجاه سال بعد، از آن وارد خواهد شد.

۴- « صیغه محلی »

« برت هارت » Bret Harte با آنکه از نظر ذوق و استعداد از « هارک توان » پایین تر است ولی مازمیوان او را مینواند فایسه کرده از آن رو که دوست او بود و در فن نگارش تاریخ تا اندازه‌ها هموار اساده وی بشمار می آید است بلکه مانند بران وی دوستان موفقیت و محبوبیت است و در غرب امریکا وسیله اهالی مغرب به آرزوی خود می رسد وی مبتکر آئینی است که اثر « مکتب صیغه محلی » نامیده‌اند وارد کردن زبان و روان مردم کارگر و بازاری در ادبیات عکس العملی است در برابر سبک ساختگی و یونکلف سالهای ۱۸۷۰ تا ۱۸۹۰ وی با انبجه « برت هارت » و بنا گردانس اندازه پیروان این سبک بر کتاب مشهور اصحاب مکتب « طبیعت بردازی » Naturalisme

می‌باشند با آنکه تهیه کنندگان فیلم بسیاری از فیلمهای خود را از روی کتابهای آنان برداشته‌اند. علت این امر آنست که این مکتب مناظر عم-انگیز و نارپک را نفی نمی‌کند آنچه می‌نگارد کودکانه است ولی در پرده نفی اش نکته‌ای دیده نمی‌شود که بیننده را ناخوش آید هیچگاه در بند توصیف کیفیات نفسانی و روانشناسی نیست و به‌اندازه از اوضاع اجتماعی کاری ندارد آنچه می‌پسندد توصیف مناظر زیبا و مجاورت منطقی و آدابی است که با آداب محافل ادبی نفی می‌کنند ولی کاملاً دقیق است که آرامش سیاسی خواننده را با گفتار خود مشوش نکند.

« روبر هارت » با تخصصین دسه جویندگان زر به « کالیفرنیا » می‌رود و اگر زری نمی‌باید در عرض از بوسه‌ای که از شهرهای زیبای ناز و منظره زندگی مردمان نیمه طبیعی به‌راه می‌آورد تروتی فراهم می‌کند کتاب (تروب صحرائی عرنده) (۱۸۶۸) که حکایاتی در باره زندگی جویندگان زر را در بر دارد مایه بزرگترین ترقی برای کسافروشان امریکائی می‌گردد ولی نکته قابل ذکر آنست که (هارت) از عزمی راسخ حقیقت رافدای نتیجه و اثر کتاب خویش می‌کند وی نویسنده‌ای حساس و عمگین است و سخنان از تناقض عاری نیست چون هر نادی امر برای روزنامه چیز می‌نویسد فقط در بند آنست که وقایعی سرسری و هیچان انگیز بدست آورد حکایات چهار یا پنج صفحه‌ای او ناگهان بوسعه‌ای غیر مترقب می‌باید و احتمال وقوع آنها نیز کسر می‌گردد گدا توانگر میشود و سفله فضیلت و تموی پیشه می‌کند وزن خشن و سنیزه جو محبتی مادرانه می‌باید و غیره فیرمانان کتابهای وی که همه نمنه هستند بلزائی مانوس و نمکین سخن می‌گویند ولی خود نویسنده برای بیان داستان سبکی

(ادبی) بکار میبرد که غالباً بر اثر فقدان سادگی معشوش و نا درست میگردد .

نفوذ وی بسیار بزرگ بوده است به پروی از او تا ده سال زندگی مردم امریکا را در حکایاتی کوچک نقاشی کرده اند و از این لحاظ « مارک تاون » و « جاک لندن » London و « او هنری » O . Henry را باید از شاگردان وی دانست .

« او هنری » (ویلیام سیدنی پرتسر ۱۹۱۰ - ۱۸۶۲) - William Sydney Porter است که بیش از همه بوی شباهت دارد و از نظر نقل حکایات و وقایع حیرت انگیز گوی سبقت از او میر باید داستانهای او که پایان آنها همیشه غیر مترقب است معنایی عمیق ندارند ولی شاهکار داستان نویسی بشمار میآیند نویسنده نیز در نقل و توصیف مناظر بدیع افراط نمیکند وی حکایات و عباراتی دارد که در آنها زندگی روزانه یک امریکائی متوسط در نظر گرفته شده و با دقت و صحت نقل گردیده است ولی چون میخواهد با احساسات و تخیلاتی شورانگیز آنها را بیش از آنچه طبیعی است زیبا و دلآویز کند نقاشیهایی که از جنوب و مغرب نیویورک کرده است واقعیت خود را از دست میدهند و از نقاشیهای « برت هارت » از کالیفرنیا حقیقی تر بنظر نمی رسند قهرمانان کتابهای او نمونه و عظه‌ری از انسان واقعی یا فایده‌ی نمسختر آ میز از اوست چون تخصص او را استادی بزرگ و حتی نابغه دانسته اند باید گفت که وی نویسنده شوخ و بذله‌گو ولی هنرمندی توانا بوده است .

فصل چهارم

آغاز دوره جدید

تنها در کشور منجده امریکا نیست که داستان نویسی در طی عمر چندین نسل مفامی شامخ بدست آورده است و حتی جنبش داستان نویسی نیز از این کشور آغاز نگردیده

« بالزاک » و « دیکنز » و « تاكـری ۲ » و « داسایووسکی ۳ »

۱- Balzac (Honoré de) داستان نویس ماهر و پرتألیف فرانسه مولد در نور نویسنده « مضحکه شری » سلسله ای از داستان های جالب که با وجود تقابلی مر و حط نه سلك و اطاله یاره ای از توصیفات ، از نظر قدرت مشاهده و احساس و اقیب و باروری تخیل بسیار دلگس است مهم ترین این داستانها عبارتند از « اوزبی گرانده » « بانا گوو بو » « جستجوی مطلق » « توهنات گم شده » « در خانه پسر » « سوسن دودره » « عظمت و بدبختی عواض » « سزار سروبو » « پسر عمویین » « دختر عمویین » و غیره (۱۷۹۹-۱۸۵۰)

۲- Thackeray (William) داستان نویس انگلیسی مولد در کلکته نویسنده « بازار لاف » « هری اسمند » و غیره . داستان هائی که قدرت مشاهده و تفسیر در آنها بهم آمیخته است و نویسنده سعی معاف اجماع را رینجند میکند (۱۸۱۱-۱۸۶۳)

۳- Dostoïevski (Fedor) داستان نویس روس مولد در مسکو نویسنده داستانها قیست که از نظر روانشناسی و تأثر بسیار حائز اهمیت است کتاب های مهم او عبارتند از « بره و کیفر » « در خانه اموات » (۱۸۲۱-۱۸۸۱)

۴- در تاریخ ادب و سیاست روسیه سه بن نام « تولستوی » مشهور شده است یکی Leon comte Tolstoi سائس روسی مساور نظر کبیر بوده است (۱۷۲۹-۱۶۴۵) و دیگری Lon comte Tolstoi داستان نویس روسی است مولد در « یاسنایا - بولی یانا » (۱۸۲۸-۱۹۱۰) آثار مهم او عبارتند از « صلح و جنگ » « اناکارین » « رساخنیز » و غیره ...

و «تولستوی» سالها بود که روی در نقاب خاک نهفته بودند و نویسندگان امریکا میکوشیدند که داستانهای امریکایی را در جهان رائج کنند ولی اکنون که داستانهای فرانسه و روسیه و انگلستان از شهرت مردگان، زنده و جاوید مانده‌اند کشور امریکا مقام اول را در داستان نویسی بدست آورده است و اگر علوم طبیعی را کنارگذاریم میتوان گفت که کشور امریکا با داستان نویسان کتونی خود در آسمان ادب جهان درخشیدن آغاز کرده، همین نویسندگانند که با رزوی ادبیات ملی جامعه هستی پوشانیده‌اند این ادبیات از ادبیات بیگانه الهام نگرفته ولی از آن تقلید کرده است از این رو در دوره‌ای که آغاز و انجام آن تقریباً از ۱۸۸۰ تا نخستین جنگ جهانی طول میکشد داستان (رمان) امریکایی شیوه و روشی خاص یافته و نوعی مشخص پدید آورده است.

دعوت فرهنگی قرن

زجاج اصحاب مکسب خوش بینی و نهفتین واقع بینان
این ادبیات که در حمان احساسات و افکار ملی است از روزی پدید
آمده که نویسندگان امریکایی خواندن کتابها را کنار گذاشته و با امریکا
و مظاهر آن برداشته‌اند «توان» و مکسب صنف مجاری (بهمن کار که بسته
و برخواستنه) اند

— تولستوی در نقاسی زندگی و اخلاق و آداب و رسوم مردم روسیه بسیار
مبارک دارد و چون عالم الهیات و اخلاق است، میکوشد که عقاید خود را به
مسیحیت باطنی برداشت کند و میگوید «الکسی کنکلاویچ تولستوی» (Levin)
nikoloevitch Tolstoi نویسنده روسی است که در سال ۱۸۲۸ میلادی در یاسنای پولیا
(۱۹۴۵-۱۹۱۰) میلادی در کتابهای «در هاروس» و «خطرات» (انوان معروف)
تجدید خوبی می‌رود که منظور نویسنده از تولستوی، نویسنده «آناکار
سین» است.

بدنیال آنان نویسندگان و سپس شاعران امریکا از فکر ازلیت و کلیت باز آمده و همه را در بند شناختن جزئی و فردی در زمان و مکان گردیده‌اند. بشر دیگر مایه سرگرمی آنان نیست آنچه آنانرا به اندیشه و تفکر و بحث و امیدار د امریکائی معاصر است از این نهضت بیشتر از آنرو یستیبانی میشود که بسیاری از نویسندگان جدید بجای آنکه دردانشگاهها یا در کتابخانه‌های خود بسر برند جز روزنامه نگاری کاری ندارند و همه را در بند آند که برای روزنامه خود اخباری بدست آورند با ظهور (هنری جیمس) Henry James و (ادیت وارتن) آغاز قرن بیستم تا آخرین نویسندگان ادب و دانشمند آشنا میشود برای آنکه ادیبان امریکا به مام حقیقی خود رسد باید نویسنده گایی از باختر امریکا برخیزند یا نویسندگان ی دید آینه که روزگار مردم باختر و سرزمین آنها بخوبی بشناسند چرا که انگلستان جدید نریبا جزئی از جهان قدیم است که در کراته عربی اقیانوس اطلس فرار گرفته و امریکا از آن روی شکفت انگیز است که چمن‌هایی پهناور دارد و شهرهای کوچات ز بزرگ

وای از دو جهت نویسنده می‌تواند بشهر و کشور خویش نظر افکند یکی به خاطر آنکه چون شهری بدین زیبایی دارد خود به‌آل و دیگر آنکه زینتی و دیدنیهای آنرا دار گوید، نهضت بخسبیر که عمارت از سبایش شهر و دیوار باشد از دیر باز در امریکا معمول گردیده است از رهان (سن ران کرو کر) و (واسنگسن) و زمان (ویت سن) و (هارل نووان) و (نود روز و زوان)

۱- Theodore Roosevelt سانس امریکائی هووانه در نیویورک

نائب رئیس جمهوری امریکا در ۱۹۰۰ و سانس رئیس جمهوری در ۱۹۰۱
 از مارك «ماتك كين لى» وى در ۱۹۰۴ دوباره استعاف شد ۱۹۱۹ تا ۱۸۵۹

و (کوپر) و (امرسن) و (لینکلن) این نهضت نه تنها به ادبیات بلکه به فعالیت اجتماعی و سیاست ملت نیز روح و حرارت بخشیده است ولی آنچه تازه است نهضت دومی یا انتقاد از کشور خویش است این نهضت که از خلال آثار (هوب هورن) به سخنی دیده میشود در آثار (سنیکر لوئیس) Sinclair Lewis و (دس پاسس) Dos passos کاملاً هویدا است و در سال ۱۹۰۰ با ظهور (هاولز) Howells و نویسندگانی طبیعت پر داز (Naturaliste) چون (نوریس) Norris (اب نین سینکلر) Upton و (درایزر) Dreiser رفته رفته صورت و شدتی بخود میگیرد

این نهضت انتقادی با ظهور (ادیت وارتن) و (تودردرین) theodor و (لوئیس) و (دس پاسس) و (فینز رالد) Fitzgerald بزرگانی در ادبیات آمریکا دیدید میآورد و از این روست که خوانندگان این ادبیات آن را تجلی حقیقی روح کشورهای متحد آمریکا میدانند ولی نهضت دیگر را که ستایش آثار آمریکا باشد نباید فراموش کرد از آغاز قرن بیستم وحشی تا امروز (رمان) های احساساتی آمریکا از آنها هستند که بیس از همه مابله گرمی بازار کتاب فروشان می گردید و حال آنکه طبیعت پر دازانم انگیز و بدبین عیب جزئی اجماع که به انت هنر و استعداد شخصی یا نفودی که در بحول ادبی داشته اند بسیاری از صحاح آبی را بیعت در احوال و آثار آنان اختصاص خواهم داد معمولاً معروفی نظر هم میماند معاصر خود نگردیده اند و یا بخوبی معاصد آنان شبیه شده نشده است و رویهم رفته آثار آنان خیالی کمتر از آثاری خواننده شده است که در تاریخ ادبیات باچار است اندکی در باره آنها بحث کند

دوره آشفته ادبی جدید را نویسندگانی چون « اتی . و هاو »

E. W. Howe «هاملین گارلند» Hamlin garland و «آر، اچ، داویس»
 R. H. Davis و «دی، جی، فیلیپس» D. G. Phillips و «ربرت هرریک»
 Robert Herrick وجود آورده‌اند در صورتیکه محبوبیت عامه نصیب
 «بوت نارکینگتن» Booth tarkington و «درنی کان فیلد فیشر»
 Dorotay Can field fisher و «ویلیام آلن وات» Allen white
 William میگردیده است راست است که نویسندگان اخیر بهر ودلاویز
 ترمی نوشته‌اند و مهارت و استعداد آنان از نویسندگان نخست بیشتر بوده
 است ولی این نکته به تنهایی علت محبوبیت و شهرت آنان نیست نویسندگان
 اخیر بیس از همه زندگی سالم و بانفوی روستاها و مزارع را می‌ستوده‌اند
 و حال آنکه، عربزه انقراض جوی «ای، و، هاز» و نگاه‌های غم‌انگیز «هاملین
 گارلند» به جهات خنده آور و ریش این زندگی توجه کرده است ولی با
 اینچه «ربرت هرریک» فساد اخلاق طبقه متوسط را بر اثر بازرگانی و سود
 پرستی، نقاشی میکند

داستان نویس امریکائی امروز مدیده ما آدمی بی شرم و گستاخ می
 آید و اگر نیک نگرییم می‌بینیم که آثار «دس پالس» و «فازل» Farrel و
 «کاندول» و از جهتی «همینگوی» همین احساس را در ما بوجود می‌آورند
 ولی علو در احساسات و سیاسی نوعی معمولاً معرف ادبیات امریکا نیست
 در برابر ادبیات مستعربان در کات «کاندول» و «هری میار» Henry Willier
 انجمن‌هایی را نباید فراموش کرد که برای دفع ارسجانای پسندیده و
 زجریم زسی‌ها و ناپاکی‌هایی بوجود آمده اند که سراسر داستان‌های
 «فیر اولد» و «همینگوی» را فرا گرفته است همین‌ها نیز برای آن ساخته شده‌است
 که با خودی ارشاد و زندگی «ادبیات سپاه» نگاهد پیام امریکائی باشعور

احساسات « نیکو » عین پرستی و نمودن پیروزی قهرمان جوان پرهیز کار و تصور شاعرانه از زندگی روستاها و پشیمانی کارفرمای انحصار طلب که در پایان فیلم دست دوستی بسوی کارگران خود دراز می‌کند، و یا بانسان دادن صحنه های بزرگ تاریخی گذشته، و ارت و ادامه دهند زمان عامیانه امریکائی است آن زمانی که شیوه و روس « بوت تاز کینگین » نوشته شده است مبارزه مکتب واقع بینی با این تمایل آمیخته به خوش بینی و احساساتی و « مکتب رمانتیک » Romanticism دو صفت برجسته مکتب واقع بینی را نشان میدهد که یکی توجه و زافزون و غالباً انحصاری این مکتب است به نواقص و معایب تمدن امریکائی و دیگری مخالفت آنست. با هر مکتبی که از نظر صورت یا ماهیت در احساسات ملو کند خلاصه با هر چه در آن شایبه وهم و عاطفه شدید و احساسات تند و آتشین باشد سر مخالفت دارد تا گفته نگذیریم که این مبارزه و مخالفت از زمان « گاستن » Eggeston تا عصر « درایزر » بسیار طولانی و وسعت بوده است

در ۱۸۶۱ « روزتری کوک » Rose Terry Cooke یکی از حکایات خود را با اعلامیه ای منتشر کرده بود که می‌توان آنرا اینامیه مکتب جدید دانست « داستانی نم از کیز اردنگی ملک و ساده با تاریخی از اجتماع مردم زغنا و نوازگر بشما تقدیم نمیکشم بلکه آنچه در دسرس شما میگذارد حکایتی کوجانت است در باره زنی که نمینو انست خدا کار و جانتان باشد »

و ای وی یازدائرة فکر و نظر بیرون نمپاشه نوت هم همین در عریزه اجتماعی و مس جوش سخاتم « مچرا » و « سابلان » از مکتب واقع بینی با همه میشود در پناه « ادوار » گاستن که در حال دارد یعنی از « واقع بینی » پدید آید اراده است که به میخوانند مستکلاف راه را از میان

بردارد و سرزمین انگلستان جدید و زندگی مردم آنرا موضوع داستانهای خود کند. در واقع «رمان» های نامی وی که از میان آنها «هوزیه آموزگار دیستان» در ۱۸۷۲ محبوبیتی بزرگ یافته است صحیفه‌هایی حقیقی از شهرهای «اندیانا» Indiana و «اوهیو» Ohio و «ایلی نوا» Illinois و «مینه‌سوتا» Minnesota را نشان میدهند با آنکه به احسانات بند و وقایع عم انگیز آمیخته‌اند. با اینهمه «خاطر واقع بینی» عاری از نصی که در پاره‌ای وقایع یافته می‌شود «اگلستن» را نویسندگان جدید محترم دانسته‌اند (۱)

و بی ادبیات در کشورهای متحد آمریکا تنها معلول انقلاب و تحولی عقلی نیست بلکه پیدایش آن بیس از سایر نقاط به انقلاب صنعتی بستگی دارد که باید بعنوان صفتی که مشخص آمریکاست، جنگ‌های انفصال و جلوگیری از نهضتی که منظور اطلاع از سرزمین باختر آمریکا و زندگی مردم آن آغاز کرده است بر عاتق آن بیفزایم در اثر سسه شدن مرز این بهضت از میان هر دو.

بوسعه صنعت بزرگ که مصادف است با دوره مرمت آسیب‌های جنگ ۱۸۶۵-۱۸۶۰ سوری برای صنعت و کاربردهای آمریکاییان پدید آورده که تا سالیانه دانش و نه تاریخ از آن پس بطیر آرا نشان داده است مردم آمریکا در طی چند سال شهرهایی میسازند و نرنه‌هایی میکنند

(۱) در میان داستان‌هایی که بسک را آلمس بوسعه سده است داستان «دلایر» «زن کوچک» (دوران دکورناس ۱۸۶۸) بوسعه «لویرامی آلکب» Louisa May Alcott را می‌توان نام برد که مستمداً داستانی ساده و حسی عم انگیز بسب و ای ساخته بر روی و پسر وی است که دره ضایعه عیالت حقیقی از نظر روان‌شناسی روی داده است.

راه آهن سراسر فازه امریکارا فرا میگیرد و مردم ثروت هایی
 هنگفت بدست می آورند سفته بازی پادشاه دلها مینمود و بساط رشوه
 گیری و عساد مانند نوعی دستگاه دولتی گسترده میگردد در طی پانزده
 سال کشور تازه و دمکرات کسور میلمو ترها میشود ولی در همین زمان مرز
 امریکابه کانیه فرنی میرسد و سراسر قاره بنصرف شمال می آید از این پس
 دیگر از مهاجرت بسوی باختر امریکا سخنی بمیان نمی آید مهاجرتی که
 تاکنون صفت مشخص اجتماع امریکائی بوده است و به هر کس که در خود
 یزای بخت آرزوئی را میدیده آن نیز ورامی بخشیده است که با بدربارند و
 راه سفر بیس گردد و با کار و کوشش و بهور زرتی کسب کند از این پس هیچکس
 جز با پول توانگر نمیتود زمین های باختر طالع و سر نوشت همه را از جهت
 کسب ثروت بکسان میگرد و همینکه این زمینها به عدد منحصر گردید
 امریکا بنگین ترین و انفلاتی ترین کسوری سد که در آن ثروت ها منحوی
 نامستوی تقسیم شده بودند و این همان موضوعی است که پاره ای نویسندگان
 که از آن جمله اند (وری هاولز) و «اج آدامس» H. Adams (دریگانه
 داستان خود «حکومت ملی») و «ی اورس» و «آر هر باک» و غیره نخستین
 امریکاییهایی بوده اند که بدان توجه کرده اند و در اجتماع که بر اثر احادیث
 دین ملی از سر نوشت خود راضی است این نویسندگان نخستین کسانی
 بوده اند که معایب و مفاسد آن را بدیگران باز گفته اند.

۲- «ولیم دین هاولز» William Dean Howells (۱۸۳۷-۱۹۲۰)

(۱۸۳۷) «هاولز» نیز مانند «نوان» در ناختر دنیا آمده و علم را در مدرسه
 نیاموخته بود، طابع کتاب و زور نامه نگار بود ولی در همان زمانی که «نوان»
 با بروی ظرافت طبع و قدرت استعداد و هنر خویش محبوبیتی در دلها می

یافت « هاولز » در دو مجله مشهور ادبی، از مکتب واقع بینی دفاع می‌کرد این دو مجله یکی « اتلانتیک » The Atlantique بود و دیگری « هارپرز » Harpers که از ۱۸۸۶ تا ۱۸۹۱ وی در اولی که در شهر « سان » منتشر میشد بعنوان منشی سردیر کار میکرد و در دومی که در نیویورک انتشار می‌یافت بعنوان سردیر در مجله اخیر است که بر اثر مطالعات ماهانه و انتقاد از کتابهای رایج نفودی در ادبیات دست آورده وی از نظر مکتب واقع بینی درباره این کتابها بحث میکرد

« هاولز » همیشه پرسنده حقیقت عربان و سادگی بود و در همان داستان نوحسث خود چنین نوشت

« آه: حیثیت نانوایان، آیا می‌توانم از لذتی که چهره رشت وزنده بود درهن ایجاد میکند بدیگران نصیبی دهم؟ »

بر اثر نفود « بولسنوی » که استاد و راهمای از در نویسندگی بود مکتب واقع بینی را شعار خود قرار داد

اگر از حق نگذریم مکتب واقع بینی وی مکتبی معتدل بود نه از آن نظر که « هاولز » سهامت ادبی داشت چه برای اثبات سهامت خود از دستهای از « انار نیست » ها دفاع کرد که بعفیده وی بناحق محکوم به مرگ شده بودند و هم چنین الحاق فیلیپین را به امریکا صلاح ندانست و از درون شهر از بجای که تابعیت خود را به او داده بود افکار اشتراکی و ایمان خود را به آینده‌ای که در آن تساوی اقتصادی حکمروا باشد می‌جایا اظهار داشت ولی او را طینتی احیاط پیشه و طبیعتی عقیف بود و افکار و

عقاید «زولا» را نمی‌پسندید و صحنه‌های معمولی داستان‌هایش، تالارها و مهمانخانه‌ها و عرسه‌کشی‌هاست و هیچ‌گاه بوقایعی نمی‌پردازد که در خوابگاه‌ها و زیرزمین‌ها و انبارهای ناریک و آلوده کشیها روی میدهد. قهرمانان داستان‌های وی به محیط نویسنده تعلق دارند به محیطی که با تواضع وادب و آرامش آمیخته است.

امروز آثار او را کم می‌خوانند شماره این آثار اعم از داستان و وقایع سفر و مقالات انتقادی و خاطرات نظریه‌نا بالغ بر ۸۰ می‌شود و علت آن این است که به وجود ظرافت سبک «هاواز دفتیق و حمیری می‌نوشت» این آثار کمی مهم بنظر نمی‌آید و اگر وی نخستین کسی است که صحنه‌هایی واقعی از زندگی مردم امریکارا نقاشی کرده است باید گفت که این صحنه‌ها دیگر زندگی جدید امریکارا مجسم نمی‌کنند شاگردان و پیروان وی نه

۱- Zola (Émile) داستان نویس فرانسوی مولد در پاریس، رئیس مکتب طبیعت برداری، مؤلف سلسله داستان «روگن ماکار» افکار عمومی وی عالمانه و جدل و بحث را ناز می‌گذازد ولی انشاء او دلگس و سبکس بر استعاره و عبارات عالی است و اسامی عجیب در نقاشی وقایع و اوضاع اجتماعی دارد (۱۹۰۲-۱۹۰۴)

«دورگن ماکار» «تاریخ طبیعی و اجتماعی یک خانواده» است در زمان امریکای شرقی «پس‌رال» در تاریخ ادبیات فرانسه درباره «زولا» چنین می‌نویسد: «سر زولا» آنگاه که به سپری و حقه‌مکن اما کن عمومی و مردمان آنها را نقاشی می‌کند روی دیوار کسب کرده مجاهل، چسبها و عیاشی با درین ساز و جوارحی‌ها و فریادهای جماعات و جمایع ماده‌خواری و معایب را می‌نویسد و حیا که و یک روز در کتاب «سر دام دوباری» کرده، مجو نده احساس و حساب است آرزو و کار حسته کننده و لب مسی یا لظیفی را مدخل می‌کند که از زندگی در کنار خانه یا در یک خانه بزرگ باید ممدن سازد و پاریس با زیت می‌کشد و از یک باغ و در باغی می‌سود»

تنها از نظر پیروی از مکتب واقع بینی و نقاشی حقیقی مناظر از ارجو افتاده اند بلکه آثار و احوال اجتماعی را می نویسند که به اجتماع ما بسیار شباهت و نزدیکی دارد از اینرو عظمت و غم انگیزی «هاولز» بخاطر آنست که شاهد دقیق و غمناک انفرادی بوده است که در زمان وی روی داده وی می بیند و می فهمد که همان امریکائی که جوانی خود را در آن گذرانده یعنی امریکای آرمان پرست و خیال پرور از آرزوهای سیرین خود دست برداشته و در زیر قدرت و مسلط بول قدر خم کرده است در همان وقتی که معاصرانش از شمع زربین آفتاب سعادت و خوشگذرانی خیره شده اند وی آن شایستگی و استعدادهای را دارد که بیدالنیها و ظلمها و شرهساریها و آزمندهائی را بیس بیس کند که از این سعادت ناشی میشوند و هنوز وی نخستین کسی است که بر اجتماع صنعتی و پر مشغله جدید خرده می گیرد ولی دیگر پنجاه سال از عمرش میگذرد و نسبی از تألیفات نوشته شده است بر اثر این فکر در این باب اختلافی عجیب روی میدهد

در قسمت اول که مشهورترین عناوین آن عبارتند از «آشنایی اخلاقی» ۱۸۷۳ «نمایش جدید» (۱۸۸۲) «مناووع سلاسل لافام» (۱۸۸۴) وی خود را نویسنده حقیقی عدالت و آداب و رسوم نشان می دهد این آثار و تألیفات همسازند و با روح جاوده و با اوصاف حقیقی هیچگاه «بیر نهی» کنند ولی آداب و رسوم از میان می رود و آداب و رسوم یک اجتماع آرام و وثابت امروز دیگر این بیامانده است در آناری که سراره ۱۸۹۰ منتشر میشوند «نصایف نروب های جدید» «آنی کبارن» «جهان اتفاقی» «مسافر آبرورد» «از مردان سوزی» وی سر آن دارد که اجتماع جدید را نهالتی کند ولی اینکار از او ساخته نیست جدوی چون ساهندی که

کنار ایستاده باشد به اجتماع می نگرد و خود از کشاکش و سختی های آن بهره ای ندارد و از همین روی داستان های اجتماعی او عاری از لطف و حقیقت است انتقاد فقط از طریق مکالمه و بحث انجام گرفته و آشکار است که قوت آن از انتقادی کمتر است که اعمال اشخاص را چنانکه هست نشان میدهد و وی بجای اینکه مانند «درایزر» زندگی قهرمانان داستان های خود را با معایب و محاسن نفیاشی کند تنها در مکالمات آنان انتقادی از عفا شد اجتماع بمیان می آورد این قهرمانان معایب و زشتی ها و احمقانه را فاش میکنند ولی از خطر زیداس و تغییر خلاصه از زندگی در آنها سخن نمیگویند «هاوزر» در آثار خود به پیری دانا مانند است که وقایع جهان را با بجزایر جوانی خود می سنجد یا مسافری مانند که از تغییرانی مشکفنی فرو عبود که در عیب وی در دهکده اش روی داده با گر بهتر نگوئیم به فرستاده ای از کشوری خیالی شبیه است که از آنچه در جهان واقع می بینید تعجب میکند

۳ - عشق تاریخی

امریکایی که با قدرتی روز افزون در صفا ملل بزرگ جامی گیرد احساس ملی یا حس جهانگیری اش که بر اثر توسعه صنعتی و جنگ پیروزندانه با اسپانیا و الحاق جزایر «فیلیپین» برانگیخته شده است نور را امیدارد که گذشته ای تاریخی برای خود بسازد، اگر چه این گذشته از دیگران باشد در آخرین سالهای قرن ۱۹ تاریخهای افسانه آمیز در کشورهای متحد امریکا شهری عجیب بدست آورده اند اکنون که روزگار گذشته شهری ساده و آیدتی نمازگین آن نیست نویسندگان خوش دازند که رهایی و مزایای زندگی خانوادگی برزگران جنوب را

پیش از جنگهای انفصال (جی . و . کی بل) G. W. Cable (پی . ج)
 Page « جی . سی . هاریس » J. C. Haris و شیوه استعمار فرانسه
 را در دره « می سی سی پی » (لاپازک من) Parkman « می . می . وولسن »
 C. F. Woolson « ایچ . ام . کاترود » A M Catker Wood و
 اشراف دوره انقلاب « اس . و . می چل » S. W. Mitchell و کالیفرنیا
 و اسپانیا را « خانم . ایچ . اج . زاکسن » H.H Jackson کتاب (رامنا)
 ۱۸۸۴ توصیف کنند این دوره به « بن هر » Ben Hur (۱۸۸۰) و ژنرال
 « لووالاس » Lew Wallace و « ام . بوکر » M. Beaucaire (۱۹۰۰)
 و « بوت تارکینگین » نعلق دارد کلیه این تاریخهای نفسانه آمیز نسکی
 کهنه نوشته شده اند و سینما بانمایش داستانهای احساساتی « می بی روت »
 E. P. Roe و « فرانسیس ماریون کرو فرد » Francis Marion Crow
 ford (۱۸۵۴ - ۱۹۰۹) نویسنده ای که آثارش را مردم بیشتر از همه میخوانند
 از محبوبیت عامه سهمی می برد موفقیت های این بزرگان ادیبان که از
 راه آسان نویسی و توصیف مناظر نیکو و زیبایی زندگی و جهان ، بدست
 آمده نشان میدهند که باچه اندازه مردم برای ادراک و قبول عماید پروان
 مکتب طبیعت پر دازی نامساعد و نافرورزیده بوده اند « کرو فرد » از مسائل
 اجتماعی یا مسائلی دیگر وحسن دارد و مکتب واقع بینی و حسی آن همیشه
 را مسخره میکند که کلید آثار امریکارا زیبا و پسنندیده میداند و صحیحه
 های کتاب های خود را از کشور بوهم و انگلستان و آلمان و ایتالیا و کشور
 خود متسارینا بوازمیگرد محبوبیت و موفقیت اس ناسی از همان عانی است
 که امروز عبار فراموشی ترا و آثار او فسانده است و آن علت ، کهنه
 پرسشی است

۴- «استفن کرین» (۱۸۷۱-۱۹۰۰) Stephen Crane پیشرو حقیقی نویسندگان جدید «استفن کرین» است که دو داستان مهم خود را در سن بیست و دو و بیست و سه سالگی می‌نویسد و در سن ۲۹ به مرض سل می‌مرد وی که دکاه و استعدادی حقیقی دارد بنهایی بی‌آنکه نفوذ کسی را بپذیرد در همان وهله اول با ایجاد روش و طرحی در سخن و نگارش موفق میشود که از آن بس متداول گردیده و عبارت است از: داستان واقعی و دقیق که مسخر خندک و پنهانی بر پر از کنایات زهر دار و آنچه حیرت‌پذیری یا نظیر واقعیت نام دارد: از احساسات نویسنده در کتاب اثری دیده نمیشود و قهرمانان آن مانند قهرمانان «همینگوی» باشخصی شبیه هستند که به حوادثی گرفتار می‌آیند»

سبک صوفی و روشن شبیه به صورت حسابی ساده، غالباً مریزین به استعاراتی که هر چه غریب‌تر و صریح‌ترند لطف و زیبایی آنها بیشتر است خواننده را بفکر «استدلالی» (۱) می‌اندازد که شاعر و غم‌انگیز تر باشد.

۱ - Henri Bayle stendhal نویسنده فرانسوی مولد در «گرسل» سوآب «جمعه» یازم «و سرخ و سیاه» و بیروان سیاسی ماهر است و دخلی خوبی و پر مصلحت دارد (۱۸۴۲-۱۷۸۳) از کتاب سرخ و سیاه خود روان‌شناسی جوانی در صحنه‌ی سرخ را محله‌ای می‌کند که برای سرهنگ شدن در زمان نابینا شدن آسوده است و راز پس‌آمد اخبار می‌شود از سفل نظامی جسم پوست و در سلت راه‌کس در آید این جوان بی‌آنکه رهند و دعوی - اخلاقی سینه‌داسه باشد ملایم دار می‌برد. «جمعه یازم» این نویسنده مضامین‌های در آداب و رسوم مردم ایتالی است «استدلال» و که نویسنده‌ای که عکس و دیدی در بعضی مسائلی مسهلات از «مالیت» و «عین» است «ریه» و «بول» و «رزه» سوره‌ها.

داستان « ما گچی » Maggie دختر هر جایی ، زندگی کسوتاه و وحشتناک دختری از خانواده های کارگر نیویورک را نشان میدهد . برای نخستین بار بدبختی و پیاده روی ، کلبه تاریک و حرکین در ادبیات با زبان خاص خود درآورد میشوند . این کتاب از اظهار شفقت و رحمت عاری است و از آن درس اخلاقی فهمیده نمیشود و به شرح و تفسیر نیاز ندارد و مترادف همین امر ، تلخ و غم انگیز است

از نظر دقت و طرح داستان به نمایشنامه ای ماند که برای تماشاخانه نوشته باشند با معایبی که این نوع نوشته ها دارند که صحنه هایی یکنواخت را نشان میدهند در خانه این مردم تنگدست و بی توانان دارای ظرف و کاسه می شکند که اگر باز طرفی برای شکستن باشد خواننده تعجب میکند ولی در پیمرفته این کتاب فاقد نکات روانشناسی نیست « هارلز » در همان وهله نخست شیفته آثار « کرین » میشود با اینهمه داستان وی چندان خواننده ای ندارد و چون خردک و عاری از احساسات نوشته شده است سبب دل مردمان عامی و پیشه و خیال پرور و اشخاص برجسته و محافظه کار نیست ولی با کتاب « بروزی شجاعت » « واقعه ای از جنگ داخلی » « کرین » موفقیتی بدست می آورد و میتواند با اندازه گرسنگی عدا بخورد ولی افسوس که دیر رسیده است و سلامت او دیگر باز نمیگردد

این کتاب (که انگلیسی آن « نشان سرخ شجاعت » است The Red Badge of courage) واقعاً از نظر تحویل بسیار دلرما و زیباست و نخستین کتاب و شاید واقعی ترین داستانی است که کیفیت جنگهای جدید را نقل میکند و حال آنکه « کرین » هیچگاه به لحاظ و خلیفه برآید و از صحنه های جنگ خبری نداشته است همچنین این کتاب از نظر روانشناسی

سیار دقیق و ماهرانه است. بسیاری از کسانی که در جنگهای انفصال یا در جنگ جهانی شرکت کرده‌اند درست مانند آن دو سنایی جوان بوده‌اند که برای جنگ آتش‌اشیاق در دلش افروخته می‌شود و داستانهای خیالی می‌سازد که پس از بازگشت آنها را برای دیگران نقل کند. همینکه بمیدان جنگ و خط آتش می‌رسد برس سرپای وجودش را فرامی‌گیرد و چون اشخاص پست و سست عنصر با فرار می‌گذارد و بی‌دوباره بمیدان باز می‌گردد ناله خونریزی و کشتار سرمست شود برای نخستین بار در ادبیات، جنگ از ریور و آرایش فهرمانی و افسانه‌ای خویش‌عاری می‌شود و از چهره حقیقی و وحشتناک خود پرده برمی‌گیرد. و بی‌با اینهمه «کرین» هوادار عقیده‌ای نیست فضا یا وقایع را بدرستی در نظر می‌گیرد و به معنی حقیقی دلاوری پی می‌برد اگر قهرمان داستان وی نخست مردی ترسیده و بددل است که در میان اشخاصی چون خود فرار گرفته و با فرار می‌گذارد و اگر تمسخری زهر آلود در این واقعه پنهان است که وی علت آنکه در میان هر ج و مرج و درهم ریختگی دسته‌ها از دست گیرنده‌ای دیگر زخمی بر می‌دارد شایسته حسین می‌شود. سرانجام می‌توانند گروهان خود را «جنگ و اداری» «کرین» در باره جنگ که خود هیچگاه در آن شرکت نداشته است تخیلاتی واهی دارد و بی آنکه به جنگ رفته باشد میدانند که در جنگ چگونه حس عرو و جان‌بازی بیدار می‌شود.

(۱) در آثار قرن کمپبی «آمبروز پیرس» Ambrose Pierce شخصی در مکزیک داستان‌های وحشتناک درباره جنگهای انفصال بدست آورده بود. هنری آن بود که «پیرس» حقیقی از وحشت در برابر دینده خواننده مجسم کمپبی داستان‌های از غلط بر ستاک اندو هیچ‌کس در آن بهاد به نمی‌شود.

انشاء کتاب‌های وی غالباً اندکی آشفته و مغشوش است و صحنه‌ها چون صفحات البومی که ورق زنیم به سرعت جانشین یکدیگر میشوند و گاه‌گاه نیز با خواننده نمیدانند اکنون در کجاست و چه می‌بیند و یا چنین احساس میکند که منظره‌ای را که سابق دیده است اکنون از حقی دیگر بدان می‌نگرد، مخالف با جهت اول، ولی اگر سن نویسنده و وضع او را در نظر گیریم که خیر نگاری تحصیل نکرده ولی نابغه بوده است باز از لطف و جذابیت مجموعی داستان کاسته نمیشود

۵ - عیب‌جویان Muckrakers

چون هدف واقع‌بینی آنست که زندگی را چنانکه هست ادراک کند یعنی باسختی و تلخی یا با یکنواختی و ملال انگیزی، ممکن است شخص را به سه نظریه مختلف راهنما گردد، یکی واقع‌بینی دینی است که زشتی‌ها و ناپاکی‌ها را زاده عاقلی میداند و مصائب و بلاهای بشری را به دلیلی نسبت میدهد و در باره سیر تاریخ نیز به مشیتی الهی قائل است و دیگری خوش‌بینی انقلابی است که علل بدبختی و مصائب را نتیجه سازمان غلط اجتماع می‌پندارد و امیدوار است که بغیر اوصاف اجتماعی آن مصائب را از میان بردارد سومی نوعیندی صرف و رضا بقضاست ادبیات امریکای جدید کاملاً از نظریه نخست بی‌خبر است چرا که در مفهوم اساسی و حقیقی مذهب را از دست داده است که یکی مفهوم ماورالطبیعه باشد دیگری مفهوم گناه؛ دو نظریه دیگر بنحوی طبیعی و معمولی به شایب در ادبیات بهمان آمده‌اند نخست خوش‌بینی ظاهر گشته و سپس نوعیندی جانشین آن گردیده است بهمین دلیل است که «اسنن گرین» همان جوانی که روحش چون روح مردی پیر و جهان‌دیده و باتجرب به ازو هم و بندار عاری است، به «پیزالد» و «پاس»

از نظر فکر نزدیک تر است تا به معاصران خود که نمایندگان آنان «فرانک نوریس»، «جاک لندن» و «ایتن سینکار» بوده و امید داشته اند که با نیروی کار و کوشش بشر را از بدبختی و سختی برهانند.

در واقع کشورهای متحد آمریکا با شور و هیجان و امیدهایی بزرگ وارد قرن بیستم میشوند پادشاهان پول از اتمال «مرگان» Morgan و «واکنر» Rockefeller و «کارنجی» Carnegie حسدی برای توسعه ثروت و قدرت خود قائل نیستند زعمداران سیاسی نیز به سرنویست ملت‌های جوان که به آسانی و آسودگی بر جهان غلبه می‌یابد اطمینان دارند جوانان و پیروان افکار نو با سرمایه‌داری و آزادی نسبی از این سرمایه‌داری مخالفند افکار جدید نیز برای هر یک از دو نظریه دلائلی مینماید فراهم میکند مکتب داروین Darwinisme پروری قوی و نابودی ضعیف را قانونی طبیعی میدانند و «امپریالیسم» «کیپلینگ»^۱ بشر سفید پوست را حامی و پشتیبان تمدن می‌شناسند و رهبری و اداره نژادهای عقب افتاده را بر عهده او میگذارد برعکس مکتب اجتماعی Socialisme ستم‌دیدگان را نوید میدهد که از سود ثروت‌ها و ممانین‌هایی که موقد بدست سرمایه‌داران

۱- Imperialisme - بمعنای خاص عقیده‌ای را گویند که موافق با امر اتوری باشد و بمعنای عام، فرضه‌ای سیاسی است که می‌خواهد در واقعیت را محکم در کند که انگلستان را به استعمارات خود می‌پیوندد و بر قدرت بریانی‌های کبیر می‌افزاید، و همچنین «مل به توسعه» و «چهارگیری» را نیز مسوول «امپریالیسم» نامید اینجا نعتی فارسی که برای آن غایب بی‌شمه‌ها باشد «مکتب چهارگیری» است.

۲- Rudyard kipling نویسنده و شاعر انگلیسی مولف در سببی (۱۸۶۵-۱۹۳۶) از بدیع و پرهیزبان و کاتب (کتاب جنگل و غیره) تجلی‌حس چهارگیری (امپریالیسم) نژاد انگلوساکسون است.

افتاد است بر خوردار خواهند شد پیروان هر يك از این دو مکتب آرزوهای بزرگ در دل دارند و امروز عصری شده است که بزرگان علم و ادب طرفداری آرمانی بزرگ را دین و آئین خود شناخته‌اند و با کار و کوشش حتی با زور و تعدی می‌خواهند بدان جامه هستی پوشانند از این نظر «نوریس» و «لندن» و «سینکالر» و دیگران از «عیب‌جویان» به همان شاهان سرمایه که با آنان مبارزه می‌کنند شباهت دارند چرا که این نویسندگان نیز مانند دشمنان خود صاحب عظمت و احترام‌اند

عیب‌جویان یا «مکریکرز» Mckrakers نویسندگان و خبرنگارانی را گویند که شغل و وظیفه خود را افساء معایب و مفاسدی دانسته‌اند که پس از پایان جنگهای انفصال در دستگاه اقتصادی امریکاراه یافته این معایب چنانست که معایب «پاناما» Ranama و سایر مفاسد افسانه‌های فرانسه در برابر آنها بسیار ناچیز است در کشورهای مسیح‌آمریکا، رشوه و اخذ وجه به تهدید و کلاه برداری چنان به سرعت و جاناکمی پس می‌رود که نویسندگان ما آنکه بسختی با این قبیل کارها مخالفت می‌نمایند با بسیاری کسانی لب می‌کشند که بدین مهارت کلاه برداری و دزدی را پیشه خود کرده‌اند عنوان یکی از داستان‌های اجتماعی «درایزر» که او را نیز می‌توان در جمع «عیب‌جویان» شمار آورد «عول» است

بعثت معاصر بودن، نویسندگان تاریخ ادب امریکا حواسه‌اند که «نوریس» و «کرین» را هم نایه و هم مکر دانند ولی آنچه در این دو مشترک است همان معاصر بودن است حواد مرگ‌آیند و شاید بتواند علت اختلاف عمیق آنها را بیان کند «کرین» که از بیماری راز و نایوان بوده هیچگاه روی خوشی و جوانی را ندیده است. «فرانک نوریس» (۱۸۷۹-۱۹۰۲)

که بر اثر ورم ضمیمه اعور (Apendicite) می‌میرد هیچگاه به ضعف و پیری نرسیده است از نظر نویسندگی « کرین » طبعاً از مکتب طبیعت پردازی پیروی میکند و از مکتب رماتیسم بیزار است اگر « هاولز » و « زلا » هم نمی‌بودند باز او در نویسندگی همین سبک را داشت، و شاید هم آثار این دو را هرگز نخوانده باشد با ظهور « نوریس » مکتب طبیعت پردازی دنباله مکتب رماتیسم میشود و « زلا » آفریننده آن میگردد (کرین) هنروری است که مسائل سیاسی و اجتماعی را خارج از عرصه کار و هنر خود میداند (نوریس) مسائل هنری را مسخره میکند (که در بند سبک زیبایند ، در سال ۱۸۹۹ می‌نویسد ، عادیات نمی‌خواهیم ، طالب زندگی هستیم) و فکر او متوجه (بزرگ ، وحشتناک ، و مدهش) است .

میل به عظمت و طرح موضوع بزرگ او را به نگارش سه جلد داستان و میدارد که فقط قسمت اول آنرا (حیوان ناعمه) (۱۹۰۱) توانسته است پایان رساند این داستان میبایستی ماجرای گندم و کاشن آن در مزارع پهنای « کالیفرنیا » و حمل و نقل آن در نواحی بزرگ امریکا و مصرف آن را بوسیله جمعیت های اروپا ، بیان کند « حیوان ناعمه » شبکه آهنین امریکایی است که بوسیله سرمایه داران آزمند و دیوسیرت ، عوارض گمرکی کمربلندی بر بزرگان شجاع باختر نمیدان میکنند ، کتاب (حیوان ناعمه) کتابی است ، مسوخی و طولانی و خسته کننده که جزئیات را کاملاً شرح میدهد ولی نمود آن بسیار بزرگ بوده است « نوریس » حتی در فکر و روحیه فهرمانان کتاب های خود طریقه ای را پدید آورده است که در ادبیات آنرا بنام طریقه « سیاه » خواننده اند ، این طریقه را بسیاری در پس گرفته اند ، فهرمانان مرد داستان های « نوریس » صفائی

خشن و شهوی دارند و سخت لجب بازند ولی قهرمانان زن نیز دخترانسی
 فربه و گوشت آلودند که خوی حیوانی و عادات بشر اولیه را می پسندند
 بهترین کتاب او همان کتاب نخستین اوست بنام « ماک تک » Mc Teague
 این کتاب ماجرای پرهیجان مردی است که رفته رفته صفات پسندیده انسانیت
 را از دست میدهد، سرنوشت این مرد شاهدی غم انگیز از خونخواری و
 پلیدی اجتماعی است که سودپرستی را پیشه خود کرده است این کتاب
 وقایع را حقیقی تر از کتاب « حیوان ناعمه » توصیف میکند و منطبق نویسنده
 در آن قانع کننده تر است چرا که تنها به توصیف و شرح مناظر و قضایا
 اکتفا میکند و از خود عقیده و رایی نمی آورد.

بهترین نمونه نویسندگان مکتب « خوش بینی انقلابی » اپتن
 سینکлер « است اکنون مدت پنجاه سال است که وی پرده از روی زشتی ها
 و ناپاکی های اجتماع بر میدارد و توانگران و سرمایه داران را بترویج
 فساد و عیب عظیم و محکوم میکند و آنانرا ابدار می آویزد و به چهارمیخ
 میکشد و هنوز شجاعت خود را از دست نداده و امیدوار است که « بزودی »
 اسفزار مرام اجتماعی (Socialisme) عصر طلایی راهمراه خود بیارد
 وی در ۱۹۰۶ شهرت خود را با کتاب « جنگل » بدست می آورد که در
 آن باشدن و شهادت به استثمار فزاین کارگران بوسطنه ساهاان گوشت
 « شیکاگو » Chicago حمله میکند و سپس در کتاب « صرافان » ۱۹۰۸
 از روی نیرنگ، و معایب بانک بزرگ پرده بر میگیرد و در کتاب « پادشاه
 زغال » ۱۹۱۷ مفاسد شرکت های استخراج زغال سنگ و در کتاب « نفت »
 ۱۹۲۷ قدرت شوم شاهان نفت را گوشزد میکند شماره این کتابها بسیار
 فراوانست که بناچار از ذکر « چشمی پوشی » خلاصه دری هیتلر Hitler

و « مونیخ » Munich و ... را نیز از زخم زبان و خرده گری معاف
 نمیدارد هم اکنون نیز میدان مبارزه را ترك نکرده است و تبلیغات خود
 را دنبال میکند چرا که « سینکلر » اهل تبلیغات است و آثار وی نیز بصورت
 يك سلسله همچونامه است ، ذوق و استعداد او سرشار است و کتاب
 هایش نیز خالی از قدرت تاثیر نیست « روزوات » اول او را نزد خود
 میخواند و انجمنی برای تحقیق فراهم میکند و دستور میدهد برای حذف
 پاره از نکات زنده کتاب های « سینکلر » قانونی بگذرانند با اینکار
 بحث در آثار « سینکلر » بعهدہ تاریخ واگذار می شود بیرون مرام اجتماعی
 کاملاً مضامین نیستند که وی مانند آنان باشد و نویسندگان نیز متفق اند
 که وی چندان ادیب و نویسنده نیست چرا که داستانهایش اخباری مغرضانه
 و تحقیقاتی است که يك جانبه انجام گرفته و از ابداع و عظمت فکر دقیق
 عاری است .

« جاک لندن » (۱۹۱۶ - ۱۸۷۶) نیز خود را پیرو مکتب اجتماعی
 میدانند ولی مخصوصاً هر ویج زندگی ابتدائی حیوانی است و این امر با
 عقیده پیروان مکتب اجتماعی ناقص دارد چون جوانی را با سختی و ناکامی
 گذرانده است سوگند میخورد که از اجتماعی انتقام سساند که او را به حمل
 رنج و مشقت واداشته است . از آنجا که خود در ننگدستی و ننداری بسر
 برده از زندگی همیران مضمونی آگهی دارد از آن گذشته چون خبر نگاری
 صادق است آنچه نوشته بدرسی بدان پی برده و آنرا شناخته است : دریا
 ورفاییها ، کوچه ، رودخانه - گرسنگی ، دستهای پوشیده از یخ آلاسکا
 Alaska ، مسافربهای روی سف و اگن ها ، باده خواردی ، روزهای نوزده
 ساعت کار نموده ، همه اینها مناظر و مصائبی است که دیده یابد آنها گرفتار

آمده کتاب « مارتین ادن » Martin Eden (۱۹۰۹) که کوشش هائی ترسناک را نقل میکند که بیاری آنها ملاحی ساده در طی سه سال نویسنده ای شهیر میشود ، سرگذشت خود نویسنده است کتاب « جان بارلی کرن » John Barleycorn داستانی واقعی و مؤثر از مجاهدات « لندن » با شراب خواری است ولی چون نویسنده ای نامدار میشود بی می برد که بهترین انتقامی که از جامعه باید بگرد آنست که جیب های خود را از پول پر کند از اینرو باذوقی که به نقل حوادث پر آشوب و ناگهانی دارد محبوبیتی بزود معاصرانش که تشنه احساسات تند و آتشین اند بدست می آورد و ترجمان این احساسات میشود

« جاک لندن » که برادر خستگی و افراط در سن چهل سالگی میمیرد آثاری فراوان از داستان و حکایت از خود بجا میگذارد مشهورترین داستانهای او یکی « ندای جنگل » ۱۹۰۲ و دیگری « گرگ دریاهاست » ۱۹۰۴ کتاب اخیر خونخواری و بیرحمی شیطنی يك ناویان را بیان میکند و کتاب اول سرگذشت سگی است بنام « باك » Buck که او را برای کشیدن سورمه به آلاسکا آورده اند ولی از دست بشر میگریزد و سردسته گرگان وحشی میشود ، مانند کلیه سرگذشت های حیوانات ، حکایت چنان است که احساسات و عواطف حیوانات را تا حدی نفاتی میکند ولی درنجه صحرای بیخزده و زغبت به استقبال خطر و جستجوی حادثه کوشش بسیار بکاررفته است علاقه نویسنده و مردم معاصرش بدین زندگی ابتدائی تنها بصورت ظاهر با علاقه نگذشته ای خیال انگیز و زیبا تناقض دارد ، چرا که زندگی خانه بدوشی و جنگهای تن بتن و صحنای خشک و لم بزرع هنوز هم پناهگاه خیالی اجتماعی است که در آن ظاهراً

پول یگانه مایه زندگی است ولی در نهاد (لندن) زور پرستی و بی خبری از راز تمدنی سرشته شده است که در برابر مناظر با عظمت خود و پادشاهان پول و صنعت سرفخر بر آسمان می ساید: قهرمانان داستان های وی همگی هوس باز و عاشق پیشه اند و چون حس خودپرستی یگانه محرك آنان است برای ارضاء تمایل خود بهر حيله که باشد زاهی بدست می آورند بسی آنکه به شکنجه وجدان و پشیمانی گرفتار آیند، آنکه قوی تر از همه است شاهد پیروزی را در آغوش میکشد چه میتوان کرد. قانون جنین است فلسفه قهرمانان «درایزر» نیز جز این نیست خودخواهان او با «لجبازان» «جاک لندن» از نظر نژاد و تبار برآوردند تنها اختلاف در اینست که برای احراز موفقیت عضلات خود را بکار میبرند و آنان رشوه (تاجر پول غول) با آدمکشی (حادثه غم انگیز امریکائی) را وسیله نیل به مقصود قرار میدهند.

۹- هنری جیمس (Henry James) ۱۸۴۰ - ۱۸۶۴

«هنری جیمس» نویسنده ایست که از نظر فکر و عقیده خود فرد است آرزوها و تمایلات قرن در افکار و عقایدش یافته میشود ولی او بدانها جنبه ای بسیار عالی داده است.

«جیمس» چنان از زندگی امریکائی بیزار میشود که از وطن بطیب خاطر مهاجرت میکند و مس در ۱۹۱۵ نابعیت انگلستان را می پذیرد ولی آنچه در آن گریزان است شرائط اقتصادی و اخلاقی نیست چرا که از همان آغاز جوانی از دستبرد احتیاج دریناه است و بیغویی میتواند زندگی خود را روف عشقی کند که بهر دوزی از بیعدالتیهای اجتماع گزندگی ندیده ولی چون هنرور است از عقیدان هنر رنج برده و چون از نظر اخلاق و منش اسرایی است عقیدان محیطی که مانند گذشته اشرافی باشد او را

بفرار و مهاجرت و اداشته است جیمس در این باره مینویسد

(گل هنر جز در خاکی بر هم انباشته نشکند تاریخ بسیار لازم است تا کمی ادیبان بوجود آید)

فقط در انگلستان میتواند آن خاکی را بیابد که بر اثر گذشت قرون بر هم انباشته گردیده است فقط در آنجا است که رایج انجمنهای ادبی و هنری بمشام میرسد و آن الفبا قدیم یافته میشود که وی مشتاق آنهاست.

ولی با این همه «جیمس» خود نیز واقع بین است مهاجرت وی از وطن برای فرار نیست و آنچه در کتاب خود نقاشی میکند قسمتی از اجتماع امریکایی است، آن قسمت از اجتماع که مردم آن توانگر و بیکار یا عبارتی دیگر منحط و فاسدانند و مدتها در اروپا همانند (غالباً وی رفقای امریکایی خود را که در اروپا هستند برای موضوعهای کتاب خویش انتخاب میکنند) ولی کاملاً امریکایی هستند وی این قسمت را با علاقه ای که به درستی ودقت دارد، نقاشی میکند چرا که آرزوی او آنست که دامنه تحقیق را از صفات کلی و عمومی بالاتر برد و بکشف صفاتی دست یابد که اشخاص را با یکدیگر (مفازت) میکند،

واقع بینی او از این هم دقیق تر است مانند (زلا) مینخواهد دامنان هایی علمی بنویسد ولی عمیقاً در باره علم با آنچه (زلا) می اندیشد تفاوت دارد بنظر (جیمس) (علم) برای نویسنده آن نیست که در ادیبان از علم پزشکی یا سیمی بحث کند بلکه باید تجربه و تحلیل ادبی را به صورت علم در آورد، هر موضوعی که باشد مشکلی پس میآورد که باید محل آن همت گماشت مثلاً.

وضع یا منظره‌ای را در نظر می‌گیریم و می‌پرسیم عکس العمل قهرمانان داستان در برابر این وضع چیست؟ این عکس العمل‌ها باید بخودی خود فاش شوند بی آنکه نویسنده در این باره مطالبی اظهار کند خواننده از خلال تجزیه و تحلیل دقیق عواطف و احساسات و زیرسشهایی که قهرمانان از خود میکنند و همچنین از مطالعات و کنایات و اشارات آنان باید بکیفیت و ماهیت این عکس العمل‌ها پی برد قهرمانان کتابهای جیمس زیاد حرف می‌زنند و بدیبهی است هر که حرفی می‌زند افکار و عقاید خود را می‌گوید قهرمانان تاریخ یا حادثه‌ای در زندگی خود ندارند و نمیتوان وقایع زندگی آنان را بصورت پرده تمایش در آورد از اینرو شکست (جیمس) و امثال وی در عرصه تمانساخانه قطعی است چرا که همه لطف و زیبایی در تجزیه و تحلیل روحی قهرمانان داستان نهفته است جربان وقایع بطور منظم آغاز و انجامی ندارد بلکه بهم پیچیده است و به صدف حلقه حلقه حلزون شباهت دارد.

این قهرمانان مردمی دانا و تربیت یافته‌اند که چون فراغتی دارند میتوانند در باره تجزیه و تحلیل روحی به بحث و تحقیق پردازند و خواننده امروزی که از اجاط فکر و علم متوسط باشد، بخاطر همین امر آنان را زمانی دیگر و جهانی دیگر معاق میداند. شگفت انگیز است که کسانی که نه شاعرند و نه فیلسوف بنوانند کمال لوح سینه و آئینه خیال را از افکار معمولی بپردازند و همه وقت و وجود خود را وقف حل مشکلاتی کنند که بطور بسر معمولی بسیار آسان است چرا که هیچگاه ذهن و اندیشه وی قادر بطرح اینگونه مسائل نیست.

شاعر جیمس احساس و عاطفه ساده و بسیط وجود ندارد و هیچ

عکس العمل روحی ذاتی و بدون علت نیست وی تجزیه و تحلیل روحی را تا آخرین حد ظرافت و دقت دنبال میکند و عجب تر آنکه برای اینگونه تحقیقات روانشناسی سبک بسیار زحمت‌دوایی بیچیده و درهم (والتر پاتر) Waiter Pater را بکار میبرد، مانند (والتر پاتر) وی نویسنده‌ای اصیل و برجسته و استادی مسلم و هنروری نابغه است و خون او هیچگاه مشتبهات ابتدائی خواننده را بیدار نمیکنند مسلماً چیزی نخواسته است که محبوب عامه گردد و داستانهای هیجان انگیز بنویسد ولی بخوبی در کار خود موفق شده است عکس‌العملی که در برابر عادت سه تن پروری و تبلیغ عامه نشان میدهد آنست که داستانهای غم انگیز ویر حادته می‌نویسد از آنجا که (جیمس) هنروری است که برای هنر زنده است زندگی خود را وقف نویسندگی کرده از اینرو آثار وی بسیار فراوان است از قبیل حکایات و داستانها و تحقیقات انتقادی، خاطرات، مکاتبات که از نظر احساسات و عاطفه همه پسندیده و مؤثرند خواننده ای که بخواهد آثار (جیمس) را بخواند اندرز می‌دهیم که قرائت خود را آغاز کند با حکایاتی از قبیل (دیزی میلر) Daisy Miller (دیانش برپا) یا (میدان واشنگتن) The pension Beaurepos یا Washington Square سپس داستانهای بردارد از قبیل (رودریک هودسون) Roderick hudson و (چهره‌های ناتو) و پس از آنکه به وجود ایمان و انسیافی کافی در خود مطمئن نباشد از خواندن کتابهای (سفر) (کاسه زردن) (مالهای کیوتو) خودداری کند چه ممکن است کافر و طغاله گردد (جیمز) خود نیز به تدریج به زنده نهایی خویش که تجزیه دقیق (از نظر روانشناسی و فلسفی) باشد رسیده است وی هنگامی که نگارش آن

قسمت از آتشش میبرد از دگر روشن و ساده نوشته شده اند از این روش صادقانه پیروی میکنند مخصوصاً در حکایات خود چرا که در طرح و نگارش حکایات است که نبوغ وی بهتر از هر جای دیگر میتواند تجلی کند (۱) داستانهای او نیز بطریقه حکایاتش نوشته شده ، یعنی دسته‌ای محدود از بازیگران و یک وضع مشابه ، وقایع داستان را تشکیل میدهند با این تفاوت که بجای آنکه منظور خود را در تود یا صد صفحه بگوید در پانصد یا هفتصد صفحه میگوید .

شهر در پایان قرن نوزدهم

شعر امریکائی در پایان قرن نوزدهم دچار وقفه‌ای میگردد شعرای خاور همه را بتقلید کور کورانه و خام از استادان انگلیسی می بردارند و پیوسته گفته‌های « کیتز » (۲) و « سوین برن » (۳) و « تنی سن » را واگو میکنند و شعرای باختر را خوار و ناچیز می گردند این شاعران نیز بدنبال « ریت من » عناصری تازه در شعر وارد می آورند (و بهمین علت است که ما در بازه آنان بحث خواهیم کرد) با آنکه در پایان کار بر شاعران انگلستان جدید که بنوع خود آنانرا علت تقلید از شعرای انگلستان تحقیر می کنند برتری میبایند

« جو کیوم میار » Joaquim Miller (۱۸۴-۱۹۱۳) شاعر نپشتی

- ۱- بدو سرداران دانشمندی هیالی داستان « پیچ میخ » را توصیه میکنم که در نوع خود بسیار شاهکار است
- ۲- « John Keats » شاعر انگلیسی متولد در « مین سوری » (۱۸۲۱-۱۸۹۵) مرآتنده آثاری بسیاری در کس « اندی من س » ، « قصائده » و غیره
- ۳- Charles Swinburn شاعر انگلیسی و متولد در لندن (۱۹۰۹-۱۷۳۶) سراینده « اشعار و دعائیه » و « سرودهای سحری ».

است که از خاور بباختر پیش می‌رود در عصر خود از سرزمین انگلستان شور و غوغائی در امریکا می‌افکند آثارش را در کشور خود نمیتواند بچاپ رساند ولی «اشعار اقیانوس آرام» که در سال ۱۸۷۱ در لندن انتشار می‌یابد سبب میشود که مردم انگلیس او را یکی از نوابع زمان جدید و بهترین شاعر امریکائی بدانند وی مناظر عظیم «روچز» Rocheuses و دشتهای بارور و خرم «کالیفرنیا» را با لحنی حماسی بر سینه نظم میکشد ولی با سبکی مطمئن از «ویت من» جز روانی سبک و بدبینی رافرا نگرفته است تناسب و هم آهنگی را هیچگاه مراعات نمیکند بنظر اروپائیان وی چنانکه باید «امریکائی» نیست و بعفیده ساکنان ماوراء اقیانوس اطلس، مقلد مسخره آمیز اروپاست

در همین سال یعنی در ۱۸۷۱ در «سان فرانسیکو» کتاب «قصائد

کنت نشین پاریک» Pike county ballads تألیف «جان هی» John Hay و کتاب «اشعار خاور و باختر» تألیف «برت هارت» Bret harte منتشر میشوند این دو شاعر توانسته‌اند یکی از آرزوهای «امرسن» جاسه هستی بپوشاند یعنی بکار بردن زبان و اصطلاحات میکرده‌ها و خرابات بالا اقل نمل این اصطلاحات بزبان نیمیراث خویش؛ در اشعار خود و لگردان و قماربازان را چنانکه عادت و شیوه آن است، تکلم و امیدارند و حکایاتی از زندگی کارگری و شرابخواری و قماربازی آمان نمل میکنند از نظر فن شعر، هیچ ابتکار و تازگی در این اشعار دیده نمیشود ولی مانند سبک نویسندگان کلاسیک شمالی موزون و خوش آهنگ در آنها میتوان یافت و فایع منقول در این اشعار دلنشد و عاالماً سرگرم کننده است ولی بزودی بکنواخت و هلال انگیز میشود حتی اگر بتوان لغت شعر را بکار برد آیا

میشود که این اشعار را برجسته و فرادانیم، ولی آنچه اهمیت دارد از یکسو تهوری است که مایه شگفتی انجمن های ادبی شهر «بستان» میشود و از سوی دیگر موفقیت آئی «برت هارت» است، راز بزرگی و اهمیت این دو واقعه بدین امر بستگی دارد که این دو شاعر، حس آزادی را در نهاد شاعران جوان بیدار کرده اند. از این پس شعرا می توانند رشته سنن و عادات را از هم بگسلانند نه تنها که حفظ این سنن بسیار مشکوک و گران است بلکه با اینکار ثروتی نیز بدست می آورند چرا که کشور های متحد امریکا سرزمینی شده است که شعر در اینجا خریدارانی فراوان دارد.

«هارت» و «هی» پروانی فراوان داشته اند ولی همه برای اینکه به این دو استاد تشه جویند فقط بنوعیض لهجه های محلی و اصطلاحات عامیانه پرداخته اند نا آنجا که زبان سیاه پوستان را نیز بکار برده اند هنگامیکه لطف و ریاضی آئین نوربک کهنگی بخود میگیرد ادبا بدین نکته واقف می شوند که نخستین بجای استعمال و آردی واقعاً برای شعر راه درسی تازه نیارده است و این نوع شعر رفته رفته بر اثر بی اعتنائی شاعران آرمین می رود و بسیاری از شاعران براعی باز می گردند که گذشتگان آن را پیموده اند.

در این باره چهارین را میتوان نام برد که استثنائی برجسته هستند از ایقرار «ویلیام وان» William Van، «مودی» Moody «ادوین مارکام» Edwin Markham، «اسفن کرین» و «کمی بعد» آئی، «رابسن» E.A. Robinson در این جمع وارد میشود این چهار از پروان مکتب طبیعت برداری هستند که در همان وقت زمان امریکائی را بوجود می آورند و بازگی و اسکاری که دیده می شود است که شعر آنان

انتقادی هجو آمیز از اجتماع است «مودی» در قصائد و مخصوصاً آن قصیده‌ای که «مربوط بسربازی است که در جزائر فیلیپین بظاڪ ابتاده» (۱۹۰۱) کشور خود را بجهانگیری منہم میکند و «مار کام» در کتاب «مرد با کج بیل» که در ۱۸۹۹ «سان فرانسیسکو» چاپ شده، بسخنی بر وضع طبقه رنجبر که بر اثر ترقی صنعت بوجود آمده است حمله میکند.

«کرین» و «رانسن» نیز نقادانی روشن روان و دل آگاہند و بشدت از اجتماع انتقاد میکنند ولی انتقاد آنان هیچ جنبه سیاسی ندارد و به دستورهای اخلاقی بیشتر شبیه است آنچه تازگی دارد همان فن و روش آنانست بجای آنکه اصطلاحات شعری متداول با انفاظی منطقی را بکار برند چنانکه هر روز سخن میگویند اشعار خود را می‌سرایند و بدین طریق با شاعران خاور و باختر مخالفت میکنند و بخاطر دل‌بستگی که با صور خالص شعری و ظرافت و مخصوصاً عفت‌قلم دارند از مکتب «ویت من» کناره میگیرند زار اختراع و ابتداع افکار نوراسردم می‌آهوزند و استهزائی ظریف‌زا جانشین لاف و خودسنائی میکنند.

«رانسن» (۱) بخاطر عارفه‌ای که به موضوع‌های عادی و زندگی اشخاص، معمولی دارد و همچنین از نظر وزن و هم آهنگی شعر کوشش‌هایی را بیاد می‌آورد که (وردسورث) (۲) برای رها کردن شعر از رنگارنگی

(۱) کتاب «شهر بائیں رودخانه» ۱۹۱۰؛ و کتاب «مرد در راه حنك باخدا» ۱۹۱۶

(۲) William wordsworth - شاعر انگلیسی مولد در «کو کو»

مناور (۱۸۵۰-۱۷۷۰) رئیس مکتب «لاکسٹ» Lakiste

Lakiste - به شاعرانی انگلیسی‌گفته مشهور که به‌میرین آداب

عبارتندار «وردسورث» «کالریج» «سائوئی» Southey این شاعران

در ناحیه دریای و اضع در زمان عربی انگلستان ساکن بوده‌اند و بجای می

رغم‌آند و وجه انتشار آنان با شعرای دیگر است که به توصیف طبیعت و زندگی

حیوانات و اشیا در اوان دارند

و تصنع بکار برده است و بی شعرش بجای آنکه مانند شعر (وردسورت) احساساتی باشد تلخ و غم‌انگیز است « اسفن کرین » بیش از هر هجوسرا است (خوانندگان سیاه ، ۱۸۹۵ جنک خوب است ۱۸۹۹) شعرا و بر اثر زندگی و تشبیهاتیکه دارد پیش در آمد اشعار شعرای (مستعار) Imagiste و شعرای جدید بشمار میرود

با اینهمه شعر (کرین) از لطیف و زیبایی عاری است خود شاعر نیز از نظر شعر به افتخاری نرسیده است که برابر باشد با افتخار پیشرو و بزرگ شعرای (مستعار) (امیلی دیکنسن) Emily Dickinson (۱۸۸۶ - ۱۸۳۰) که اشعار وی چند سال پس از مرگ ویس از شهر مس بچاپ میرسد آواز وی مخصوصاً پس از جنک اول جهانی در جهان بلند میگردد یعنی هنگامیکه شعرای «مستعار» او را از خود میدانند

این شاعر که در خانوادگی « بورین » دنیا آمده و نشو و نما یافته است تقریباً همه عمر را با کتاب‌های مرجح خویش که آنرا (کینز) و (شکسپیر) باشد بسر می برد مانند سایر شاعران امتیاز و مدیریت در زمانه را می گیرد و احساسات خود را با صوت و آهنگ ساده و شیوا و مؤثر بیان میکند بی آنکه تابع و منفه و صورتی از شعر باشد به روح ذاتی و آتش هنر یگانه راهنمای اوست بدین طریق در حدود صد و ده شعر کوچکت میسر آید که از نظر تأثیر روانی و لطیف و دقت احساسات کم بطیر است موضوع اشعار تازه و نو در آمد نیست ولی در بیان آنها چنان صداقت و طرافت و هیجوت گویی را بکار می برد که با همه کینگی ، صوری و تزویر بخود میگیرد شعری طولانی و غرا نیست و همین امر سبب میشود که شاعر آن دوره (۱۹۲۰-۱۹۱۵) او را پیشرو مسکی جدید شمانند چرا که این شاعران اثر اشعار طولانی که ناقل واقعه

باشند بیزارند ولی با اینهمه بر اثر امتحان لغات زیبا و استعارات دلپسند و دقت توصیفی یا روانشناسی و تلفیق افکار بلند، گاهی به عمق مطلب دست مییابد بسیاری از اشعار کوچکش بصورتی ناتمام مانده‌اند ولی فراوانند اشعار کوچک او که چون گوهری درخشانند و لطف و شدت هیجان آنها بنسبت عکس شماره ابیات است

فصل پنجم

نویسندگان معاصر

۱- (ادیت وارتن) (۱۸۶۲-۱۹۳۷) Edith Wharton

خانم (وارتن) شاگرد جیمس و از زمره آن نویسندگان تقریباً نادری است که برای اعاشه بیول کتابهای خود نیاز نداشته‌اند و آنچه از ظواهر برمی آید اینست که از جهان جز برگزیدگان اجتماع را شناخته است و در محیط اشرافی انگلستان جدید بدنی آمده و هیچگاه از آن خارج نشده است اگر بدین امر این نکته را بیفزاییم که در همین اجتماع توانگرانی ناز به میان آمده و در نتیجه تفکر طبفه زنجیر افشاده‌اند و هم چنین اگر انقلابانی را یاد آور شویم که بر اثر جنگها روی داده است در نخستین وهله موضوع داستانهای این نویسنده کهنه و منسوخ بنظر می رسد اگر در این داستانها جز اشخاصی را نه بینیم که نام و ناهار میدهند و آنها در بند آند که بدانند (چه میشود) و فقط به ماجرای احساساتی خود می اندیشند از خواندن سرگذشت آنان چشم می پوشیم ولی در داستانهای (وارتن) بیش از این یافته میشود نخصت آنکه طرح آنها بسیار زیبا و دلاور است و سبکی روشن و آبکاری نوشته شده‌اند که تمام قدرت زنانه در آن بکار

رفته از آن گذشته این داستانها ناقوس مرگ جهانی را می نوازند که به (جهان اشراف) معروف است ابهام و وهم و پندار را در آنها راه نیست و قهرمانان داستانها نیز امیدی در زندگی ندارند شورشیان طبقه رنجبر از خیل (نوریس) و (یتن سینکلر) امید داشته اند که توزیع مساوی ثروت مایه خوشبختی افراد گردد ولی وی توانگر است و از زندگی اشرافی و توانگری بستوه آمده و چون زن است اشتیاقی سوزان بداستانهای عشقی دارد ولی از آنجا که واقع بینی را همیشه کرده میداند که عشق جز خواب و خیالی بیش نیست: زنان کتابهای وی چشم بر راه مردی هستند که جز گردن بند مر و ارید و اطاقهای حمام هدیه های دیگر برای آنان می آورد ولی شوهران جز آنچه با پول میتوان خرید چیزی را برای ارمغان ندارند برای جیمز هر یک از آثارش مسئله ای مشغول کننده و موضوعی است که بر حسب استعداد و ظرفیت وی درخور تجزیه و تحلیل اند و وی نیز مانند مور و اشباق یا کاساد آزمایشگاه تجزیه و تحلیل آن می بردارد آنچه (ادیت وارمن) مینویسد در واقع داستان شکنجه های روحی خود اوست.

ازایر و وی نخستین نویسنده عم انگیز بدبینان جدید است که آثار «دس پاس» و (فلکتر) را خواننده وی از جهتی دیگر نیز بدین نویسندگان شباهت دارد و آن طعیان وی علیه عادات و عهدهاید بورسین هاست اگر واقعا وی از فقدان طبقه ای می نالد که برای فرا گرفتن علم و ادب و توسعه فکر و ذوق و بحث و مکالمه و قرائت کتب فراغتی داشته است و پاهنوز اگر از عالم تجارن و بول و مطالعات مربوط ببول بیزاری میجوید. باز میداند که آداب و رسوم و مقررات طبقه اجتماعی او را بخاموشی محکوم میکند اگر ما در جهانی بسر میگردیم که در آن اشخاص همانند لعبتگان جز سر و لباسی نمیدانند، محملی نداشت که زنان داستانهای (جیمس) و زنان

داستان‌های (هاولز) و (هریک) و (مارک توان) و دیگران را تغییر دهیم چرا که وقایع غم‌انگیز فقط در فکر آنان روی میدهد و زبان ترجمان فکر میشود و حال آنکه زنان کتابهای (ادیت وارتن) در زیر جامه خود بطور محسوس پیکر و اندامی نیز دارند که با آن پاره از تصمیمات و افکار خود را اجرا میکنند مسلماً نباید انتظار داشت که این زنان اندام خود را برهنه کنند یا با صداقت (درایزر) سخن گویند و یا چون (کلدول) بی حیا باشند و یا مانند (فازک) خشمگین و پرده در این زنان بتمام معنی زن هستند و در برابر افکار بلند و قهرمانی خود تمایلاتی شهوی نیز دارند تقوی و عفت آنان که به نفوی و عفت دخترانی تربیت یسافته مانند چنان نیست که آنان را بگوشه‌گیری و انزوا و ادا دارد بلکه بصورت حادثه عم انگیز است که بهترین نمونه آن در کتاب (اتان فرم) Ethan frome جلوه گرفته، این کتاب شاهکاری است که هیچ انقلاب اجتماعی نمیتواند عبار فراموشی بر آن افشانند شاید در باره کتاب (تابستان) Summer نیز میتوان همین ادعا را کرد بیم آن میرود که داستانهاییکه مخصوصاً وقف توصیف محاول اعیانی امریکا گردیده است از قبیل (خانه مرت) The house of the Mirth (میوه درخت) The fruit of the tree (عادت ناحیه) The custom of the country بصورت مدرکی تاریخی در آیند کتاب (عصر عصمت) The age of innocence هم تاریخ است و هم حکایت.

« تئودر درایزر » Theodore Dreiser (۱۸۷۹ - ۱۹۴۵)

در جهان ادب امریکا (ویت من) و (درایزر) اصیل‌ترین و توانا ترین نویسندگان شمار می‌آیند هیچ نویسنده‌ای پیش از (درایزر) شهرت و نفوذ نداشته است ولی آنچه بنظر سرسدا آنستکه نقش پذیر نفوذ کسی نشده

(درایزر) بعلت تنهایی وی مونسی هرچه در دل داشته باز گفته است و امروز آثار او بر دوره جدید ادب فرماندهی میکند که با ظهور (هاولز) آغاز شده و شاید هنوز هم پایان نرسیده باشد وی پدر ادبیات سیاه است ولی فرزند کسی نیست .

- (درایزر) مسئله اجتماعی - (درایزر) پدر ادبیات سیاه است

ولی نه بدین ادبیات تعلق دارد و نه میتواند او را با ادبیات (خوس بینی - انقلابی) متعلق دانست زیرا چون در نویسندگی بروسبک طبیعت پرداز است نه بآینده و حال امید دارد و نه نومیث است تنها هنر او اینست که قضایا و وقایع را بخوبی ادراک میکند و از آنجا که میتواند علت کارها را بیان کند بر جنایات توانگران و جرائم فقیران قلم میکشد اگر جهان به عرصه جنگی ماند که در آن ضعفا چون خاک راه پایمال جفا میگرددند این قضیه بنظری با کروییت زمین تفاوتی ندارد و نباید کسی را بشورس و قیام وا دارد، (درایزر) بر آن نیست که وجود اجتماع را ارزشی و ناپاکی برهاند اجتماع همین است که هست و همیشه با خود در حال مبارزه است و علت این مبارزه آنست که احساسات و عواطف فرد با عفتضیان اجتماع معایرت دارد قانون طبیعت چنین میخواهد و (درایزر) بیزی جنگ و پرخاص این قانون را می پذیرد در کتاب (پول پرست) و در (غول) (۱۹۱۴-۱۹۲۱) که دو داستان بزرگ اجتماعی او هستند، وی خود را تواناترین عیبجوی رسوه و فساد نشان میدهد ولی احساساتی انتقام آمیز ندارد اگر از نظر اخلاق مورد بی سخواهیم پول پرست وی که (فراذک کوپر وود Frank cowperwood باشد کلاه برداری بی وجدان و راهرنی بسبک است از آن گذشته رفتار او را (زیرا «درایزر» وضع زندگی او را با نیروی

تخیل نساخته بلکه از وقایع مختلف و حادثه‌های ننگین که همه می‌شناخته‌اند آنرا ساخته است) همه زشت و ناپسند میدانند و از آن بیزار می‌جویند ولی (درایزر) هیچ کینه و خصمی نسبت بوی ندارد چگونه می‌تواند بوی کینه ورزد و حال آنکه او را مسئول کارهای خود نمیداند اعمال وی بنظر (درایزر) نتیجه اخلاق و مزاج و اوضاع و احوال است کلیه اسرار زندگی به معادلاتی جبری تبدیل میشوند که از یکسو تمایلات و حوائج طبیعی بشر و از سوی دیگر شرایطی مفروض است که تصادف یا وضع اجتماعی یکی از افراد بشر را در آن قرار داده است باقی کارها همه از این عوامل سرچشمه میگیرند

از اخلاق و تمایلات خویش رنج می‌بریم و حال آنکه خود آنها را ساخته‌ایم.

ضعف و حوائج ما که باراده و عمل ما هیچ بستگی ندارد مایه منقّت ماست (

نویسنده‌ای که از طبقه رنجبر برخاسته است آرزو میکند که گردن (کویر وود) سرمایه دار حریص را درهم بشکند و خانمی محترم چون (ادیت وارن) باندازد ای آرزو نفرین دارد که راضی نمیشود بصورش نف کند ولی (درایزر) (غول) خود را از اینکه در کارهایی بدین بزرگی موفقیت مییابد میساید

نویسنده خبرنگار - هیچ چیز بیش از مغایسه (درایزر) با (جیمس) و خانم (وارن) اخلاقی را نشان نمیدهد که میان نویسندگان جدید و قدیم وجود دارد (جیمس) و (وارن) خانواده‌ای قدیم و توانگر از ایگلسون جدید علوی دارند و (درایزر) فرزند مهاجری آلمانی است که

نازه در (اندیاننا) سر و سامانی یافته است و به هیچ اصل و سنتی اعتقاد ندارد (جیمس) و (وارتن) با سختی و احتیاج رو برو نشده و بکسی رشک نبرده اند ولی (درایزر) تهیدست و نندار است و از همان کودکی از خواهش و نیاز رنج میبرد (جیمس) و (وارتن) در کنار میز بتروبیچ و توسعه هنر پرداخته اند تعلیم و تربیت آنان و محافل را که بدان گام میگذارند و مسائل کسب کمال و تهذیب نفس را برای آنان فراهم میکنند و ناشران کتب نیز از همان وهله نخست بخوشروئی آنان را میپذیرند و بر اثر روابطی که با دانشمندان دارند از همان آغاز کار نویسنده و ادیب شناخته شده اند ولی (درایزر) باید با کار و کوشش جای خود را باز کند مطالعه و تحقیق او در خبرنگاری و وقایع مهم و فساد اجتماع است از شهری بشهری میرود و آنجا که میتواند راز درون را بزبان قلم جاری میسازد و برای آنکه قلمش روان شود باید با فروش آن کار خود را آغاز کند.

بالاخره در ۱۹۰۰ نخستین کتاب خود «خواهر کاری» Sister Carrie را بچاپ می‌رساند امروز فرأوانند کسانی که این کتاب را محترم می‌شناسند بنام آنکه تاریخی جدید را با ظهور خود آغاز کرده و یاپیدایش ادبیاتی را نوید داده است که ترجمان احساسات ملی باشد این کتاب در عصر خود با حقارت یا غفات معاصران رو برو شد، عده کسانی که آنرا میفهمیدند بسیار کم بود.

طبیعت پرداز - قضیه از چه قرار است؟ - هیچ تنها برای نخستین بار است که یک نویسنده همه چیز را میگوید این موضوع امروز بنظر ما ساده و پیش با افتاده می‌نماید کسی که اکنون کتاب «درایزر» را میخواند تعجب میکند که چگونه وی توانسته است درسی یا چهل سال پیش بدین بی‌پردگی

سخن گوید ولی اگر امروز بدان عادت کرده ایم که کتابها برای ما از همه چیز سخن گویند باید بیاد آوریم که همیشه چنین نبوده است و می بایست کسی بدینکار همت گمارد. در امریکا آن کس «تودر درایزر» میشود و قرعه فال بنام ازمی زنند در آن عصر لازمه اینکار همت و شهامت است. برخی از موضوعات کتابهای وی به ادبیات هسته‌چین و «نشریاتی» تعلق دارند که بنام «مخصوص» معروف است و خریدار در بستوی دکان کتابفروشی آنها را برای مقاصدی میخرد که اعاده ذکر آن جایز نیست «درایزر» می‌نواند بدین ادبیات و شریات حق دهد که در ادبیات رایج وارد شوند و علناً در پشت میثه کتابفروشی جاگیرند منظور وی آن نیست که از این کار لذتی ناشایسته برد و باعفت عمومی را جریحه دار کند بلکه چون این ادبیات و شریات جزء زندگی است میخورد زندگی را چنانکه هست بنماید «هاووز» پیشوای مکتب «واقع بینی» چنان محتاط و عقیف است که حز از جنبه های معقول «رافعیت عزیز» سخن نمیگوید «نورس» و «سینکالر» فقط بجنبه های اجتماعی این واقعیت توجه دارند و «جیمس» مسائل روانشناسی را مطرح میکند و «ادیت وارن» بر مفردات و آداب و رسوم میسورد ولی نبر روی عهد او را باطاعت از این مفردات و امیدارد «درایزر» از این امور کاملاً غافل است در زندگی برای او فقط يك نکته اهمیت دارد و آن اینست که بپیچ بهانه ای کوچکتر بن عصر و علامت معادله جبری خود را نادیده بگیرد این وقت که در خور يك استاد بزرگ ریاضی است آن عیب را دارد که داستان را بسیار طولانی میکند ولی در عوض صراحت و وضوح و قدرت منطقی بدان میدهد که در خور ستایش است

«در کتاب (يك عثمناحه امریکایی) «۱۹۲۵» که آنرا در زمان

ورزیدگی فکر و قریحه نوشته است و نمونه‌ای از کتاب‌های او به‌شمار می‌آید قضایا در آن چنان بخوبی ودقت ثابت شده که وی می‌تواند با اعتقاد باطنی بما بگوید که قهرمان داستانش یعنی «کلید گری فیتس» Clyde Griffiths قاتل (که مانند «زولین سرل» قهرمان داستان استندال واقعیت دارد) وافعا گناهکار نیست و حال آنکه قاتل در برابر چشم ما نقشه جنایت را طرح می‌کند و بار تکلیف آن می‌پردازد، درایزر او را مهربان و خوش طبیعت معرفی می‌کند وی مردی ساده و خودخواه و لافزن و نرسنده و منفور است که جز زیبایی اندام حسنی ندارد ولی نه چندانکه حس ترحم‌مارا برانگیزد «درایزر» از آن نویسندگان نوع پروری نیست که بر محکومین با اعدام رحمت و شفقت آرد و از سر نوشت آنان دلش بدر آید ولی ثابت می‌کند که ما نمیتوانیم درباره «دیگری» قضاوت کنیم چرا که نمیتوانیم خود را بجای آن «دیگری» قرار دهیم و شگفت اینجاست که این موضوع را بما بخوبی می‌فهماند در حالی که ما را بجای «گری فیتس» می‌گذارد که موفق می‌شویم مصائب او را در صحنه‌های آخر ادراک کنیم (بشرطیکه تا آنجا کتاب را بخوانیم) آنجا که وی پی می‌برد که در جهان تنها و بی‌کس است و مادرش که زنی مهربان و با تقوی است نمیتواند افکار او را بفهمد

«حنی حالا در همین اوقات آخر عمر، هنگامیکه وی در دل نیازی آتشین به محبت و شفقت احساس میکند بلکه بیش از محبت بدان نیاز دارد که کسی افکار او را بفهمد آری حنی حالا و با وجود تمام محبتی که مادر نسبت به فرزند دارد و میخواهد با تمام قوا چنانکه رویه اوست بازهد و فداکاری او را باوری دهد باز فرزند نمیتواند و بسوی مادر کند و بدو بگوید چگونه این وقایع روی داده است گویی بر اثر عدم فهمیم و تفاهیم دیواری

بلند باسیدی نا گذشتنی میان آن دو پدید آمدند چرا که مادر هیچگاه احتیاج سوزان فرزندان را به آسایش و تجمل و زیبایی و عشق ادراک نخواهد کرد - عشقی از نوعی خاص همراه بالذات و ثروت و مقام و آرزوهای تمایلات شدید و « تغییر ناپذیر » آری مادر این چیزها را نمیتواند بفهمد»

زیر صفت « تغییر ناپذیر » و حوائجی خط کشیدم که « گری فیتس » را به ارتکاب جنایت واداشته اند این صفات و حوائج بعثیده نویسنده در همه کس یافته میشود . بعلت آنکه اولاً بشر در برابر تمایلات خود ناتوان و زبون است آن جبر تعلیلی که « درایزر » هواخواه آنست منکر اراده نیست ولی اراده فقط برای آن بکار می افتد که این تمایلات تقدیری و محتوم ارضاء شوند ثانیاً موضوع این تمایلات در « پاکارد » Packard نشستن و بتماشاخانه و مهمانخانه رفتن و مورد احترام بودن است بخاطر همین امر است که « گری فیتس » آدم میکشد و « کوپر وود » دزدی میکند قهرمانان « درایزر » ابدآ آن تکرار ندارند که ممکن است نمایانی دیگر غیر از آن تمایلاتی که ارضاء آنها با پول میسر است برای بشر وجود داشته باشد استثنای هست و آن خود « درایزر » است که سام قهرمان داستان « نابغه » (۱۹۱۵) کیفیت نفسانی خود را شرح میدهد قهرمان کتاب نابغه نفسانی است که زندگی خود را وقف هنر کرده در این کتاب « درایزر » تمایلات دوران بلوغ خود را بکلیه اشخاص نسبت میدهد دوران بلوغ او وقتیست که خواری و بدبخت بوده و آرزو داشته که با تجمل زندگی کند و مقامی در اجتماع بدست آورد نمیتوان کسی را یافت که موحس تر از او از تمدن امریکا انتقاد کرده باشد

معایب ادبی - « درایزر » اگر فقط راه و رسم نوشتن را می دانست

مسلماً یکی از نویسندگان بزرگ میشد مانند «استدال» یا «داستانایوسکی» (آنان نیز معایب و نواقصی داشته اند) از نظر داستان نویسی حس ترحم و قوه ادراکی دارد که می تواند شاهکارهایی پدید آورد و همچنین از تخیلی برخوردار است که اجازه میدهد از هیچ، داستانی طرح کند از آن گذشته چون روانشناسی ماهر است میتواند صفاتی را که وجود آنها در اشخاص محتمل می نماید بحوری تعریف کند و باینپیمه خواندن داستانهای طولانی او مانند «غول» «ناپغه» «یاک غمنامه امریکائی» «بامداد» چه صبر و شجاعتی لازم دارد! نه تنها جملهها بسیار دراز و پیچیده و حتی باربکند بعلت استعمال لغات ناخائوس و اعلاط دسوری که چندان اهمیتی ندارد بلکه درمورد او محال است که عدم مهارت را بجای شهادت گیریم و علاط نحوی را بجای جملههای ظریف و شیوا چرا که مکرزات و علامات تعجب و ازاین پس ها و پس ها و دراین هنگامها و حالاها باندازه ای فراوانند که مکرار آنها خواننده را عصبانی میکند مناظر پیوسه تکرار میشوند و بکنوع احساسات در هر فصلی از نو تجزیده و تحلیل میگرددند، این ترکیبات و تکرارها گاهی چنان تحمل ناپذیر و خسته کننده اند که خواننده تعجب نمیکند از اینکه «درایزر» کتابهای خود را دوباره نخوانده باشد!

چون در داستان اولی او «خواهر کاری» و «جنی جرهارت» Jenni Gerhardt از لحاظ تناسب، معمولی و سبکی پسندیده نوشته شده اند. برخی چنین می یندازند که اگر «درایزر» میخواست بجای آنکه از بدبه بدتر بر دازد میتواندست روش نویسندگی خود را اصلاح کند فقدان حسن طرافت او دلیل عدم قدرت و لیاقت نیست بلکه بی اعتنائی عانی و عمدی نسبت به طرافعی است که آداب و رسوم آن هیچ رنگ

امریکائی ندارد در پیش دیده‌ایم که «نویس» مینویسد: «چه کسی در بند سبکی زیباست» و اگر نیک بنگریم میبینم که نویسندگان امریکا چون سر آن دارند که خود را از قید قواعد و آداب و رسوم بیگانه آزاد کنند توانسته‌اند بقول آقای «آلفرد کازین» Alfred Kasin مورخ ادبیات کشور امریکا «مسائل هنری را خواردارند» نه آنکه از آنها غافل باشند همین امر سبب پیدایش عکس‌العملی در «همینگوی» و «فلکنر» میگردد نفوذ - مسلم است که رویه «درایزر» سبب شده که نویسندگان پس از جنگ از قبیل «لوئیس» و «فارل» و غیره مسائل هنری را خواردارند ولی این موضوع نمونه‌ای کوچک از نفوذ اوست نه تنها داستان نویسانی چون «فارل» و «ریچارد رایت» Richardwright سیاه پوست (که دفاعنامه نژادی او «پسر همین» (۱۹۰۴) تعلیمی از «یک غمناکه امریکایی» است) پیروان وفادار او هستند (ولی نبوغ و قدرت ادراک او را ندارند) بلکه آن نویسندگان نیز که مستقیماً از او تقلید نمیکنند از درهائی که گشوده استفاده می‌برند و از آنها که بسته در عذابند، در واقع اگر حسن قبول و صداقت او نبود که هر کس را این درجه از ذکاء و نبوغ دست ندهد، مفهومی هادی و ریاضی که از جهان دارد بسیار شوم میشد از همین مفهوم «ادبیات سیاه» سر حشمه گرفته است و کوشش و ارسته از غرض با کوشش برای کوشش که «همینگوی» آنرا توصیه میکنند و کنشی است در برابر این جهان غاری از دلاوری و فداکاری.

۳. فیلسوف و اهل تبع

فیلسوف صاحب نظر آمریکاکم است در این مورد باز هم اثر تعلیم و تربیت از تاثیر خون و نژاد قوی تر میشود و امریکائی از انگلستان

فقدان ذوق و استعداد خود را برای بحث در مجردات بارت می برد تا امروز چنین مینماید که این موضوع بیش از دو استثناء نداشته است که آن دو عبارتند از « ویلیام جمیز » William James (۱۹۱۰) و « جرج سان تایانا » George santaynna (متولد ۱۸۶۳) ولی بازم این فیلسوف اخیر اصلاً آسیائیتی است « از آن گذشته نمی توان دو فرضیه را در نظر گرفت که بیش از فرضیه این دو باهم اختلاف داشته باشد « جیمس » فیلسوفی عملی است pragmatisme و « سان تایانا فیلسوفی تصویری Idealisme

سبک اولی روشن و ظریف است و از دومی مطمئن و پرابهام و اندکی تازیانه که سبک « پل والری » را بیاد می آورد جای آن نیست که در جزئیات فلسفه این دو وارد شویم ولی فلسفه « ویلیام جیمس » بطور غیر مستقیم نفوذی مسلم در زندگی و در نتیجه در ادبیات امریکا داشته است « لا اقل این راهم باید گفت که هم میهنان وی ظاهراً عماید او را بدرستی تفسیر کرده اند اگر اندکی دقت کنیم می بینیم که فلسفه عملی وی از این عمیقده ناشی شده است که فلسفه نباید منحصر بافکار مجرد باشد بلکه باید در زندگی نیز صدق یابد و نه تنها فرضیه باشد از محاکم آزمایش و تجربه بگذرد بلکه خود تجربه نیز باید بحث نظارت فکر باشد و فکر آرا عالی و از جنمند بشناسد در پرتو این روشنایی است که باید عمیده او را تفسیر کنیم که میگوید « موفقیت مایه ارزش است »

اما اگر این زندگی (زندگی سر منفکر) جنگی واقعی نباشد که در آن دائماً چبری بر اثر موفقیت نصیب جهان گردد بیش از بازمی

نیست که در صحنه نمایش بهمان آמידاز زندگی قترسید، ایمان داشته باشید که زندگی به رنج زیستن می‌ارزد و همین ایمان شما را در راه آفریدن سعی و عمل یاری میدهد.»

ولی بازرگانان امریکایی این فرضیه را دلیل موفقیت های خود دانند و بدینی «جیمس» را نسبت به امور مجرد برهانی برای بی‌اعتنائی امریکایی نسبت به زندگی عقلی بشمار آورند از همین روست که «وبلیام جمیز» ندانسته به ترویج فقدان احساسات و عاطفه عدد کرده است و نویسندگان معاصر نیز بسختی بر این موضوع شوریده اند «سان تایانا» مسخیماً بر این فقدان احساسات می‌شورد و از همان سال ۱۹۰۶ نتایج آنرا از پیش می‌گوید و با فلسفه مادی معاصر بعلمت آنکه افراد را به هرج و مرج و نومیدی راهنماست مبارزه می‌کند وی زنده مانده تا به بیند که پیش بینی هایش جامعه هسنی می‌بوشد ولی کسی بدانها گوش نمیدهد. کتابی دیگر که در همان سال ۱۹۰۶ نوشته شده و حاکی از نظیر همان بیم و امیدهاست باجوش و خروش بسیار مورد استقبال عامه قرار می‌گیرد در است است که این کتاب در سال ۱۹۱۸ منتشر میشود ولی خفایه‌ی در آن ذکر شده که جنگ بزرگ صحت آنها را نشان میدهد اکنون خوب است درباره «تولیم و تربیت» هنری آدامس «Henry Adams» بحث کنیم. «هنری آدامس» مورخی است که «تاریخ کشورهای هندو امریکای او در زمان «جفرسن» (۱) و «ماندیزن» (۲) از نظر سندیت معتبر است

(۱) Thomas Jefferson سوه‌س رئیس جمهور کشورهای هندو امریک

مولود «مارول» (۱۸۲۲-۱۷۵۴) و بی یکی از روسای حزب دموکرات بود

(۲) Madison یکی از سهرهای کشورهای هندو امریک

«ویسکنسن» ۵۷۹۰۰ نفر جمعیت و نام یکی از روسای جمهور آن کشور.

و کتاب «هن سن میشل و فرمان‌ها» Alont saint michel and chartres
وضع قرون وسطی را بخوبی روشن میکند

ولی با اینهمه «آدامس» در پایان عمر احساس می‌کرده که حق
مطلب را بجا نیاورده است و برای آنکه علت آنرا دریابد بیخاطرات خود
رجوع میکند کتاب «تعلیم و تربیت» سرگذشتی از سراسر زندگی اوست
و با تذکار آن زندگی جمهوری امریکارا از نو بیخاطر می‌آورد وی چون از
خانواده‌ای برخاسته که به امریکای جمهوری در رئیس جمهور و چندین
وزیر اهداء کرده است

بار و ابطلی که با مقامات سیاسی دارد و با تبحر بیان شخصی به تحقیق
در سیاست این کشور می‌پردازد همچنانکه با مطالعات خود به نگارش تاریخ
آن همت می‌گمارد از اینرو کتابهای او انتقادی از تمدن امریکا می‌گردوی
ثابت میکند که این تمدن از نظر معنوی و اخلاقی از کار بازمانده و نور مذهب
خاموش شده و طبیعت از یادها رفته است.

«مسائل پوزتیبان اهالی بستان کلیه مشکلات جهانرا چنان بدزستی
گشوده بود که اجتماع دیگر نیازنداست بفکر گذشته و آینده پردازد و
فانع شده بود که کلیه مسائلی که از آغاز تاریخ بشریت فکر بشری را می‌آزردند
بدان نمی‌آزرد که درباره آنها بحثی بمیان آید»

امریکا معنای شعر و عشق را فراموش کرده

«احساس و عاطفه که بمنزله گناه است در اعصار قبل بفکر بشر فون
و قدرت می‌بخشیده هنر امریکائی مانند زبان امریکائی و مانند تعلیم و تربیت
امریکائی تقریباً تعلق به جنسی خاص زن یا مرد ندارد»

خوانندگان «فلکتر» و «کالدول» راهی را می‌توانند اندازه گیرند که

در طی بیست سال پیموده شده

دوره‌اعلی «تعلیم و تربیت» فصلی است که درباره «باکره و قوه»
Dynamo نوشته شده (باکره) نشانه قدرت معنوی و شهوی است که تمدن
باختر را روح و زندگی بخشیده و قوه نماینده قدرتی که امریکارا بکار و
کوشش و امید دارد از این رو «کتابه بخارهای جهان نمیتوانند مانند (باکره) قانون
اساسی را بوجود آورند»

با آنکه کتاب «تعلیم و تربیت» تجزیه و تحلیلی صحیح از قضایاست
و هر چه کمتر از افکار پیموده و توهمات بهره دار دولتی علت محبوبیت و موفقیت
آن جز این نیست که سخنی‌ها و ررفع شبه‌های مؤلف ۷۰ ساله آن با سختی‌ها
و ررفع شبه‌های جوانان دل آگاه و روشن روان سال ۱۹۲۰ کاملاً مطابقت
داشته است و گرنه خواندن این کتاب چندان آسان نمی‌نماید شبیه «آدامس»
ظریف ولی خشک و مصنوعی است و بی‌جهانی دیگر و اجتماعی دیگر را منعکس
میکند آن اجتماعی که در زمان ساط یورنین‌ها و ملکه ویکتوریا وجود
داشته است و او آنرا با قلم خود در برابر چشم خواننده می‌گذارد

۴- رمان خاکستری

اگر کسی را داستان نویسنده «سیاه» نامند که پس از جنگ و تحسین
جهانی در آسمان ادب درخشیدن آغاز کرده‌اند اسلاف و افاضل آنان لااقل
حق دارند که داستان نویسنده «خاکستری» نامیده شوند درست است که
در میان آنان چند نویسنده بصوری Idealiste وجود دارد ولی همین
نویسندگان نیز برتری و منفردی از اجتماع زشت و پائیدار بخوانندگان خود
اندرز میدهند و افراد برجسته آنان یا مانند «جیمس برانچ کابل»

James Branch cabell است که کتاب « جرجن » Jurgan (۱۹۱۹) در میان بیست و پنج جلد کتابش در نشان دادن مناظر خیالی و رؤیا از همه مشهورتر است یا چون « جرف هر گس هر » Joseph H. ergesheimer است که همیشه بیاد گذشته است و یا آنکه میخواهد زیبایی را کشف کند که در عشقی یا صحنه‌ای یا حرکی نهفته است

دو نویسنده زن آن افشار را دارند که از نظر ادبی قرن ۱۹ را به قرن ۲۰ پیوسته‌اند از این دو یکی «الن گلاسگو» Eilenglasgo هجو سراسر است دیگری «ویلا کاتر» Willa cather است که در نوشتن داستانهای عم‌انگیز مهارت دارد.

«الن گلاسگو» (۱۸۷۴-۱۹۴۵) نخستین داستان خود را در ۱۸۹۷ منتشر میکند ولی در سالهای ۱۹۲۵ و ۱۹۴۰ هنگامیکه ادبیات سیاه رونق میگیرد مشهور میشود و تقریباً مبدین ادبیات معنی دارد و از آنجا که مانند «کالدول» و «فلکنر» از جنوب برخاسته است مانند آن‌ها و افسوس میخورد از اینکه این تمدن از اوج سر بلندی بخاک پستی افتاده و راه فساد پیش گرفته است، از نظر سبک و طرز بیان معنی از عادات و رسوم قدیم پیروی میکند و بی آنکه بخود رنج و رحمتی هموار دارد باخوش طبعی و ظرافت وقایع را توضیح میدهد و فقط معای نهفته و عمیق آنرا او عم‌انگیز است داستان «زندگی مصون» Sheltered life زندگی مصون اشراف جنوب را شرح میدهد زندگی که بر اثر فراوانی ثروت از دستبرد مصون مانده مردمی که چنین زندگی کنند از وسایل آسایش و تعلیم و تربیت بهره‌ای واقف ندارند و سنتن و عادات را محصر نموند و ای با ایچه قهرمانان این داستان البته بنحوی مختلف به‌اندازه بدبختانی رنج برند که تن را با کارهای

سخت و جانگاہ فرسوده میکنند و در کلبه‌هایی متعفن روزگار میگذرانند این قهرمانان چون از حادثات دهر در پساهند بار بچه افکار بر آزار خود گردیده و همه را در بند آند که چگونه حس غرور و خود پرستی خویش را ارضاء کنند افکار زمان فراغت آنان بسیار خسته کننده و شکنجه آور است درست است که زندگی این اشخاص از مصائب مادی بر کنار است ولی آنان این زندگی را با افکار نوم خود بصحنه‌ای غم‌انگیز تبدیل میکنند

«ویلا کاتر» (۱۸۷۶-۱۹۴۸) در نخستین آثار خود «ای کارگر»

(۱۹۱۳) و «آنوینای من» My Antonia (۱۹۱۸) سناینده غم‌انگیز باختر است در عین آنکه میخواید از بیبای روی برتابد و نوعی وحدت وجود دست یابد و خود را در طبیعت مسپاگ کند تا گفته نگذیریم که ستایش از باختر خاص شاعران دوره‌ای دیگر بوده است. «ویلا کاتر» پس از اینکار بر تلخی و بدبویی‌اش می‌افزاید عمگین و افسرده میشود کتاب «بانوی گمشده» Alost lady (۱۹۲۳) سرگذشت ملت امریکاست که بصورت این زنی مجسم شده است که هنوز از بیبایی بهره‌ای دارد ولی در گذشته پالک و جویب و اصیل بوده است این زن رفنه رفنه و فار و تشخیص خود را از دست میدهند درس از مرگ سوهر زنی ممولی میشود و خود را در آغوش فاحرانی می‌آمکنند که دامان عمت او را آلوده میکند (۱) سوهر این زن ثروتمندی فراهم آورده که اکنون بدست جمعی شیاد افتاده است «بدون او این زن به فایبی مانند بود که ننگر و بادبان تداست و دستخوش

۱- نظیر همین کار را در کتاب «نویسی که دارد» مسوان نید که قهرمان زن آن مرد است در اشعار لطیف و ساده «مهر که بوسنه یک موسیقی دان اروپایی جسم پادشاه است و لطیف و جدب است و زندگی سپا که بوسینه مرد ساده و سودا بیسه امریکاست

بادهای هوسباز میگردید. چنین مینماید که وی قوه تشخیص و قدرتی را از دست داده است که با آن میتواند به آسانی و لطف هر کس را بجای خود نشانند»

بدون او.... امریکای واقعی امریکای پیشروان و رهبران و امریکایی بود که مرز آن همیشه بجلومیرفت اکنون که مرز بسته شده و رهبران و پیشروان ناپدید گردیده اند امریکا عقل معاش خود را از دست داده و سرزمین فسق و فجور و اغتشاش گردیده است. در پایان عمر «ویلا کاتر» کاتولیک میشود از نظر هنری وی بامکس طبیعت پرداز و بی قیدی هنری معاصران خود مخالف است سبکش بنیاز دقیق و موجز و موزون است یگانه عیبش آنهم در کتابهای خیلی قطور اینست که نسبت و تناسب را چندان مراعات نمیکند و این همان عیبی است که از لطف کتاب «تیرین» آنتونیای من» میکاهد و آنرا بنظر خواننده عجیب نشان میدهد و هم چنین کتاب «خانه اسناد» (۱۹۲۵) عاری از ابهام نیست و همین دلیل است که شاهکارهای او داستانهای کوچک است از قبیل «بانوی گم شده» و «دشمن خونی من» My mortal enemy (۱۹۲۶) در این داستان کوچک «ویلا کاتر» کاملا اندازه و تناسب را رعایت میکند احیاط و حساسیت زنانه وی آنروح عمگینی را به قهرمان داستان میبخشد که مایه کمال لطف و جاذبه شاعرانه است

در بین سالهای ۱۹۲۰ و ۱۹۲۵ بر اثر درختیدن سناره اقبال «شرور اندرسن» Sherwood Anderson و «سکالر لوئیس» (هموند سال ۱۸۸۵) در آسمان ادب نام «درایزر» طاعن را از خاطر ها محو میگردند تا

آن زمان این نویسنده استاد مکتب واقع بینی در آمریکا بشمار می آمده است «سینکلر لوئیس» جایزه نوبل را می برد و این افتخاری است که تا آنوقت نصیب هیچیک از هم میهنانش نشده است این دو نویسنده منفقاً بر خشکی و یکنواختی زندگی آمریکا می شورند چرا که این زندگی بر اثر مقررات اجتماعی و قدرت صنعتی و محدودیت اخلاق یورپینی، خسته کننده گردیده است «اندرسن» میگوید به اختلافاتی پی برد که این زندگی یکنواخت و خسته کننده در «زیر سطح» و در اعماق قلب اشخاص بوجود می آورد و «لوئیس» تیر زشتی و حشرات صحنه های اجتماعی را نشان میدهد.

کتاب «خیابان اصلی» main street (۱۹۲۰) و «باییت» (۱۹۲۲) babbitt شهرتی جهانی دارند در کتاب نخست نویسنده غمناکی و خشکی معنوی شهر نامی کوچک باختر را نمایش می کند درباره این کتاب می توان گفت که قهرمان زن آن «امانو آری» (۱) امریکا بود داست «باییت»

(۱) Emma Bovary نام قهرمان کتاب «خانم بواری» گوسا و

فلو بر است

Gustave Flaubert داستان و س فرانسوی مولد دو «روین»

نویسنده کتاب «خانم بواری»

وی سادگی و جامع پس و نویسنده ای بدیع است و سکی بسیار دقیق

و سری دارد (۱۸۸۰-۱۸۲۶)

کتاب «خانم بواری» ۱۸۵۷ پس کنست ری جوان و هوسار است

که بر سر جوانان ادیب گمراه میورد و عاقل اخلاق مایه پندستی و

خود کسی از به بگردد خانم بواری که دن یکی از اطمینان کوچک روسناس

حون آرزو مند زندگی بر عقل و عاقل است از اطمینان و عاقل خود ناردی

ایستد و ناسعدان آن ز سانی مساند که بر از به و معارج گرفتار است و روزی که

«آه و آجراع» رای نویسنده و از معقول بعد «لوئیس» بدخانم بواری حون سجد

از این امر ل آرزو زنده و زنده همگین «شود» نام الفار خود را میسوم میکند.

را میتوان آقای «زردن» (۱) و «تارتارن» (۲) امریکا دانست شیفتگی اش را به ثروت و مال اندوختی و غرورش را از وسایل آسایش خویش و هم چنین جنبه غلو در احساسات و خستگی و فرسودگی او را نویسنده بخوبی نشان میدهد «لوئیس» در آثار بعدی خود مخصوصاً در کتاب (المرگاتری) Elmer Gantry (۱۹۲۷) با سرزنش و بیخاره به ریاکاری مذهبی حمله میکند و پس از چندی از نو با شدت و حرارتی بیشتر بدین حمله دست میزند و چنان خشمگین میشود که آن عواطف و شوخ طبعی را که یکی از صفات برجسته اوست از دست میدهد از آن گذشته غالباً گفته را تکرار میکند و فقدان تخیل او را و امیدارد که از نو همان صفات و کیفیات را توضیح دهد وی بخوبی میتواند داستانی از خود بسازد و قهرمانان آنرا حقیقی جلوه دهد و آنرا درست مانند اشخاصی بسخن گفتن و کار کردن و ادارد که این قهرمانان میخواهند از آنان تقلید کنند ولی آن قدرت تاثیر و نفوذ را ندارد که بر از دلپایی برد و دردها را بشناسد و بدون این قدرت هم بهترین آثار ادبی ساختگی و ناچیز میشوند

۱ - Jourdain قهرمان اصلی سایننامه «نجیب سرمایه دار» «مولیر» Molière (۱۶۲۲-۱۶۷۳) شاعر مشهور فرانسوی است وی بازرگانی نوکیسه است که برای آسکه سیوه و رفاه مردی نجیب را فرا گیرد درس آداب معاشرت را می آموزد «آقای زردن» خیلی تعجب میکند وقتی از اسناد فلسفه خود میخواند که مدت چهل سال که او سخن میگفته «کلام منثور می ساخته است بی آنکه خود آرا بداند»

۲ - Tartarin قهرمان داستان «الموس دوده» Alphonse Daudet (۱۸۳۷-۱۹۲۱) نویسنده مشهور فرانسوی است کتاب «تارتارن» احلاق لافزن ولی ساده مردم جنوب فرانسوی را بخوبی نقاشی میکند و اصطلاحاً هر جا «تارتارن» بمیان آید منظور سخن لافزن و ساده ای است.

«لوئیس» بدون دقت و مواظبت چیز مینویسد سبکش کسه بسیار معمولی و یکنواخت است از سبک روزنامه نگاری تجاوز نمیکند که روان و آسان چیز مینویسد و حال آنکه «شرود آندرسن» (۱۸۲۶-۱۹۴۱) با جملات ساده و صریح خود ذوقی و استعداد خویش را ثابت میکند و ظهور «همینگری» را نوید میدهد ولی با اینهمه وی نویسنده ای خوب و ماهر نیست و موفقیت او از آن جهت است که در نویسندگی از افکار «فروید» پیروی میکند و روش تجزیه و تحلیل روحی «فروید» در آن عصر همه را بوحشت میاندازد ولی بنظر ما اشهر بدین صفت کافی نیست و هیچ چیز در کتاب او خستگی و کسالتی را تلافی نمیکند که از خواندن آن بشخص دست میدهد کتاب «وایشورک اهیو» Winesburg, Ohio (۱۹۱۹) او شور و عوغاتی بپا میکند این کتاب تجسم مناظر شهری کوچک است که با نقاشی تقریباً بیست حالت روحی، آثار شوم، تضییقات اجتماعی و اخلاقی را در روح اشخاص نشان میدهد «آندرسن» با چیزی مخالف است که میتوان آنرا (ساخته افکار غیر) نامید سلطه عادت، عفرات و افکاری که همه آنها را بپذیرده اند خلاصه با آنچه میگویند و میکنند سر مخالفت دارد بصیحت او به طبعه جوان اینست که «آنچه آموخته اید فراموش کنید خیال کردن شروع کند» آرزوی وی آنست که شررها را اختیار را دست نمایان و «جملات تاریک» خود دهد ولی این جملات در واقع چنان نازیکند که انسان بخومی درمیفهمد که وی از چه میخواهد سخن

۴- Sigmund Freud طسب روحی اطرسس اسب عواند در

«برای برک» (۱۸۷۳-۱۹۳۹) که برار روس تجزیه و تحلیل روحی خود بسیاری از اعمال سری در بوسینه خود روحی امیال جنسی به سیر مگرد.

بگوید «آندرسن» چون شخصی که در تاریکی گمشده‌ای را بیابد در جستجوی آن تمایلات نهفته است که بزنگی معنی و مفهومی می‌بخشد ولی سرانجام وی بکشف این تمایلات موفق نمیشود قهرمانان کتابش را تمایلاتی مبهم راهنما و محرک است تمایلاتی که برای آنان مبهم است همچنانکه برای خود نویسنده تمایلات قهرمانان کتاب (آندرسن) مانند تمایلات قهرمانان کتاب «درایزر» و «کلدول» (که جز جوامع ضروری نمی‌شناسند) امیان یا حوائجی ضروری و طبیعی نیستند بلکه تمایلاتی هستند نامعین و مبهم که معلوم نیست از کجا آمده‌اند و هدف آنها چیست و چه کسی دارنده آنهاست «آندرسن» همیشه کم و بیس کسی مانند که خود نیز نمیداند از چه سخن می‌گوید کتاب «خنده‌های مرموز» (۱۹۲۵) را که اثری بزرگ و شاعرانه دانسته‌اند داستانی بدون‌تأخیر است که در آن افکار «فروید» بصورتی هرچه ساختگی بر و حکمت اشراق بنحوی بر استعاره نقل شده‌است.

۵ «شعر جدید»

شعر جدید با ظهور مجله «شعر جنگی از اشعار» Poetry . a Magazine of verse در صفحه ادبیات وارد میشود شماره اول این مجله در سال ۱۹۱۲ چاپ میرسد این مجله بزودی مشهور میگردد و بخاطر آنکه صفحات خود را برای کلیه شاعرانی باز گذاشته است که از حیث تمایل و افکار زنیاد باهم اختلاف دارند بترویج و توسعه شعر امریکا خدمت میکند مجله (شعر جنگی از اشعار) بدسته‌ای خاص تعلق ندارد وای از آنجا که اسمش با مسمی کهاز عطا بق است خود را در اختیار شاعران میگذازد بی آنکه بشکر ترجیح کسی بر مکتب دیگر باشد.

در طی چهار سال یعنی از ۱۹۱۲ تا ۱۹۱۶ بی در پی مهمترین شاعران دوره جدید پا به عرصه ظهور میگذارند این شاعران عبارتند از « و . ای لئونارد » W. E. Leonard « وچل لیندسی » Vachel Lindsay « گارل سند بورك » Carl sandburg « جیمز این هایم » James oppenheim « پائول راند » Round « آمی لول » Amy Lowell « و شاعران مسعار » « ربرت فرست » Rbert Frost « اد گارلی مسترز » Edgardlee masters « جی . ج فلچر » J. G. Eletcher] و غیره ...

این شاعران را که همه با یکدیگر اختلاف دارند بیس از یک وجه مشترک بهم نزدیک نمیکند و آن اینست که همه زبان « شعر » و لغاتی مانند آسمان لا جور دین و هر اردستان و سوسن و پنجره و غیره را از عرصه شاعری بدور افکنده اند

همه این شاعران در جستجوی اشکال تازه ای از شعر هستند ولی در هر نوع شعری که باشد « ماسرره » استعاره را مانند عادات و سن شعری نایسند و رشت میداند و شعرائی مسعار آنرا اصل شعر و شاعری میشناسند برخی نیز مانند « کمراد تیکن » Conrad Aiken موسیقی اغاب و وزن آنها را می پسندند که عده ای بوحشت از آن دوری میجویند باز عذرا سرا و احساساتی هستند مانند « لیندسی » و « ساند بورك » و حال آنکه عده ای دیگر خشت و بی عاطفه اند مانند « مسترز » با احساسات بیشه و عقیف اند چون « فرست » همچنان از نظر موضوع شعر « الیوت » Eliote یا « ماک لیش » Mac Leish در مآراء اعطسه بحث میکند و شعر (اچ . دی » D.H در خایم کازی و تصویر نگاری و شعر « لیندسی » در امور اجتماعی و بیس بینی آینده و شعر « ساند بورك » در صنعت و شعر فرست در امور کشاورزی

خلاصه شعر امریکا در هر موضوعی که باشد بحث میکند و هیچ چیز بنظر آن بیگانه نیست .

این شاعران همه را در دنبال آند که بدانند شعر از چه ساخته میشود و مانند همیشه آنرا در جایی میجویند که وجود ندارد هنگامیکه بی میبرند که شعر در نظم و هماهنگی نیست «ساندپورک» اشعاری بدون وزن و قافیه میسازد پس از چندی بدین واقف میشوند که شعر در عدم وزن و قافیه نیست و دوباره دست بدامن نظم و وزن و قافیه میزنند و هنوز چون می بیند که شعر در عشق بطبیعت نرفته نیست «ساندپورک» در ستایش ماشین و کارخانه ذوب آهن و کوره های پر درد شعر می سراید و چون شعر را در فکر و تفکر می یابند شاعران مستعار هنر خود را وقف توصیف مناظر کوچک میکنند .

«لیندسی» بحکمت اشراق سطحی میبرد از دلیلی این کار برای آن است که با «پاوند» و «الیوت» همداستان گردد و بحث در حکمت عشاقی را آغاز کند .

«ماسرز» و «لیندسی» دو شاعری هستند که بیش از همه در راه ترویج شعر در میان عامه مردم کوشیده اند انتشار کتاب قطعات منتخبه Spoon River Anthologie نالیف «اگارتلی مسرز» در ۱۹۱۵ عوغماتی حمیمی در جهان ادب بوجود می آورد و آن اینست که از مکتب طبیعت برداری شاعری برخاسته است این کتاب مجموعه ایست از دو بیست قطعه شعر کوچک هجری آ میر که بدون وزن و قافیه سروده شده اند سبک نگارش آن روان و طاهره آمیز است و بسطی و تلخی زندگی مردم بکی از شهرهای کوچک «پاکر میانه» را اتماد میکند نویسنده در این کتاب

فقط حقایق را از نظریات و افح یون مینویسد و با وهم و ریاکاری مبارزه میکند و بر شعری ریشه‌خند میزند که از زوی احساسات تند آتشین ساخته شده باشد

«واچل لیندسی» برخلاف دیگران میخواهد شاعر توده باشد و برای ترغیب مردم به «هنر اجتماعی» در سراسر قاره امریکا سفر میکند سرودهای او که از تصانیف سیاه پوستان و اسعاز قدیم که بسبب کتاب مقدس سروده شده الهام یافته‌اند. یسند دلها میسود ولی محافل ادبی توانگران بیش از عامه مردم از این اسعاز استقبال میکنند منظور «لیندسی» آفریدن هنریست که زبان حال توده‌ها گردد ولی از این نکته غافلست که اینگونه هنر آفریده نمیشود و مات یا بوده آنرا ایجاد میکند از آن گذشته وی عقل سلیم و ذوق خود را برای ایجاد اشعار مؤثر و هیجان انگیز و تصانیف بکار برده است «جیسر اژین هانیم» را میتوان به عنوان شاعری پیشگوند و تشبیه کرد

«زایرت فرست» (متولد در ۱۸۷۵) شاعر کشاورز «مالساچوست» و «ویریل امریکا» و «هنسار اسگو» ترین شاعر عصر خویش است و مانند معاصران از اشعار احساساتی و محکم و ماسیم پیرازی میجوید ولی این مزازی در وی عکس آلهامی ساده و شیالی نیست که با آن خواهد از نظر ادبی در جسم شعری موضوعی تازه داشت بلکه ناشی از آنست که وی پزیایی عکس سوزان دارد و افح بسی از آن بچپت است که واقعا باالسیاه و فضاییای طبیعت تماس دارد و بعتیده از برشش بهالیهت است اگر کسی نخواهد این اشعار بافضایارا بچروفسر کند و با آن برانرا سخن گفتن وادارد

«آ بچه بس از حقیقت باشد حیالی کم یا ظر میرسد»

وی در آفتاب صدای داس خود را می‌شنود که ساقه‌های گندم و جو را
میدرود داس چه می‌گوید؟ هیچ، و هنوز صدای پرندگان را می‌شنود که
بر فراز ویرانه‌های یک قلعه آواز می‌خوانند

« باید از احوال زمین آگساز باشیم تا باور نکنیم که پرندگان
می‌گریستند »

« ماسترزه » که در « نیگنگو » و کیل دعاوی است زندگی روزانه را
مسخره می‌کند ولی « فراست » که کشاورز است خود را در این زندگی
سهیم میدانند

در عوض اگر وی واقع بین است پیر و مکتب طبیعت یرتاری نیست
(« فراست » می‌گوید وی بسبب زمینی قناعت می‌کند که خوب
یاک شده است نیازی نیست که این سبب زمینی پر از گل و خاک باشد تا وجود
واقعی آن ثابت گردد بنظر من آنچه هنر برای زندگی می‌کند آنست که حتی
صورت ظاهری آنرا هم بدور افکند)

وی بی‌عنوانه اشعاری موزون با قافیه یابی قافیه میسر آید تخیل و هیجان
او حقیقی و قوی است ولی همیشه از اظهار آنها تا حدی خودداری می‌کند و
اشاران فلسفی و یا اخلاقی را در خلات آنها می‌گسجاند با اینهمه اشعار کوناه
و موزون او بیش از همه در ما اثر می‌کند اشعار فنی و مکالمات او که عمداً
آنها را عامیانه و بامیای نارسا سروده است مسلماً از نظر شعر شاهکار پستی
هستند چرا که منظور او هم همین بود است ولی اگر در باره آنها
بیطرفانه فضاوت کنیم و نخواهیم با « کسب زما تیک » مخالف باشیم مشکوک
می‌نماید که این صفت مخصوصاً برای ابداع شاعرانه مساعد باشند « و پیام
الری لئونارد » William Ebery با آنکه از نظر ادبی ارزشش از

«فرانت» کمتر است (چرا که شعری به شعر قرن ۱۹ انگلیس شعر شباهت دارد) اشعار گیر او هیچ‌چنان انگیز عیسر اید اگر وی با اشعار خود شعرای بزرگ را بیاد می‌آورد بخاطر آنست که خود نیز یکی از آنان است و شباهت‌هایی را که با آنان دارد ناچیز و حمیر می‌شمارد از آن گذشته وی کاملاً بعصر و دوره خود تعلقی دارد نه از لحاظ املاطی و عبارتی بردازی بلکه از اینرو که در عصر و دوره خود زندگی می‌کند و در پی آن نیست که کاخی از عالج در عالم خیال بسازد و در آن بسر برد وی در مصائب و سختی‌های مردم معاصر سپیم است و نه مسائل خاص عصر می‌اندیشید و بجای آنکه فکر خود را تا سطح این مسائل پایین آورد می‌تواند موضوع‌های روز را ارحیت عظمت بیایه بلندترین اشعار برساند

شعراى مسعار - شعراى مسعار را نخست « ادرا باوند» Ezra در انجمنی گرد می‌آورد و در سال ۱۹۱۴ در کتابی دقت‌داری از بر معزترین اشعار آنان را درج می‌کند سپس خود از جمع این شاعران کناره می‌گیرد و «آمی‌لاول» که در آتوف در انگلستانست مدیر این انجمن میشود که در آن سه شاعر انگلیسی و سه شاعر امریکایی نیز وجود دارد از اینمترار « اچ دی » (هیلدا دولی بل) Hilda Doolittle « جان گود فلچر » John Gould و جود ای، انجمن این شاعران آناری منبخت بحت عنوان، « چند شاعر مسعاره در ۱۹۱۵ - ۱۹۱۷ مسفر می‌کند بیایه آنان شامل شس سکه است

۱- بکار بردن زبان بکالمه - جزای وی همیشه بجای آمانی که جنبه برین دارند باید آفت صریح را بکار برد
 ۲- اخراج بعود و اوزان ناردولسی نه شعر آزاد (شعر بسدون

وزن و قافیه)

۳- اختیار کامل در انتخاب موضوع

۴- آجسم يك استعاره، شعر نباید بصورت کلیانی مبهم باشد حتی اگر این کلیات زیبا و دل‌آویز باشند

۵- سرودن شعری که سلیس و واضح باشد نه شعر مبهم و مطاظن

۶- «تمرکز فکر» جوهر و ذات شعر است

این اصول که باندازه کافی معقول و پسندیده‌اند سختی مورد حمله

مخالفان قرار می‌گیرند و در نتیجه موفقیت نصیب شاعران مستعار میشود

در واقع «اج دی» بدین اصول کاملاً معتقد است و از آنها پیروی

میکند اشعارش مانند عباراتی که بر مجسمه‌های شهر «تاناگرا» (Tanagra) (یکی از شهر یونان که در آن مجسمه‌هایی فراوان بدست آورده‌اند) نوشته

شده، کوتاه و پر معنی و صریح و با اصطلاح پر نفس و نگار است خواندن چند خط خاطرات گذشته را در دل خواننده بیدار میکند و هیجان و تائری

در او پدید می‌آورد که شاعر نا حسی از اظهار کامل آنها خود داری کرده است «آمی‌لاول» طبع خود را در کلیه انواع شعری می‌آزماید از قطعات شعری

قدیم گرفته باثیری که الفاظ کمیرالصوت را بکار می‌برد. بر اثر تجربیات خود که همیشه با موفقیت همراه بوده است وی بیشتر با استاد موسیقی سیمیه است

نا بشاعری خلاق و صاحب نظر، «جی، ج فلچر» نیز به تألیف آثاری موفق میشود که با اصول مکتب شعری کاملاً مخالفت دارند و او را

بیشتر پیروان مکتب «ویت‌من» نزدیک میکنند یعنی به «ساندبورگت» و «لیندسی»

فصل ششم

ادبیات سیاه

چون ادبیات سیاه چندین سالست که رایج گردیده بسیاری از کسان همت خود را منصوب یافتن علل پیدایش آن کرده اند این علل پیچیده و تاریک برای محقق ادبیات آمریکا با اندازه کافی روشن و صریح اند بطور کلی نومیذی نصیب کسانی میشود که تخیلات و اوهامی بزرگ در سر داشته اند و چنانکه میدانیم آمریکا سرزمین امیدهای بزرگ بوده است از زمان پورتینین ها که میخواستند در این زمین بکر سلطنت فضائل را برقرار دارند تا دوره علمائی که خیره ترقی و سعادت باور تکرر دنی شده بودند همه این امید را داشتند که ترقی عادی، خوشبختی و کامروائی را همراه خود می آورد ملت بزرگ آمریکا که ترقیاتی شگرف نصیبش شده بود این ترقیات را نتیجه مهارت و خردمندی خویش میدانست و چنین می پنداشت که می تواند جهانی نو بسازد که در آن همه امیدها و فکرها جامه هستی پوشند. این ملت چون در حال آسایش و ترقی بود خود را از دسترد معائب در پناه می دانست و چون نوانگر بود گمان میکرد که دانا و خردمند نیز هست

ولی ملت آمریکا چون به آخرین حد افزایش رسید و تمام قاره آمریکا به صرفش در آمد و منابع آنرا استخراج کرد پی برد که بجای تحمل و سستی کینه نزادهای مختلف را در دل گرفته است (مسئله سیاه یوسان فقط در آمریکا مطرح شده است) احزاب به یکدیگر کینه می ورزند جنوب با شمال و مشرق با مغرب سرچنگ دارد بجای حکومت عامه استبداد پول

و بجای تعاون استعمار فقیران بوسیله توانگران بعیان آمده است و هنوز ملت
 آمریکا بی برده که مانند گذشته مردم از زندگی خسته می‌شوند و رنج می‌برند.
 چنانکه می‌بینیم ادبیات سیاه نمودی ناگهانی نیست بلکه مرحله
 نهایی ادبیات انتقادی است که در پایان قرن ۱۹ ناظر بیدایس آن بوده ایم
 ادبیات انتقادی پایان قرن ۱۹ عکس‌العملی در برابر حس خوش بینی با آثار
 های و سنن قدیم بوده است و واقع بینی ترسناک ادبیات سیاه را در آثار
 «درایزر» می‌یابیم و علاقه و ذوق آنرا به زور و قدرت در آثار «لندن» و
 تمایل آنرا به موضوع‌های وحشت‌انگیز در آثار «پیرس» و اینکه این
 ادبیات به تلخی و غم انگیزی و فایع جهان و تضایب طبیعت را تعبیر می‌کند
 بخاطر آنست که «اسنفان کریبن» در گذشته این درس را بدو داده
 است این صفاتی را که شرح دادیم نویسندگان جدید بصورت اصول و
 قواعدی تدوین می‌کنند و در پیرامون هر یک از آنها بحث می‌پردازند تا
 واضح تر و برجسته تر گردند

در این هنگام آتش جنگ ۱۸ - ۱۴ برافروخت و احساس اغتشاش
 و فساد اجتماع آمریکا را در دایا پدید آورد برای فراسویان جنگ حادثه‌ای
 طبیعی بود چرا که فرانسه پدید شده از خود دفاع می‌کرد و اینکار منطقی
 پس می‌آورد زای در آمریکا چون توده مردم مستقیماً خطر را احساس
 کرده بودند نزدی این مسئله بعیان آمد که جنگ برای چیست ؟
 و همینکه حوس و خردس دلاوری آغاز کار در گلهای سنگرها سرد شد
 همه چنین احساس کردند که برای دیگران جنگ می‌کنند و جنگ کرده‌اند
 در این جنگ هم بهبودی بود چرا که می‌توانستند از آن دوری جویند
 «در هر جنگی که باشد دولتی بسوا چون بزرگ یافته میشود و معمولاً

نیز هر يك از دو طرف متخاصم در جلو خود دولتی چون بلژيك دارند که باید آنرا تصرف کند

این سخن یکی از قهرمانان کتاب «الن گلاسگو» است و «توماس ولف» می نویسد: «ملت امریکا که از بنده زبان ها و افکار واهی نخستین خود رهایی یافته بود شروع کرد که دستگاههای جنگ را بکار اندازد دستگاہهایی که برای ساختن و پرداختن کینه و دروغ هستند: دستگاہهایی که برای افزودن حجم افتخار ساخته شده اند دستگاہهایی که برای زنجیر کردن و اعدام مخالفان بکار میروند و دستگاہهایی که افراد را بصورت فوج و سپاه بیرون می آورند و آنرا بجان یکدیگر می اندازند»

مردم روشن روان و دل آگاه امریکا بار دیگر بی بردند که ریاکاری و دروغزنی در کشور فرماندهی می کند آیا «ویلسن» رئیس جمهور پیش از همه طرفدار حدی صلح نبود؟

جریان رفایع و فضایا پرده پندار و اشباه را پاره میکند پنجاه سال است که برای حذف شرکتهای بزرگ قانون پشت سر قانون میگذرانند ولی این شرکتهای هیچگاه بدین درجه از قدرت نرسیده اند و بعادت دین داری و نفوی رمانداران امریکا آشامیدن مشروبات الکلی را منع نمیکند ولی ایسکار گرمی بازار دزدی را سبب میشود و انگل چنان قدر و اعتمادی میباشد که بازیچ هیچگاه «طیر» آنرا نشان نداده است مست بودن هر زوره معمول و متداول میگردد یعنی سناة وفار و شخص میشود که هر کس باید خود را بدان بیازاید حقارت کیمه آمیزی که مردم نسبت به

Thomas woodrow wilson اسناد دانشگاه مورخ امریکائی

مولود در «اساسن» ایولانت «ویورسی» وی در ۱۹۱۲ ریاست جمهوری کشورهای متحد امریکا اسباب گردید و امریکارا در نخستین جنگ جهانی

وارد کرد (۱۸۵۶-۱۹۲۴)

سیاهان دارند و با افزایش مینهد چنانکه داستانهای «تی . اس استریبلینگ»
 T. S. Stribling شاهد این مدعاست مردم امریکا برسیاهان کینه
 میورزند از آنرو که می بینند آنان در راه تعلیم و تربیت خود میکوشند
 و جازه های دانشگاه ها را میبرند و کتاب می نویسند و مردم را بیکو-
 کاری اندرز میدهند سفید پوسنان امریکا به آرزو میخوانند که همه
 سیاهان را بکشند ولی موسیقی آنانرا تقلید میکنند .

پول یگانه قانونگذار و پادشاه فرمانده است مذهب از میان این
 اجتماع رخت بر بسته و اصلاحات ظاهری دین مسیح که به سنت و عادت و اصل
 وقاعده و مرجعی اتکاء ندارد حالت رکود بخود میگیرد و در برابر تحقیقات
 علمی بنیایش فرو میریزد در این اجتماع دیگر اخلاقی وجود ندارد و آن
 صورت ظاهری دین «پورتین» که پرده هایی بر سر آرها و سود پرستی ها
 و زور گوئی ها میپوشند بر اثر بیشترت فلسفه «فر وید» از میان میرود اجتماع
 که زبان محالس ادبیات سیاه است دیگر بقدردن و اغبناز خویش ایمان
 ندارد از این جنگ چه سودی برداشت «فایده دانش بزرگترین ساختمانها
 چیست» و از داستان بزرگترین توانگران جهان چه حاصل ؟

این اجتماع دیگر به عشق و محبت معضد نیست چون سخنان
 بیرون مکتب رمانیک پایان رسیده و از آن گذشته صحت این سخنانرا
 هیچ آزمایشگاهی تایید نکرده است از تراجم تر و ماده بصورت يك احنیاج
 ساده و طبیعی بیرون هیآید راست است که این احنیاج فرح بخش و نشاط
 انگیز است (فورمانان کمن «پلس» پس از آنکه شبی را دو نفری
 (زن و مرد) با هم سر برده اند میگویند خوب خوش گذرانندیم) ولی
 لقب آن همچوگناه بیای جهان داده نرسد همه کس باور دارد که زن شیشی

جالب و دایر باست ولی مشکل پسند و بر حرف و خانه بر انداز نیز هست چند دقیقه عشب و کمرانسی برای شخص آن خطر را دارد که سالها به نزاع خانگی و ایفاء نهدانی گرفتار آید و حال آنکه جام باده نحوی لذت بخش خاموش و بی غوغا است.

در این اجتماع کلیه ارزش‌های معنوی مقام خود را از دست داده‌اند و این احساس در دلها پدید آمده که زندگی بیهوده و ناچیز است نو میدی بر روایا چیره گشته و مادیت صرف از نظر علمی نیز راهنمای کسانی شده است که چشمانی باز و دایمی حساس دارند ولی اشخاصی مانند «برگسن» و «پگی» و حتی «گارل» در میان آنان وجود ندارند تا بنحوی حقیقی و

۱- (Henri Bergson) فیلسوف فرانسوی مولد در پاریس (۱۸۵۹-۱۹۴۱) منظومه فلسفی او مسکی است به لدنی بودن معلومات وجدان. این معلومات بنظر برگسن از مفهوم «ضاعاری هستند آثار مهم او او عبارتند از (تبعی در باره معلومات لدنی وجدان ماده و جامعه. بحول حلاق) وی عضو فرهنگستان فرانسه بود «پس وان» در تاریخ ادبیات فرانسه در باره «برگسن» می‌نویسند: «برگسن که از فیه فلسفه حقیقی خود را آزاد کرده است می‌کوشد در مسطومه‌ای از فلسفه ماورالطبیعه که بر پایه الهیات و اسرار استوار است به بحث برین معاهده‌ها که به زمان و مکان و زندگی بعلق دارند تا هم تعیین کند».

۲- (Charles Péguy) نویسنده فرانسوی مولد در اورلین (۱۸۷۳-۱۹۱۴) ری پیرو فلسفه اسرار و مبردی وطن پرست بود.

۳- در تاریخ علم و ادب فرانسه شوس نام «گارل» نام برده شده‌اند که یکی (Alexis Carrel) کالفرانسوی و صاحب گشمانی است در دره پیوند بافت و تمام آنها در خارج از بدن وی در ۱۹۱۳ حائره بونل رامیبرد (۱۹۴۵-۱۹۸۷۳) و دیگری (Aron) روزنامه نگار فرانسوی مولد در «رون» است که روزنامه (لند) را در ۱۸۳۰ تأسیس کرد و با حکومت مسروطه زوتنه اردو، مخالف در آمد و در جنگ بین دو بین بدست «امیل دوزیرارون» Emile de girardin کشته شده بود تا حضور نویسنده از گارل همین شخص اخیر است.

مردانه ارزش‌های معنوی و غیر مادی را از نور رونق و اعتبار بخشند

۱ - زمان

«لوئی برمیفلد» Louis Bromfield نویسنده کتاب «بادهای موسمی اقیانوس هند» با اندازه «ولکر» یا «همینگوی» مشهور است موفقیتهایی شگفت‌انگیز که رمانهای تاریخی مانند «آنتی آدورس» Anthony Adverse نوشته «هری آلن» Hervey Allen (۱۹۳۳) و «بربادرفته» نوشته «مارگارت میچل» Margaret Mitchell (۱۹۳۷) و اخبار افسانه آسیای خانم «پریل باک» Pearl Buck درباره کشور چین از نظر فروش بدست آورده اند نشان می‌دهند که داستانهای عاشقانه و تخیلی تا چه اندازه در عامه مردم تاثیر دارد ولی این امر کاملاً عادی است این نویسندگان «کرنن» Cronin و «پیر بنوا» کشورهای محسوسه آمریکا هستند که خوانندگان خود را با وسایلی هرچه معمولی در مجذوب آثار خویش می‌کنند از همه عجیب‌تر آنست که کتابهای «فازل» و «ناسس» و «ولکر» نیز بی‌فروشی می‌رسند چرا که خواندن این کتابها متنگل است نگهداشتن خواننده در حال انتظار بوسیله پیچیده و مرموز کردن مطالب و برنسیه وقایع ناگهانی کاری است که این نویسنده گان همه از آن بیزارند مخصوصاً در کتابهای آنان هیچگاه تغییری غیر متوقع روی نمی‌دهد و از آنجا که دقیقاً واقع پسند چون شاهی قضا با را فعل می‌کند و اجتناب دارند که از خود شرح و تفسیری بر آنها بیفزایند رسمی‌ها و رسمی‌های جامعه را چنان روشنی و درستی نفی می‌کنند که خواننده بسپائی میتواند آنها را تفسیر کند بی

۱ - Pierrebenoit داستان نویسنده فرانسوی مولود در «آلی»

سال ۱۸۸۶ نویسنده «کو کسمارک» از «آبلا تید» و عمره «عضو»
فرهنگستان فرانسه.

آنکه نیازی براهتمائی نویسنده باشد از همین روی وجه مشترک کتب این نویسندگان یکنواختی آرام و نمایی آخرین حد سببیت اخلاق و اشخاصی است که آنرا توصیف میکنند مطابق این توصیف امریکا سر زمینی است که مشی او باش و فاحشه وزند باده خوار و پول پرست نابکار و آدم کس گمراه و امثال «تارتوف» و جمال یرسانی از نوع «منت پازنو» *Montparnaso* در آن بسر میبرند علت این موضوع را «هانری کلوآر» *Henry clouard* بنحوی ماهرانه در مورد «ریند» بیان میکند (که تعلیم و تربیت پورترینها در نهاد کلیه کسانی که از بد این تعلیم و تربیت آزاد میشوند کینه ای نسبت به آنچه فضیلت مینامند پدید می آورد ولی مشروط به آنکه کاملاً به (آنچه که فضیلت مینامند) دقت شود چرا که فضیلت نیست که این نویسندگان بدان کینه دارند بلکه ریاکاری

۱- Tartuffe نام نمایشنامه ای شعر دو پنج برده که «مولیر»

ساعز قرن ۱۷ فرانسوی در سال ۱۶۶۷ آرا نوشته است این نمایشنامه یکی از شاهکارهای مذهب صحنه نمایش فرانسوی است که «تارتوف» آدمی ریاکار است که در خانه «ارکس» بحیثیت بنواگزار می یابد و میکوشد که در دلبس از دواج کند و زین را هر سه و دارائی صاحب خانه را از چنگش بر آورد بسیاری از عمارات این نمایشنامه مشهور صورت صریح است در آن فیلم

هرچنگس در اینجا کسی احترام نمیکند همه نسبت حرف میبرند
 کوهی در آن هیچ است سرم سما احقیند و احق هم من از چهار حرف ندارد
 و من عذر بزرگ شما ششم این حرفه را ایضا میزنه
 آه سما عا ندید و حسیگگی مسوید
 بعدا میشود کنار آمد

۲- André gide نویسنده فرانسوی در پاریس سال ۱۸۶۹

نویسنده «مقاله های ده بی» «وژن» در سال ۱۹۰۰ چاپلان حکم کنی از
 معجز این نویسنده بر دین حاشیه پول است

است و چون بر اثر قانون جاودانی عمل و عکس العمل شعر همیشه در حال افراط و تفریط است قرنی که در طی آن مردم آداب و رسوم دین پورترین را آموخته اند قرنی را بوجود آورده که گستاخی و بیشرمی پیشه همه کس گردیده و ادیبان مستهجن رواجی یافته است مسلک پورترین ها چون برخی موضوعات را از صحنه ادبیات بدور افکنده و قهرمانان خود را بصورت دیوی در آورده است که از نظر اندام و پیکر جز سرودلی ندارند در عوض ادیبان جدید غولانی را مجسم میکنند که جز حلق و شهوت نمیشناسند زمان آنانرا نیز از یاد نمی برد چرا که همان اندازه باده می نوشند که بر حرفی میکنند یعنی بدون توقف حرف میزنند هنوز باید گفت که عمداً من اغت ادیبان مستهجن را بجای شهوت پرستی بکار میبرم در واقع این نویسدگان در حالیکه آن گستاخی و هتاکی را بمنتهای درجه میرسانند که از (درایزر) بارت برده اند نه کتاب (خدای پیکرها) و نه کتاب (عاشق خام چانرلی) را بیاد می آورند که در آنها (رمز) Romaine و (ارنس) Lawrence که میخواهند باکی و نشاط عشق شهوی را نشان دهند میکوشند از نویسر و اندام آدمی رازبیا و سریف جلوه دهند چرا که این اندام بنحوی نهرب انگیز مورد افرا و نیهت قرار گرفته است ولی از آنجا که این دو قهرمان خوی و هنس امریکائی را از دست نداده اند نمیتوانند خود را از تعلیمات غم انگیز پوربینها آزاد کنند از اینروست که همیشه در دل از جهان بیزارند و یا خندهای مکارانه بر لب دارند کتاب (جوآنی اسندس لونی گان) Studs Lonigan (۱۹۳۴) نمونه بارز این نوع ادیبان است که در آن (جیمز نی فارل) James T در چهارصد صفحه یکنواخت ولی منظم سقوط جوانی را فاشی میکند علاوه بر صحنه

از عیش و بدمستی که بالاجبار به هتك عفتی منغور و خونین خاتمه
میابد و با اینهمه^۲ (استدس) هوس دارد که مردی توانا و ستوده
گردد آری وی از نظر بیکر و اندام توانا و قهرمان (بیس بال) استولی
از نظر اخلاق بر اثر فقدان شخصیت پست و نادان و سست عنصر و خونخوار
است از تعلیم و تربیت و ظرائف بهره‌ای ندارد مسلماً جهان از اشخاصی
چون او مملو است ولی باید در کتاب نیز ما آنان رو برو شویم با ظهور
(فارل) در عرصه داستان نویسی کتاب خواندن دیگر پناهگاهی نیست که
در آن خوانند لحظه‌ای از عم ایام فارغ گردد و در عالم خیال پرواز آید
بلکه خواننده بر اثر خواندن کتاب بیشتر باحوال اجتماع و مردم آشنائی
میابد و از آنچه میگذرد گرفتار می‌شود (استدس) جز مزخرف و لاطل
نمیگوید و فکر نمی‌کند و نصف بیشتر کتاب ثقل مکالماتی است که وی با
امثال خود در کافه میان مینهد که چگونه سخنانی شرم آور و دلفریب با
فلان دختر گفتم و با ترس بدن خود را بجامه او سائیده و لاس زده است
و چکوبه در کوجه‌ها و خیابانها ولگردی کرده و در این مدب همه را تنها
بوده و اشیافی سوزان داشته است چیزی جر خود بیاند پس از اتمام سر
گذشت طولانی (استدس) (فارل) نگارش ترجمه احوالی از خود بصورت
داستان میبرد از که نام جلد اول مجنوی آنرا بیان میکند (جهانی که
من نساخته‌ام) A world I never made (۱۹۳۶) این جهانی است که
وی در آن سر برده جهانی است که صحنه‌ها و مناظری مشترک دارد و
بکنواختی و ناچیزی آن نوعید کننده است و هنوز چون واقعیت دارد همان
مکالمات مکرر و همان تراها و همان ناله‌ها و فریادهاست که بی دری
در آن تجدید میشود (فارل) که دیگر پادشاه سناک واقع بینی است کتاب

هائی را بدین سبک مینویسد که هر کدام پانصد صفحه دارند همه این کتابها از واقعیت نمایند و همین علت هم از لطف و زیبایی بهره‌ای ندارند و سراسر آنها چون واقعیت بکنواخت و خسته کننده است از خود مینوان پرسید که چگونه خواننده‌ای همه این کتابها را میخواند که بر اثر وجدان هنری مجبور به مطالعه کلیه آثار نویسندگان نیست.

«توماس ولف» Thomas wolfe معاصر وی جالب‌تر می‌نویسد چرا که اگر روش «فارل» را مینوان به شطی تشبیه کرد آرام و یکنواخت که گل آلود یا کف کنان و نهره زنان روشن‌ها فروز و سبک «توماس ولف» بروی ماند غالباً سر کس که در نشیب‌هائی بسیار نند پرتاب شود و از نوبه آهستگی و ظرافت بالاچهد و یا برنگ پرتو ستارگان در آبد که در دل شب در آسمان آبی فلک جا گرفته‌اند بر خلاف «فارل» داستانهای وی طولانیست نه بغاظر آنکه بخواهد هیچیک از پستی‌ها و زشتی‌های وراوان ویشمار بشری را نوشته نگذارد بلکه برعکس هر يك از قهرمانانش را موجودی استثنائی میداند همه چیز بنظر او حالب در هیجان انگیز می‌نماید و چون طبعی آتشین دارد می‌تواند پدری هست و یا مادری خسیس و یا خواهری بد خوی و برادری الکن را بصورت دلآوری جانناز محاسن دهد از همین روی حس همدردی و مهربانی او که بتمسخر یا تلخی آمیخته است گاهی داستانهای عنائی و سیواندیدی می‌آورد که میتوانند حدزیبائی و مستعدانی باشند ولی در آنجا که مانند «درایرز» آنرا و سوسه را دارد که همه چیز را بگیرد برای گمنام خود هیچ حدی عائل نیست کتابهای او پس از آنکه ناشر همداری از مطالب آنها را حذف کرده‌است هر کدام شصت را نپصد ورق بزرگ دارند که با حرف ریز چاپ شده است هر گوی بایهنگام در ۳۸

سالگی یعنی در سنه ۱۹۳۹ لازم است که این سیل کتاب را از سر چشمه خشک کند

موضوع این کتاب‌ها: خود او با کشور آمریکا هستند در کتاب «به خانه بنگر» Look Homeward Angel (۱۹۲۹) و در کتاب «زمان و رودخانه» Of Time and the river (۱۹۳۵) و همچنین در آثاری که پس از مرگ او بی چاپ رسید. آنچه می‌نگارد زندگی خود اوست که همیشه در این باره نکته‌ای گفتنی دارد ولی اگر بخاطر واقع بینی و انتقاد از اجتماعی که آنرا تجربه و جان می‌کشد بتوان او را بعصر و دوره خود منعلق دانست شخصیت استثنائی و نوع نویسنده‌گی او را از دیگران ممتاز میکند سبک او عنائی برین و عالی‌ترین سبکی است که ادیبان آمریکا تاکنون بوجود آورده این سبک ساده و روان و پر هیجان و شاعرانه است و نامر حلقه عالی پس مبرود

«شعله باور نکردنی درختان گل‌دارها در ماه آوریل» نوی رودخانه‌ها پس از آمدن باران، عطش آسمان و نفس‌سوزی نهالی نوری که در بهار ماه در درختی از حیواناتی شهر دیده شود. آواز پرندگان که در روزهای صبح یکبار دیگر در هوا طنین افکند، باک فریاد، باک برگ عبور از در آسمان این صبا که رومن‌اند با نوازده ماهی‌هایی که در آب رخسار شنا کنند و حمله‌ی آید با نوازده بیخ‌هایی که برآی گوشتن بازمانده دروغی در دیوار بکار روند و مانند آوردن و هر شعله دیگر حقیقت دارند دوره در روزهای شدید حلقه برانگیخته و آرام نشانی اومی آمد اومی دانست که برای پاس زمینی بود و برای نورسگی اس عنائی و برای شناسایی اس عشرونی و ای هیجان رحنیه این اعتماد

و این میل، سرعت دوار انگیز و جد و نشاط را به‌مراه داشت و قسم می‌خورد که از پای نشیند تا سرانجام شاهد مقصود را در آغوش گیرد» (ارکتاب زمان و رودخانه) وی احساسی از زیبایی دارد که معاصرانش از آن غافلند چرا که معاصران او زندانی قیود و فشار اجتماع گردیده‌اند از نظر آنان طبیعت یا کاملاً غایب است و یا به پرده‌ای سخت و غم انگیز مانده که در پیرامون مصائب بشری پیچیده شده است ولی برای او طبیعت واقعیتهایی زنده و پرهیجان است و هنوز وجه تمییزی از معاصران آن است که به نقل حکایت اکتفا نمی‌کند و دائماً در جریان آن برای قضاوت و اظهار نظر وارد میشود و افکاری از زبان قلم جاری میکند که افقی دلربا و زیبا دارند و این بدان علت است که وی تنها امور اجتماعی را ناچیز ندیده و نمیداند بلکه اندیشه‌هایش درباره ناهیزی فلسفه «اوراء الطبیعه حناست» که پروان فلسفه اصالت وجود ما (Existentialist) مسلماً آنها را انکار نمی‌کنند

از آن رو «فارل» و «ولف» را در نخستین مرحله ذکر کردیم که روش با (همدان روس) آنان مستقیماً آنانرا به «درایزر» مربوط میکند ولی از نظر قدم زمانی و هم چنین از لحاظ اهمیت پیشوایان حقیقی این نسل نویسندگان جدید (که «گرنرودانشین» Gertrud stein عنوان آنانرا معین میکند هنگامیکه «همینگوی» مینویسد «شما همگی نسلی سابقا هستید») «فینر جرالند» Fitzgerald و «دس پاسس» و «همینگوی» هستند این جمیع «ی تی کمینگز» (E.E. Cummings) را نیز میتوان افزود که کتاب «هجو آمیز و هتاشد او یعنی کتاب» «اطاق بزرگ» (۱۹۲۲) که با انشائی عمدتاً خشن و رندانه و نامناسب علیه جنگ نوشته

شده است معاصر است با کتاب « این طرف بهشت » (۱۹۲۰) فیزرالد و کتاب « سه سر باز » دس پاسس (۱۹۲۱) و همان اثر را بوجود می آورد ولی این یگانه داستان « کمینگز » است که در آن بیسزاری خود را از جهان اظهار میدارد. و پس از آن ارتز چشم میبوشند و نوهیدی و دلشکستگی غرور آمیز خورینس را بزبان شعر بیان میکند

آنچه مایه امتیاز این نویسندگان میشود بیش از وقوف آنان بدین نکته که بنسلی ساقط نعلق دارند (و این امر هم مولود جنگ است) و برای آن عقل و ادراک یافته اند که « اثری از حدایان زنده در جهان به پیسد و همه جنگها را تمام شده و ایمانها را بردباد رفته یابند » - مایه امتیاز آنان همان وجدان هری است اگر هیچ ایمان ندارند لاقلاً ادبیات و هنر و تجلی مفهوم و سبک را پرستند مانند هن نگارش که نزرمان « نورینس » تا « درایزر » از یادها رفته است با ظهور آنان زنده میشود و جزا و بازگی بخود میگیرد افیضات آنان اینست که هنر نویسندگی امریکایی را آفریده اند و از همین نظر است که با « ریلا کار » و « الن گلاسگو » یا با « کی بل » با اندازه ای اختلاف دارند که با « درایزر » یا « اوئیس » چه نویسندگان اخیر سبکی بدانشه اند و سبک آن نویسندگان نیز مانند سبک استادان قدیم عالی بوده است سبک آنان عالی است ولی مسروق سماعه نیست مخصوصاً این نویسندگان هوقین سده اند زبانی را نگاربرند که هر روز روسا همین و کارگران و بازرگانان با ارازل و اوپالی با آن حرف میزنند و درست است که این زبان عباراتی عامیانه دارد ولی زیباییهای حتمی ادبی را نیز در آن میتوان یافت

« اف . اسکات ، فیزرالد ، Scott J. (۱۹۲۰-۱۹۲۰) جنگ

نکرده است ولی مانند « پروست ۱ » از عواقب وخیم آن در جهان بعد آگاه است از همین روی آثار او حتی آنهاییکه ارزش ادبی را فاقدند. مدارکی گرانبها درباره موضوعی را تشکیل میدهند که آنرا (دوره نوازندگی « Jazzgy » مینامند یعنی درباره سل جوان دوره ده ساله ۱۹۳۰ که میخواست باغوعای مشغله ورقص شهوت انگیز سیاهان و مخصوصاً با آشامیدن مشروبات الکلی امیدها و آرزوهایی را از یاد برد که باناکامی و تلخی همراه گردیده است نامهای نخستین داستانهای او چنین است « این طرف بهشت » رحمت سدگان و ملعونان « (۱۹۲۱) « کلیه جوانان عمگین » (۱۹۲۶) چنانکه این نامها گواهی میدهند وی از همان آغاز برار عم انگیز اجتماع جدید پی برده است چرا که اجتماع جدید رشته وابستگی به عادات و سنن اجتماع قدیم را از هم گسیخته و اکنون بلا تکلیف و معلق مانده است « آمری » Amory قهرمان کتاب « این طرف بهشت » « رولا » Rolla می جدید و فاجر و نو میید است که برای او هر تجربه تازه از عشق با جوانی. فریب و اعوانی تازه را بردارد در پایان

« آموری تنهاست - از زندانی کوچک گریخته و بسیاه چنانی بزرگ فرو افتاده است»

احساسی که این دوره درها به وجود می آورد این است که جهان بسیاه چنانی بزرگ مانند است و ادسانی که انعکاس این دوره است این نکته را بیشتر تأیید میکند

رنی با اینهمه « فنیزرالد » حرارت انتقام جویانه نو کیسگانرا ندارد

۱ - Viercei proust داستان نویس فرانسیسی مولد در پاریس (۱۹۲۲) وی روانسناسی صاحب نظر است و از آثار مهم او « در جستجوی زمان های گذشته » را می توان نام برد

وی که هیچگاه بشرح و توضیح قضایا نمی بردارد شخصاً خلاصه و عصاره‌ای از این اجتماع فاسد است از کسی عیب نمیگیرد در جنگونگی قضایا و وقایع به تحقیق می پردازد و در آنها شرکت میکند تا لبخندی غم انگیز و یا تمسخری ظریف و غالباً نافرمانی به تحقیق می پردازد بی آنکه کینه‌ای در دل داشته باشد

«هیچیک از مادران و کوری‌نینوانست تصور کند که باحه زرنگی و چالاکی دختران آنان بی دریغ بوسه میدادند»

هنگامی که وی در سن چهل و چهار سالگی میبرد الکل مدفن را هر سوده کرده است و احسان بدیخت بودن در او پیدا آمده این «کودک بدیخت من» اثری با تمام از خود بیادگار میگذارد بنام «آخرین غول» *The last Tycoon* که داستانی است در آن زندگی «هالیوود» *Hollywood* این داستان زندگی معدونی ساکنان «هالیوود» را شرح میدهد و نویسنده آن نیز بدین زندگی بخوبی آشناسود دیگر آثار «فینر رالد» «ساکزست بنام» «گان سی برزگت» *The great Outage* (۱۹۶۵) که تجزیه و تحلیلی دقیق و صمیمی از عالم «هالیوود» است «فینر رالد» هم‌زمانه ستاره قدرت جاسوز و جهان‌ساز بول در ویت در نظر داستانیست آموزی «باباخی» و اندوه میگوید

«از هر یک از شرابم ... سبب هر در کسسه خوب بوده است ولی اکنون رسیده در سر کسسه است و از آن دور در جهان نیست انساناً فساد و فحشگری از بیگمادی رهبر بهر است»

در کتاب «کتاب سیر» وی در کتاب «عاطیه جهان نوا کرا ترا» توصیف میکند و فقط در این جهان با آن بی‌رأی نشان میدهد که عشقی ناک و بی‌آلوسی دارد و از مهاجر آخری بو کسسه است او را میپوشد «فینر رالد»

این جهانرا توصیف میکند بی آنکه ظاهراً غمگین شود و علت آنست که این جهان برای او جهانیست کسبه در آن بسر برده ، همچنانکه برای « ادیت وارتن » از همین روی برای روشن کردن قضایا و فپاندن مطالب روش و هقیاسی را بکار میبرد که این کتاب را بصورت شاهد صادق و منحصر بفرد بیرون میآورد درعین آنکه نوعی داستان غم انگیز نیز هست سبک آن چنان ظریف است و جمله بندی آنس باندازه ای ماهرانه که شخص گمان میکند يك داستان ساده و منحصر آسر گرم کننده پلیسی را میخواند و سپس پی میبرد که در قالب جهانی واقعی زاه یافته و باریا و فساد و شامت این قلب قسی آشنا گردیده است

بنظر آقای « ژ ب سارتر » « جان داس پاسس » (John) (متولد ۱۸۹۶) « مهمترین نویسنده زمان است » و میدانیم که در واقع « سارتر » در کتاب « راههای آزادی » خود از روش و فنی الهام یافته که « پاسس » در کتاب « یو اس ا » U.S.A. (کشورهای متحد امریکا) بکار برده و آن عبارت است از نقل توأم چندین حادثه

کتاب « یو اس ا » شامل سه جلد است که از سال ۱۹۳۰ تا ۱۹۳۶

۱ - Jean Paul Sartre - نویسنده و فیلسوف فرانسوی متولد در پاریس سال ۱۹۰۵ وی از نظر فلسفی موسس فلسفه اصالت وجود است «خدا وجود ندارد و بشر وجود دارد و در اعمال خود آزاد است» از نظر اجتماعی معتقد است که هر کس مسئول اعمال خویش است و با عمل خود اجتماع را نیز متببال میکند. از نظر روانشناسی میگوید بشر پیشتر میکوشد که از نیای رهایی یا بدو برای اینکار به ظاهر و ریا کاری متوسل مسود. وی این افکار را در ادبیات بصورت کتابهایی داستان مانند منسر کرده است آنرا مهم از عبارات « بهوع » « راههای آزادی » « کاراز کارگردست »

بچاپ رسیده از این قرار کتاب «مقایسه چهل و دوم» و کتاب (۱۹۱۹) «نان بزرگ» کتاب اخیر اثر مهم «جان داس پلسن» است

هر يك از این مجلدات چهارصد تا پانصد صفحه دارند ولی این حجم زیاد از اطاله شرح و بسط موضوع ناشی نشده چنانکه در آثار (فازل) یا (ولف) مشهود است بلکه هر کتاب او در حدود ده داستان است که هر کدام بیکدیگر بستگی دارند نویسنده چون میخواهد که پردهای از زندگی را در امریکا نقاشی کند قهرمانان خود را از طبقات مختلف اجتماع و مناطق گوناگون برمیکزند و در احوال روحی آنان مستواباً به تحقیق و مطالعه می پردازد و گاهی از یکی منحرف میشود تا بهتر بتواند دیگری را معرفی کند پیش از آنکه قهرمان ثالثی را در عرصه داستان آورد دوباره به اولی می پردازد و قس علیهذا، پاره ای از این قهرمانان ممکن است دوباره آشکار شوند و خواننده در طی همان فصول با آنان برخورد در حالیکه برخی دیگر در شام ناریک فراموشی فرامیروند و پهرمانی تازه ظهور میکنند نویسنده در اینجا درست بکار گیری مانند که کارگاه بافندگی را سوار هم کند از آن گذشته برای آنکه پیوستگی این زندگی ها را با جریان وقایع تاریخی نشان دهد در میان فصاحتی کتاب نکاتی را بیافزاید که خود آنها را (قرقره های زمان حاضر) می نامد این برقره ها عبارتند از مثلاً یا تصنیف هایی عامیانه هستند که از روزنامه های روز افغانستان شده است و یا آنکه وی باسکی محکم طرحی از زندگی یک شخص مشهور می کشد این طرح ها قلمانی حائزانه هستند که بر اثر همان اجازت و اختصار غالباً تأثیری سنگین اندیز دارند و ساهکار من اندازش نورحمه رجال دردافرد انهمارفی بتمنار میآید بالاخره جای جای کتاب وی تحت عنوان (زیر

دوره بین « قطعاتی از شعر شعری بدون مراعات نقطه گذاری و حروف بزرگ میافزاید که تفسیر و توجیه آنها بسیار مشکل است چون سبک « یاسس » روان و جالب است این اشعار میبایست شاید بمنزله وداکاری باشد که نسبت به رسم ادبی زمان خود روا میدارد

با وجود قدرت و رسائی فکر نویسنده، این اثر مهم، نو میدکمنده است دو نکت این کتاب درباره جنگ و عواقب آن بحث میکند و میکوشد که آنرا عاری از اهمیت و عظمت نشان دهد آتس جنگ برای آن افروخته شده که دوام های « مرگن » Morgan سرمایه دار معروف از خطر رهایی یابند و بازار سوداگران توپ گرم شود جنگ پیوده است چرا که حالا نیز مانند گذشته نزاع بخاطر پول است که از نو آغاز میشود و بدبختی و بیچارگی ستمدیدگانرا در این کشور توانگر بوجود میآورد پلیس بارفاری و حشیانه از اقداماتی جلو میگردد که بمنظور تعرض و شکایت است و اعصابت بر اثر خودپرستی سرمایه داران بی نتیجه می ماند خلاصه هنگام جنگ از مشاهده این فضا با احساس بهبودی این زندگی ها در شخص پدید میآید حتی آن زندگی هایی که در حال برقی است بی آنکه شخص بفهمد که این زندگی ها چه مزیتی برهم دارند بر روی هم جنگ فماری است که هدف امروزندگان آن دست یابی به هیچ دلار است نویسنده سعی و پلیدی اجتماع سرمایه داری را یاس میکند ولی قه امید دارد که این اجتماع اصلاح گردد و نه چیزی بهر در آمریکا جانسین آن شود هیچ چیز شرط هیچ چیز نیست چه « ویلسن » یا « هاروینگ » در آمریکا باشد و چه « تزار » یا

۱- Warren Harding سانس امریکائی (۱۹۲۳-۱۸۶۵) وی

دو سال ۱۹۲۰ روس جمهور امریکا کردید

۲- Tsar عنوانی است که در سابق به ساهان روسیه میدادند و

آخرین آن بر اثر انقلاب اکتبر ۱۹۱۷ گم شد

« باشویسم ۱ » در روسیه و چه جمهوری در فرانسه و چه « جرج ۲ » در انگلستان باز همان آتش است و همان کاسه،

در هر فصل کتاب همان وصف مجالس باده نوشی آمده است که در « نیکاگو » و « دنروا » Detroit یا « نیویورک » و « پاریس » و « رم » یا « زن » Gene برپا میشود و این مجالس از بسکه شبیه بیکدیگرند خسته کننده می گردند

« پاسس » حرکات توده و صحبت را با آواز مسان و باده خواران نشان میدهد و چون ساهدی که فقط ظاهر را بیند از تفسیر قضایا و تحایل حالات روحی جمعیت خودداری میکند ملازوی از متاز که جنگ در پاریس منظره ماشینی را بخاطر سپرده که در میان ازدحام جمعیت و از گون شده مانند صخره ای که در وسط مرداب افتد و قهوه خانه ای را که بر از انشخاص مست بوده است هم چنین از شهر « نیویورک » که کتاب « حمل و نقل ماننتان » Manhattan (۱۹۲۵) (که در آن میتوان به نخستین طرح سناک توحیدی ۳ نویسنده پی برد) سناست طرح و کرده ای از آن باشد ری جز مهمانخانه ها و وزفانس خانه ها و میکاده های را وصف نمیکند که پر است از حمل پرستان و بازیگران و خرس نگاران و دزدان زبردست چنانکه گویی انشخاصی که خانه و زندگی دارند برای نویسنده اساز در جهان وجود نداشته اند همچنانکه

۱- Bolchévisme حکومت و اساسات که در گری را گویند که اکنون

در روسیه اسفر نو پادشاه است

۲- George مقصود جرج ستم پادشاه سابق انگلستان است که در

سال ۱۸۹۵ در سانریگهام در فرانسه آمده است

۳- anarchisme که آنرا سناک توحیدی ترجمه کرده ایم مکتبی

است ادبی که میخواهد محوی کلی و واحد انجمن است و عدالت و عواطف

جماعات نوزک سری و انو حیه و همییر کند.

طبقه کارگر برای «استندال» و «فلویر»

این نو‌میدی اجتماعی بشر را بصورتی عجیب و جلوه می‌دهد سنییه به موجودی «که بسردی بگذشت وقایع و قضایا مینگرد» موجودی که اگر بتوان گفت در زندگی خود هیچ سهمی ندارد (تنها دختران جوان ظاهراً در زندگی خود دخالتی دارند: لااقل سوه‌ران خویش را انتخاب میکنند) بر روی هم چنانکه «سارتر» میگوید موجودی «ممتنع» نه آزادونه مقید، از آنرو آزاد نیست که جز تحمل پیش آمد ها کاری نمیکند و از آنرو مقید نیست که زنجیر وفائونی وجود ندارد و ای این فکر بیش از آنچه بیان مفهومی فلسفی و ماورالطبیعه باشد از روش خاص «پاسس» ناشی میشود چرا که «پاسس» بر اثر پیروی از این روش از هر گونه شرح و تفسیر خود داری میکند و بیش از آنچه دیده میشود نمیگوید. و درست مانند آئینه است یا چنانکه خود میگوید به «عسی یکدستگاه عکاسی» شباهت دارد از اینروی آئینه جز وضع و منظره را منعکس نمیکند و عسی نیز از درون وجدان عکس بر نمیدارد و بر اثر همین امر قهرمانان کتب «پاسس» به آدمک‌هایی شباهت دارند عاری از جوش و خروش و وجد و نشاط و حتی درد و عذاب، وی چون واقع بین است بوجود حتمت و رنج در همه جا پی میرود و چون پیرو فلسفه تحلیلی است از تفسیر و توجیه آن خودداری می‌کند.

«پاسس» از نظر فکر و سبک نویسنده گی، راه تکامل را می‌پیماید. این پیرو مسکب آزادی فرد، چون سخنی از کمونیست‌هایی بیزار شده که در اسپانیا شناخته (کتاب «حوادث زندگی یک مرد جوان» ۱۹۳۳) و هم چنین چون از «فاشست» ها خصم‌گین گرشیده نسبت به بیانی همین

پرستی و دموکراسی ایمانی از نو در دانش پدید می‌آید (کتاب « سرزمینی که مادر آن سر می‌بریم » ۱۹۴۲، صفحه ۱۲۳) در کتاب « نمره يك » (۱۹۴۳) در کتاب « حوادث زندگی پت مرد جوان » وی از نوعی داستان نویسی پرروی میکند که تمام و فایده و قضایای داستان را در پیرامون حیات یک پسرمان مکز می‌دهد در کتاب « نقشه بزرگ » (۱۹۴۹) همان روشی را تکرار میکند که در کتاب « یو. اس. ا. » تکرار کرده است اگر وی محنتی غیر مرقب نسبت به خانواده یافته است و هنوز اگر بار از مرز واقع بیسی بیرون گذاشته و غناید و افکار خود را اظهار داشته است همیشه از سیاست و مردم بیزار و گریزان بوده (لاقول از مردم رنده زیرا در ستایش مردم گان مهارت دارد) وی همواره همان معترضی است که در کتاب « سه سر باز » از شرکت در جنگ امتناع میکند و هنگامیکه حکومت طرفدار محافظه کاری است او انقلابی میشود و در برابر طرح‌های اصلاحی سپر « نیویورک » خود را مرنج نشان میدهد بناقضی اساسی که در اثر اوست بیش از پیش هویدا میشود چرا که در یکجا بوضوح می‌کند که جز به خود ابد و اطمینان نداشته باشید و در عین حال هیچ فردی را نشان نمیدهد که دارای شخصیت و زندگی درونی باشد.

با ظهور « ویلیام فلکتر » (سواند سال ۱۷۹۲) ما سیاه‌ترین قسمت ادبیات سیاه هیرسیم اعتباری از دیگران آنست که واقع بین نسبت و جهان او ویران تر و آشفته تر است از جهان بوسنده گان شمال چرا که آنان طبقه اشرافی جنوب معانی دارد که بر اثر هجوم سوداگرانی چون « یانکی »

yankee ۱ و روح تاجر پیشه آنان، جز افرادی فاسد از آن بجانمانده است از کتاب « سارتورس » Sartoris بیعد (۱۹۲۹) که تقریباً پرده‌ای از طرز زندگی خانواده خود اوست، آثار وی سلسله‌ای از وقایع وحشت‌انگیز و خونین را نقل میکنند تا کیفیت و مظاهر این فساد را تجلی دهند علت وجودی این فساد را باید در کتاب « شکست نخورده » (۱۹۳۸) و با در اخبار جنگ داخلی جستجو کرد که از نظر ادبی بسیار زیبا و دل‌آویز است و بسبکی شاعرانه نوشته شده از خلال عبارات این کتاب دل‌تنگی نویسنده برای میهن خود یعنی جنوب دلیبر و رو آزاد احساس میشود به عبارتی دیگر آنچه « ان گلاسگو » بنحوی هجو آمیز بیان میکند فلکن آنرا با رویا و خیال شرح میدهد جهانی که داستانهای وی در آن روی میدهد جهانیست که دیودو پری در آن راه دارند بر روی هم جهانیست که وجود آن « ممتنع » نراست از جهان « پاسس » چرا که در آن جز و دیوانه و نادان و همچون شهوی بسر نمیرند

با اینهمه این نویسنده بدین نه « یو ۴ » را بیاد می‌آورد و نه « آمبرز بیرس » را چرا که در کتاب‌های خود کاملاً حقایق روانشناسی را با بسبکی بسیار جالب شرح میدهد وی در واقع افسوسگر کلمات است و الفاظ را درست به موقع بکار میبرد و کلمات و عباراتی می‌آورد که موزون و هم آهنگ‌اند و گذشته را بیاد خواننده می‌آورند از زیر قلم او توصیف يك كلاه ، يك تکه کپه ، نگدست کپه ، صورت شعری دنگس خارج میشود ولی این

تشریح زون و بر مایه خالی از مشکلاتی نیست گوئی «فلکنر» لذت میبرد که خواننده را گمراه کند چرا که خواننده دائماً خود را بحالت شخصی میبیند که چشم بسته او را در محلی ناشناس در میان اشخاصی گذاشته اند که هیچ یک از آنان نامی شناسد، در میان صحنه‌هایی آشفتنه و پر عودا که وی از آغاز و علت آنها بی‌خبر است. نه تنها ابتدای داستانها بلکه ابتدای هر فصل و حتی ابتدای هر قسمتی از یک فصل تصویر معتماتی است خواننده همه جا می‌رسد اکنون بکجا رسیده است؟ که سخن میگوید؟ موضوع بحث چیست؟ «فلکنر» هیچگاه مشکلی را شرح نمیدهد تنها خواننده خود باید بیاری قیاس و استنتاج مشکل را بگشاید و اینکار هم آسان نیست چرا که یکی از روس عزیز نوشته است که یک اسم را با اشخاص مختلف میدهد و چندین اسم را بشخص واحد و خواننده هیچگاه نمیداند یا که سر و کار دارد.

عجیب ترین داستانهای «فلکنر» داستان «آواز و خشم» (۱۹۳۰) است قسمت نخست افکار احمدی را شرح میدهد که ذهن وی مختصرات گذشته را با واقعیت حاضر بخارزد و مشبه میکند هیچ تاملی نیست که خواننده بیاری آن بتواند اسرار آن شخصیت دهد قسمت دوم که ۱۸ سال زودتر از قسمت اول روی میدهد افکار جوانی را بیان میکند که عاسی جوان هر خویش است و میخواهد خود کشی کند سناک نکات این کتاب عمداً پیچیده زده‌ام است و صدمه‌هایی پشت سر هم دارد که باعث گذاری و استه‌مال حروف بزرگ در آنها بر اعصاب شده با خواننده بشماره چهار و سوسه شود تا به قسمت سوم است که بر تازگی‌های قسمت اول بازنه‌اره روشنی میافکند این قسمت نیز هکانه است که قهرمان داستان با خود دیگ کند و این ابتذالها

از آدمی طبیعی و عادی است مشروط بر آنکه آدم عادی بدین درجه از حرص و کینه و خونخواری برسد. بالاخره فصلی که چهارمین روزنام دارد بیش از نقل داستانی نیست و نویسنده هم این نکته را قبول دارد با این کتاب مادر جهانی واقعی راه میابیم و بتوعی داستان نویسی آشنا می شویم که عادات و سنن قدیم را مراعات میکند، یکشنبه اول عید پاک است و سیاهان به کلیسامیروند و سفید بوستان نیز یکشنبه را میدزدند و کتاب بیابان میرسد بی آنکه داستانرا پایانی باشد آیا «جازن» Jason خواهرزاده اش را خواهد یافت؟

آیا واقعا آن زن پولی را ازوربرده است که او بتقلب ازوی گرفته بود، خواننده که رفته رفته علاقه بداستان پیدا میکند بخاطر آنکه آنرا میفهمد؛ از این قضایا بی خبر خواهد ماند.

ولی خواندن آثار «فلکنر» (حتی آنهاییکه نویسنده هتک عفتی را که از روی جنون شهوی صورت گرفته شرح میدهد و یا مانند «کتاب حرم مقدس» (۱۹۳۱) که يك داستان پلیسی پیش پا افتاده ای را بصورت موضوعی خارق العاده بیرون میآورد) احساسی از زیبایی و شعر دلپسند ولی کمی معشوش، در خواننده بوجود میآورد که در مقام مثل بکتابی ماند زیبا و نفیس با جلد زر کوب که در روی آن علامت اخذ جائزه بدرخشد ولی در روی کتابی قرار گرفته باشد که بیس ازده شاهی نیز زد.

در آثار «زنست همینگوی» (متون در سال ۱۸۹۸) تحولی دائم دیده میشود که او را از معاصرانش که «نسل ساقط» باشند جدا میکند معاصران از همه از اصلاح اجتماع و طبیعت بشری کاملاً نومید بوده اند راست است آنسکه وی برای نگارش آثار خود از ادبیات سینه هایه میگیرد ولی

فکرش چنان قوی است که از افق این ادبیات بالاتر می‌رود و بر آن مسلط می‌شود و همین امر سبب اشتباه بسیاری از منتقدان گردیده است.

در کتاب «خورشید نیز طلوع میکند» (۱۹۲۷) همینگوی که در جبهه ایتالی جنگ کرده و سپس از ۱۹۲۶ تا ۱۹۲۷ در فرانسه بسر برده و چند بار با اسپانیا رفته است رویه «هانری جیمز» را دنبال می‌کند و زندگی آمریکاییانی را مینگارد که با اروپا مهاجرت کرده‌اند قهرمان داستان وی که بر اثر جنگ مردی خود را از دست داده است نماینده ناتوانی نسل معاصر خویش است آنچه در نخستین وهله پیش از همه در این کتاب نظر را جلب می‌کند بیهودگی قهرمانان و نیکوکاری و بی مصرفی آنان و مقدار زیاد مشروب است که می‌آشامند خود کتاب نیز به سبکی مهمل و بی قید نوشته شده است از «گرترود اشتاین» که زنی مهاجر است و با حد اقل کلمات، تحقیقان خود را در باره روانشناسی در کتاب «سه زندگی» مینویسد با اجنبی ساده و کود کانه که نویسندگان کتاب کود کان مجبورند برای خوانندگان جوان خود آنرا بکار برند «همینگوی» یاد می‌کرد که اصطلاحات خود را محدود کند و عبارات را بصورت طرحتی در آورد که جز فعل و فاعل و مفعول در آن نباشد از این رویه سبکی پدید می‌آید که اساساً یکساخت است و مکالمات آن که کاملاً از گفتگوهای جسمانی تقلید شده است اگر بر روی صحنه نمایش نقل شوند بازیگر و نمایشی از خستگی شنیدن این مکالمات مشرف بموت میگردند با اینهمه کتاب «خورشید نیز طلوع میکند» با موفقیتی بزرگ و دور و همیشه نماند تنها موضوع این کتاب دل‌آوردانه است «عشقهای مدرن امید یاک عمین» بلکه در عصری که پیشرفت ادبیات مجال هینمایند و ادبیات از دست نرتالان...

های ادبی رهایی یافته و گرفتار سبیل انگاری‌های طبیعت پردازان گردیده است. این وارستگی ازادی چون معجزه‌ای رهایی بخش جلوه می‌کند نویسنده در همه جای کتاب از زاز هنر و پیشه خود کاملاً آگاه است در کتاب «وداع اسلحه» (۱۹۲۹) خستگی و فقدان عاطفه به دقت و صراحت مبدل می‌شود و می‌بینی که نویسنده بفراموشی قضایا و امتناع از توجیه و تفسیر دارد. بصره‌های پر حادثه قدرتی خاطر را انگیز و به صحنه‌های تأثری نیروی عاطفی می‌بخشد که کاملاً در خور سنایش است کتاب «برای که ناقوس می‌زند» (۱۹۴۰) که یگانه‌عیب آن طولانی بودن تعلق‌هاست راهی را نشان می‌دهد که این نویسنده بزرگ پیموده است ناگفته نگذاریم که اگر این نطفها طولانی هستند حساسیت و صراحت و خلاصه تخیلاتی شیرین و شاعرانه در بر دارند که کاملاً طولانی بودن را تلافی می‌کند.

با اینهمه تکمیل فن نویسندگی یگانه بحول این نویسنده نیست کتاب «وداع اسلحه» اساساً نیمه‌چنگی (ماجرای عشق شینی «کاپر نو» Caporetis قطعه‌ای ادبی و زیباست که از آن پس متداول گردیده است) و نیمه عشقی است قهرمان این داستان از بیچاره سرنوشی بی‌معنای سستی و بی‌قیدی و عدم ایات مردمان او را مانع شده است که در مبارزه و نزاع علت زندگی را بیابد چنگال مرگ نیز بدون علت زبی را میر باید که از دوست داشته است تنها شروب بجا می‌ماند ولی هنر این قهرمان آنست که لااقل کسی را دوست داشته است خنقدان عصر این نکره را علی-المعمول ندیده گرفته‌اند و اثر این امر در پیرامون زندگی و نظرز فکر «همین‌گوی» افسانه‌ای دیده آمده است این افسانه «همین‌گوی» را سنگین دل و بی‌شرم نشان می‌دهد و او را نماینده نسلی بی‌حیا و کابلی می‌داند

نویسنده کتاب «وداع اسلحه» نیز با این افسانه همداستان است و برای دفاع از آن میگوید حالا که تصمیم گرفته ساده ترین قضایا را بنویسد ساده تر از همه مرگ ناگهانی است و او هم بدین کار همت گماشته است در سال ۱۹۳۲ وی کتابی طولانی درباره مسابقه گاو میشان منتشر میکند بنام «مرگ در بعد از ظهر» مدت چند سال بحفظ مقامی میپردازد که در عالم نویسندگی بدست آورده است کتاب «دارا و نندار» (۱۹۳۷) نماینده تغییری در عقیده و افکار اوست این کتاب داستانی تلخ و عم افراست با وجود وقایعی شورانگیز که در ضمن شکار روی میدهد و علت آنست که نویسنده در برابر راهی تازه مردد مانده است صفحه خیال وی از خاطرات شنیع و باده خواری و صحنه های شدید که دیگر جنبه عادی بخود گرفته معلوم است ولی عشق از نو در عرصه دل وی جلوه گری آغاز میکند (با این خصوصیت عجیب در ادبیات سیاه که یا زن و شوهر شرعی کاملاً یکدیگر را دوست دارند) با موضوع سراسر جدید یعنی فداکاری - قهرمان داستان خود را در راه خانواده فدا میکند وزن بر پیکر بیچان او میگریزد بالاخره در کتاب «برای که ناقوس میزند» که واقعاً عینی از جنگ آسیانیا است این دو موضوع که عشق و فعالیت با همند دائماً و باطناً یکدیگر آویخته اند زندگی دیگر مفهومی یافته است و آن مفهوم مبارزه و فداکاری است و از این مفهوم صمیمیتی بشری ناشی میشود مانند آبی زلال که از چشمه ای تابناک چیدن کنند در میان این سربازان یا این راهزنان انسان از جمع یککاران کتاب بخورشید نیز طلوع میکند «بدوز است و از آن بومیدی بیگانه است که در کتاب «وداع اسلحه» در برابر هر اقدامی میگوید چه فایده دارد» این قهرمان چون از جنگ بهبود یافته سده همه کوسس خود را

برای فرار بکار میبرد در اینجا برعکس قهرمان داستان با آنکه همیشه چشمها را برای دیدن صحنه‌های وحشت انگیز و غم‌افزا باز کرده است همه نیرو و قدرت خود را بکار میبندد تا جاك كنان در این صحنه جان سیارد از آن گذشته در عشقی تپوی که نسبت به «ماریا» Maria دارد که از حیث پاکی بمرتبه عشق «دافنیس ۱» و «کلوتیه ۲» میرسد مفهوم سعادت و صلح آمیز را یافته و با امکان زندگی خوشبخت و آرام دو نفری پی برده است اختلافی که بحث در این موضوع با بحثی دارد که راجع به همین موضوع در کتاب «وداع اساجه» بمیان می‌آید اختلافی اساسی است زن است که در این داستان بمرگی محتوم، بدون جهت میمیرد این مرگ نیز مانند مرگها بیخود و بی جهت است و شوهر را دوباره در جهانی میگذارد خالی از آشنا و دوست که فقط هستی میتواند این تنهایی و بیکی را از یاد او برد و حال آنکه در اینجا مانند در کتاب «داروندار» مرد است که میمیرد ولی در راه اجرای مأموریتی جان میسازد که خود به اختیار و ارادت آنرا برگزیده است وی دیگر باز آنچه سر نوشتی بیپوده نیست بلکه مبارزی است که در تعیین سر نوشت خود سهمی بزرگ دارد.

در بعضی مواقع در فراسه «ارسکین کالدول» Erskine Caldwell

۱ و ۲ - Chiné و Daphnis داستان روسالی و عاشقانه «نگوس»
 Longus داستان روسی مشهور «رن چهارم» بعد از میلاد یونان است این
 داستان بسیار لطیف و دلنکس است و سایر افکار ساده و الهامات خود را
 آزادانه بازگفته «آمو» Amyos و «پن لونی کوردیه» Louis Courier
 Paul این داستان را عراسه ترجمه کرده است «دافنیس» جوپانی از اهالی
 مسپیل (پنلند) که خلق روایان افسانه‌ای خدای شعر نساخته شده است.

(متولد بسال ۱۹۰۲) را بسیار بزرگ دانسته‌اند تفسیر کتاب «راه تو با کو» Tobacco او بصورت نمایشنامه موفقیتهای عظیم بدست آورده عامه مردم از خواندن این کتاب لرزشی احساس میکند شبیه بهمان لرزشی که هنگام نزدیکی بمیوه ممنوع در بهشت سراپای آدم را فر گرفته. چرا که همه فضاها در این کتاب زنده و مغایر عادات است ولی این نکته را نیز باید گفت که مبالغه و علوهیچگاه توانسته‌اند شاهکاری پدید آورند در واقع این کتاب نفییدی مضحک از ادبیات سیاه است که تمام مشخصات این ادبیات بنحوی مبالغه آسا در آن ذکر شده ، و لحظه‌ای پیش می‌آید که حتی ادبیات مستهجن نیز بر اثر استعمال زیاد رویه و عادت نفییدی نویسنده میشود آغاز کنای (خدای جریب کوچک زمین) (۱۹۳۳) سرگرم کننده و فرخ بخش است ولی لحن شوخ نویسنده در پایان ناپدید میگردد قهرمانان این کتاب مانند قهرمانان کتاب (مرئی لوس و کرسیدا) Troilus و Cressida (شکسپیر) سخنانی میگویند و برخلاف آنها رفتار میکنند بر واعظان کلیسا ریسخند میرند ولی خود پیوسته وعظ میکنند و غلبه احساسات و عواطف را بر عقل خرد استار میسوزند و میگویند نصیحتات اخلاق پورینها (دزفون بیسم) فقط مخالف با توازن و هم آهنگی است ولی کسانی که آشنا بهیح تصنیفی نیستند از هم آهنگی و توازن نیز بیگانه‌اند برادران بکدبگردا میکشند باوجود نطق‌های جذاب پدر درباره عریزه خانوادگی و عیره مردان هده خوش و تراشیده‌اند و باخام و حیوان صفت. (کالدول) هم بر بسندگان مضحک را دارد و هر بار که خوانسته مطابق معمول به شروع دشمنی شدید و پر آشوب پردازد کناس به و ناچیز ننده است در واقع وی در سگازن حکایات کوچک دسی دارد این نوع ادبی در کشورهای منهد امریکا بسیار رایج است و

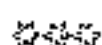
آثار (کالدول) بهترین نمونه و نماینده آن بشمار می‌آیند فن و رویه این نوع از آغاز قرن بیستم تغییر یافته است نویسندگان دیگر بصورت حکایت تاریخی را نقل نمی‌کنند که شامل نمایش مناظر و نشو و نماهای قهرمانان و شرح عصاب باشد بلکه به پی‌روی از رویه (کارین منس فیلد) Katherine mansfield نویسنده انگلیسی در حکایت پرده‌ای کوچک یا جزمی از زندگی را انجاسی می‌کنند سه یا چهار صفحه برای حکایت کافیست و غالباً نیز در این حکایت هیچ واقعه‌ای روی نمی‌دهد ولی (کالدول) میتواند این صحنه‌های کوچک را که با نظر آفت و دفت نوشته شده‌اند شوخی یا ترحم نسبت به ضعف و یا وحشت از خو نخواستاری بی‌آراید.

پهلو

«جان اشتین بک» (متولد سال ۱۹۰۲) تنها از نظر تاریخی به ادبیات سیاه تعلق دارد چرا که در واقع نویسنده‌ای خوش بین و احساساتی است مسلماً با کتان «درجک دو بیس» in Dabious batch (۱۹۳۶) وی بهترین داستان کارگری خود را به جامعه تقدیم میکند بحث در زندگی کارگران در آنوقت معمول روز بوده است و داستان بک اعصاب که یوسیه قوای مسامح از آن جلو گرفته میشود ما آنکه وقایع آن در ریر آفتاب دلبندیر کالیفرنی انجام میگردد داستانی شوخ و نشاط انگیز است مهمترین اثر او که «خوبنده‌های خشم» نام دارد The grapes of wrath (۱۹۳۹) کنایه است در ششصد صفحه و مملو از اخبار که بسیاری از آنها دلکش و شیرین است این کتاب شاهدهی مخوف علیه اجتماعی است که رفتار خود را عادلانه و برادرانه میدانند و بمنزله حکم محکومیت آن

آزادی است که بخواهد سر نوشت و طالع هر کس را با احترام حق مالکیت تأمین کند و حال آنکه در این اجتماع انسان کشاورزانی را می بیند که بدون مدد معاش و دفع غرامت از زمینی رانده شده اند که خود آنرا بدست آورده و کاشته اند و سپس بر اثر اعلانات فریبنده به « کالیفرنیا » آمده اند تا در آنجا آنرا مانند بردگان بکار های سخت گیرند ولی با آنکه این دو داستان که بسبکی واقع بین و دلایز نوشته شده اند توالی مصائب را نقاشی میکنند و در بحبوحه مصیبت بیابان می رسند مانند کایه آثار این نویسنده روح حساسیت و اعتماد به آن مردی در آنها دمیده شده است که از میان توده برخاسته و بیگانه کسی است که بمهر و معاون و براندازی آشنایی دارد مسلماً این طرز فکر از کسی است که میخواهد همه چیز را ساده و روشن جاوه دهد ولی با این همه خوش بین و امیدوار است « اسنین بک » حتی میخواهد باور کند که حیوانات بد ارطاف و خوبی نیز بهره ای دارند و این عقیده را در کتاب بسیار جالب خود که نام « تور دیلا فلات » Tortilla flat (۱۹۳۵) است، ابراز میدارد این کتاب منظر اشخاص بزرگ مجموعه ای از حکایات خیالی و لذت بخش است کتاب « عرض ها و آدمها » (۱۹۳۸) شاهکاری کوچک است اولاً از نظر سادگی و صحت و از بیجا مطالب و نکات و ظرف بیان و ثانیاً از نظر مناسب و نجاس اشقیات و خلاصه از نظر مهندسی داستان نویسی نسبتاً قدیم این داستان کوچک از یک حادثه واحد تشکیل می یابد که در یک محل واحد میان دو صحنه مشابه بوفوخ میرسد که در یک عرصه نمایش فرار گرفته اند، از نکات این داستان بی میسریم که « اسنین بک » میتواند در انواع مختلف داستان نویسی ناموفقیت طبع آرزوهای کند از آرایش درجه هنر و طبع و بی بسیار تزل کرده است داستان خبری

او درباره اشغال « نروژ » بدست آلمانها که « ماه افول کرده است » (۱۹۴۲) نام دارد از لطف و جذابیت عازی نیست ولی کتاب « گانریزو » (۱۹۴۵) Cannery Row تکرار کتاب « ترتیب-افلات » است و کتاب « وی واروبس » (۱۹۴۸) The Wayward Bus بدترین داستانیست که بصورت پاورقی منتشر کرده است

تمایلات کنونی

در سال ۱۹۴۰ دوران عمر ادیبان سیاه در کشورهای متحد آمریکا سپری میگردد مردم امریکا دیگر میتوانند درباره سخن « ساویان » Сагован جنسان اهمینی فائل نشوند که گفته است « ایمان ، بهره باشد » چرا که این گفته از احساساتی مبالغه آمیز ناشی شده است ولی مجبورند که تمایلات جدید « داس بانس » و « همبنگوی » را محترم دارند و « اشتین باک » و « گلن وی وسکت » Glenw - ay Wes - cott و « رابرت بن وارن » Robert Penn W - arren را ندیده نگیرند مهم ترین داستان این نویسنده اخیر (که وی نیز عبارت بردازی بسیار ماهر است) با خاطراتی تلخ و گستاخانه و بدبین آغاز میکند و بایمان زندگی و عشق و فضیلت و خدا پایان می پذیرد این کتاب « تمام سربازان شاه » (۱۹۹۱) نام دارد بسیار مشکل است که از هم اکنون صفات مشخص داستان نویسی جدید را تعریف کنیم با ظهور « گلن وی » (که کتاب « خانه های در آتن » او تحقیقی شایان توجه درباره تصرف یونان بدست آلمانهاست) و « خانم جان استفورد » Jan Stafford (کتاب « وفایع بسمان » ۱۹۴۴ و کتاب « کوهستان لیون » ۱۹۴۷) و « ویلیام ماکسول » William Maxwell

(کتاب «برک تا شده» ۱۹۴۵ و کتاب «زمان پرده فراموشی بر آن خواهد افکند» ۱۹۴۹) چنین می نماید که داستان نویسی جدید بازگشتی به تحقیق در روحیه اشخاص معمولی کرده است و با ظهور «ترومن کاپت» Truman capote که بشیوه «فلکتر» چیز می نویسد داستان نویسی بشرح و توضیح محیط اجتماعی از نو توجه میکند کتاب مشهور این نویسنده عبارتست از «صداهای دیگر اتاق های دیگر» (۱۹۴۸) ولی جنگ چون در ادبیات از نو مبارزانی وارد کرده است که در عرصه زندگی و فکر فریب خورماند، معترضانی سرسخت را پدید آورده است که درست منتقدان سال ۱۹۲۰ را بیاد می آورند این معترضان ظاهراً «نرمان مایلر» Norman mailer (کتاب «برهنه و مرگ» ۱۹۴۸ علیه توهمات مربوط به جنگ) و «مرن میلر» Merle Miller (کتاب «زمستان» علیه توهمات مربوط به صلح) هستند ولی رمان امریکایی کنونی هر رویه و روشی که بخود گیرد آنچه در مورد کایه این نویسندگان جوان قابل ملاحظه است اینست که همه آنان در انواع مختلف داستان نویسی، از همان کتابهای اول ماهرانه و اسنادانه چیز می نویسند

۲- شهر «مقدماتی»

«اذرا پالوند» (مولود سال ۱۸۸۵) هم بدوره پیش از جنگ نخست تعلق دارد و هم بدوره شعر کنونی و بر اثر نفوذ ترمیخ خود یکی از شعرای مهم عصر حاضر بشمار می آید هموست که برای اولین بار با یکبار بردن الفاظی زیبا و خوش آهنگ و مقامی عمده مهم - صورتی تازه شعر داده است شعرایی چون «هاسنر» و «وراست» و «سمعانان» میخوانند اشعاری بخواننده عرضه دارند که بدون کتاب است خواندن آنها میسر

باشد برای فهم اشعار (پاوند) و شاکردانش که بر از کنایات و خاطرات است کتاب لغت بدرد نمیخورد بلکه يك کتابخانه ادبی و تاریخی و جغرافیایی و فلسفی لازم است غالب اشعار او تحت عنوان (آواز) Cantos جمع آوری شده اند (۱۹۴۸ که هنوز هم (آواز) هائی تازه بچاپ رسیده است) ولی لغت آواز در ذهن او معنای عادی ندارد بنظر وی لغات قدرتی سحر آمیز دارند نه به خاطر طرز تلفظ و صوت و ترتیب بلکه بعلمت معنی و تداعی که در آنها نهفته است از آنجا که وی دشمن هر نوع سنت و قرارداد است حتی آنهاییکه خود آفریده، پیوسته در شعر افکار و عقاید خود را تازه و مهم میکند و بهمین جهت شاعرانی میتوانند خود را تابع افکار او دانند که از لحاظ عقیده و نظر بایکدیگر کاملا اختلاف دادند (پاوند) چون با ایمان بعقیده و اصلی جزمی مخالف است تصمیم او اینست که از هیچ چیز طرفداری نکند و بهمین جهت شعر جدید را در وجود خود انجم میدهد که با وضعی ناپایدار همراه در جستجوی ابداع و تازگی است و سرانجام از خود و همه چیز نومید میگردد

پس از عکس العملی که منظور بازگشت ساده نویسی بظهور میرسد از آغاز قرن، نسل پس از جنک پیروی از (پاوند) و (الیو) ۱ با ساده نویسی مخالفت میکنند شعر دیگر کار فکر و مغز میشود بعلمت آنکه بر اثر جریان و فوایع با مسائل ازلی روح بشری روبرو گردیده و از آن

(۱) - «بی اس. الیو» که در ۱۹۴۸ جایزه توبل را برده از نظر فکر و علمی بر است و شعر را بصوری ثاب برود روشن بر در می آورد که اسباب آن از شعر اسنادش «پاوند» کمتر است و ثنی چون از ۱۹۱۳ در انگلستان ادامه گرفته و دین کاتولیک را پذیرفته به ناسیب بریانیای کمپر در آمده است دوست آثار او را خرابیات انگلستان داریم چنانکه ادبیات انگلیس سرور از خود میداند

نیز نو می‌داست که موضوع اشعار «شکسپیر» و «بایرن» و «شلی» را تجدید کند شعرا نیز در راه پیچیدگی و ابهام این مسائل میکوشند هدف شعر دیگر آن نیست که جانشین داستان با موسیقی شود بلکه میخواهد بعلم و فلسفه دست یابد و سادگی و روشنی لفظ و عبارت را جانشین هم آهنگی و استعاره کند باغم و تلخی یا کینه و خشم شعرا میخواهند زبان و بیان را وادارند که بر زندگی معنی و مفهومی بخشند اگرچه این معنی بیان بهبودگی و ناچیزی آن باشد و بر اثر ترسی که از موضوعات یکتواخت و پیش پا افتاده و احساساتی دارند کلماتی را پهلوی هم میگذارند که نزدیکی آنها کاملاً برخلاف انتظار است و صفاتی را بکار می‌برند که هر اندازه ناموصوف اختلاف دارد بنظر آنان بهتر می‌نماید آیا فقط میل بمخالفت راهتمای این شاعران است؟ نه ولی مخالفت با موافقان ادیبان انگلیس کار را بدینجا میکشاند امر یکا میان از بسکه در گذشته از آثار (تئی سن) و (سوین برن) تقلید کرده‌اند از اینکه بنظر خود مفضل انگلیسین آیند چنان ترسی دارند که بنجریاتی دور از عقل و فهم دست می‌زنند و حتی زبانی غیر مصطلح و اصطلاحانی عجیب را بکار می‌برند

از این آزمایشهای گوناگون و افکار پراکنده احساسی از هرج و مرج در دلها دیدن می‌آید آنچه برای قومی آرمان سعری را بشکل میدهد برای قومی دیگر دست و ناسند است خلاصه شعر اردوئی تکلم و فصیح رهایی می‌یابد و نوعی دیگر گرفتار دیسود و بشر از دات نوع کار خسته

۱- Percy Bysshe Shelley شاعر انگلیسی متولد در ۱۷۹۲ و الوی

«هرشام» Horeham که در منبع «الاسور» ۱۸۲۲-۱۸۲۳ ها عربی می‌بود

وی منصب کتب «الاسور» و «گل سانس» و «مکدوناک» و غیره است و

طبعی عنانی و بلند دارد (۱۸۲۲-۱۸۹۲)

کننده بکاری دیگر پناه می برد بهمین جهت ممکن نیست درباره شاعرانی
 مختلف العقیده چون (کزاد میکن) (هارت کرین) Hart crane
 « ماریان مر » Marianne Moore (الینور وایلی) Elinor wylie
 و (ماک لیش) Mac leish و (آلن تیت) Allen tate و « آر پی وارن »
 RP Warren و « ویلیامز » W. C. Williams و غیره نظری کلی
 اظهار داشت چرا که یگانه وجه مشترک این شاعران ابهام در ادای مطلب
 است دور میس این دسته شعرا که از نظر فکر در دوامتها قرار گرفته اند
 یکی (ارچی بالد ماک لیش) Archibald است و دیگری (ائی ای. کمینگز)
 در شعر اولی که از همه بهتر است ، معنی عمیق فکر موجود ابهام و پیچیدگی
 مطالب میشود بعلا آنکه وی در چند عبارت موجز و در چند استعاره نتایج
 تحقیقات فلسفی خود را بیان میکند و (کمینگز) نیز با وضع علامات ابهام را
 بوجود می آورد همکارانش دیگر از قواعد صرف و نحو و نقطه گذاری
 پیروی نمیکنند و خود راو نیز حتی لغات را جدا جدا مینویسد و غالب اشعارش
 بصورت لغزهایی حقیقی بیرون می آیند

در میان این آزمایشگاه آشفته لغات و اصطلاحات زنی بنام (ادنا
 سنت و نیست میللی) Edna saint-Vincent Millay به تنهایی راه و
 رسم شعر را تازه میکند همه بزودی او را شاعری حقیقی و بزرگ می شناسند
 سادگی و ظرافت و روانی طبع او که کاملاً طبیعی و عاری از تصنع است با
 روبرو و سبک شعرائی (منجمد) تپانمی مطلق دارد و با اینهمه کسی بدو حمایه
 نکرده است و حتی همکارانش که شیفته لفظ و ابهام اند ندین صدای صاف
 و بی تصنع با احترام گوش میدهند از آن گذشته ، هنگامیکه غالب مبتکران
 در آغاز هورفیمی می یابند و سپس دفتر شعر را می بندند و با گفته را تکرار

میکنند (باید «پاوند» و «الیو» را استثناء کرد) (می . و . میلی) از نخستین مجموعه شعری که در ۱۹۱۷ چاپ شده پیوسته در راه تکمیل ذوق و هنر خود کوشیده است وی درباره موضوعاتی ابدی داد سخن میدهد و از احساس و عشق و غمها و برس مرگ و غیره بحث میکند بی آنکه زبان را از قاعده خود منحرف کند و یابدان بیندیشد که با دیگران از نظر فکر و بیان مخالف باشد ، هموست که موفق میشود این موضوعات را از نو تازه کند و هم خود باشد و هم دیگری

در آثاری که از ۱۹۴۰ منتشر شده اند نمایل این شاعره بمراعات قواعد صوری شعر واضح میگردد با آنکه این نمایل غالباً بر اثر ذوق به عروضات مبهم و زننده هنوز هم مشوس است چنانکه یکی از همین شاعران یعنی (تئودراسپنسر) Theodore Spencer (که در ۱۸ ژانویه ۱۹۴۰ بطور ناگهانی مرده است) این معنی را چنین بیان میکند .

(در جهانی که روزنامه رادیو و سینما پیوسته سلسله ای از وقایع عاطفی و احساساتی مبتذل را نشر میدهند کاملاً بچاست که شاعر از گفتن قضایای ساده بزبانی ساده دوری جوید از بیم آنکه مبادا موضوعی احساساتی و معمولی گوید)

ضمائم

۱- تماشاخانه

نبودن نویسندگان تئاتری در ادبیات امریکا امری مسلم است ولی هنگامیکه انسان می توانست گمان برد که توسعه سینما بطور قطعی هنری را از میان برمی دازد که هنوز نتوانسته است در امریکا نشو و نمائی کند بر

خلاف این گمان درست در دوره ماست که نمایش در کشور آمریکا پیش از همه جا رایج گردیده است

تجدید نمایش در جریان نخستین جنگ بزرگ با ظهور دسته بازیگران « پرنس تاون » Provincetown و « تماشاخانه کوچک » شیکاگو و « میدان بازیگران واشینگتن » نیویورک آغاز میشود بر اثر کشش و کوشش این دسته‌های دانا و زیرک که پیشرو فن نمایش شده‌اند هنرمندانی ظهور میکنند که مدت تجلی نبوغ آنان کوتاه است از قبیل « سوزان گلاسل » Susan glaspell و « المر رایس » Elmer rice و « زناگیل » Zona gale و « مارك كنلی » Marc connelly و غیره ... تقریباً همه این نویسندگان در عرصه نمایش طغیان و نومیدی سالهای پس از جنگ را بیان میکنند که مشخص همان امریکائی نیز هست ولی این مصنفان از نومیدی و تلخی که در آثار خود آنرا منعکس میکنند رنج می‌برند و آثار آنان پس از آنکه لحظه‌ای درد لها شور و غوغا پدید می‌آورند سرد و خاموش میشوند و کسی دیگر از آنها پیروی نمیکند.

غالباً بهترین نمایشنامه‌ها زاده اقتباس و تولید یا اشتیاق داستان نویسان به نمایش آثار خود در صحنه تماشاخانه می‌باشد مانند نمایشنامه « دست کوزه گر » تالیف « شو در درایزر » یا « موش‌ها و آدم‌ها » تالیف « اشمن بک » غیر از این آثار بسیاری ارزشی نامم‌های (کم‌دی) جالب وجود دارد که با فلهی سه‌بار نوشته شده‌اند و بازیگرانی ماهر و هنرمند آنها را به معرض نمایش گذاشته‌اند ولی در این شادی‌نامه‌ها نه تنها آن لطف آثار « شکسپیر » دیده نمیشود بلکه از نظر عمق مطلب و کنایه به آثار

«زیر و دوه» ۱ و «آنوئی» ۲ و «سازتر» هم نمی رسند تنها يك تن در این دوره ای مشهور است که میان دو جنك قرار گرفته و او «اوزن او نیل» است Eugene O'Neill (برنده جایزه نوبل در ۱۹۳۷) که خون علاقه و عشقی بوسائل فن نمایش دارد تمام تدابیر نمایش و صحنه سازی را بکار میبرد از قبیل صحنه های شدید و بکار بردن زبان عوام و لهجه های محلی، تماشاخانه او نوعاً جدید است و چون آثارش تلخ و عم انگیز است بجرئت میتوان آنها را به ادبیات سیاه منعلق دانست موضوع های اساسی داستان های او عبارتند از ضعف و ربونی فرد در برابر دنیای چشم بسته و مخوف و خوار، ناتوانی عقل بشری برای ادراک واقعیت یا ایجاد رابطه ای میان عقل ها و وجدان ها و بهبودی اقدامات اصلاح طلبانه، خطرناک فکر مستطقی و سرضانه، نهمر سود پرستی و قدر طلبی

در وهله نخست ممکن است نمایشنامه های او جلوه های اجتماعی بخود

گردد ولی هیچیک از این نمایشنامه ها واقعاً اجتماعی نیستند همچنانکه نمایشنامه

(۱) - Jean Giraudoux نویسنده فرانسوی متولد در «بلاک»

(۱۸۸۲-۱۹۴۴) معنی «ژرگند» و «موزن» «سوزان و اقیانوس آرام» و

«اندیس» و غیره .

(۲) - Jean anouilh نویسنده معاصر فرانسوی هدف این نویسنده

آنست که موضوعات عم انگیز را با سبکی لطیف و شیف کند ولی همان او

در این به نایه ادعایش بر سر رسد کتاب «آسی کن» و چندی بسیار ساده و بی

یعنی «مسافرت سوزان» از نظر نامت و بهادار هنرمندان عالی مست نا

آهسته این نویسنده گدای صحنه های سرور و حسان و زمانه ، با طری عم انگیز

رسیده را انسان میدهد و در ضمن جسم انی ، طر ضح و عسی صفت و هرج و

مهرج ظلمی خود را از میازد این در «مهرج و مهرج دو بهاد او نام

مندی نیست

«دست‌های کثیف» «سازتر» که نویستی نیست بنظر «اونیل» بی‌عدالتی‌های اجتماعی بیس از آنچه حقیقت و واقع‌های باشند. نشانه‌ای از وضع بشر در جهان است از اینرو «امپراتور جاز» Jones او نه تنها نمونه سیاهان حریص و خرافی است بلکه کلیه افراد را با نادانی و ترس آنان مجسم میکند که آن ترس و نادانی را در زیر پرده‌ای از عقل و احتیاط پوشانده‌اند کتاب «آنا کریستی» Anna christie او تنها سرگذشت ساده فاحشه‌ای نیست که بر اثر عشق نجات می‌یابد بلکه کج طبعی و چشم‌بستگی غرائز و صفات را نشان میدهد و ثابت میکند که بشر هیچ‌گاه نمیتواند از دست ماهیت و نهاد خود بگریزد «آنا» دزبر ابر خوش بینی بیمورد پدرش که هنوز با این همه مصائب از خواب غفلت بیدار نگردیده است فریاد میزند

«آخر، ترا بخدا مگر نمی‌بینی که هر چه همیشه کرده‌ای دوباره تکرار میکنی! تقصیر تو نیست. تو درست کار میکنی، آنچه تو هستی...»
 با معن فرقی نداری» بسیاری از نمایشنامه‌ها مانند «طلا» و «ملیونهای مارکو» Marco و غیره قدرت مخرب روح مالکیت را نشان میدهند ولی نمایشنامه «روزهای بی پایان» Days Without End معرف روحی استدلالی و عقل است که بهترین آرزوها و امیدها را و از گون میکند قهرمان زن نمایشنامه «آهنگ شکفت انگیز» Strange Interlude که مجسمه زندگی غریزی است در دست دونفر شکنجه میشود که یکی دانشمندی است که مساعی او برای نانو در قوای حیاتی منجر به فاجعه‌ای میگردد و دیگری مردیست پول پرست و سوداگر که مشغولیات مالی او خفه کننده و حماقت آوراست در باره نمایشنامه «سیب گرک‌داز» The hairy ape نباید فراموش کرد که بسیاری از صحنه‌های آن وقف شده است برای نشان دادن عدم لیاقت

مصلحتان اجتماعی و واهی بودن امیدهای انقلابیون ادعای « یانک » yank
 قهرمان این نمایشنامه که از طبقه رنجبر است بیش از حد طبقه اوست و در
 واقع ادعای بشر در برابر جهانی است که همه عوامل با او سردشمنی دارند
 « او نیل » نه تنها پرده از روی عملیات کورکورانه انقلابیون و حماقت
 توانگران بر میدارد بلکه بیفایده‌گی اقدامات (آناشیت)ها و سست‌عنصری
 مردمان دانای خیالباف را گوشزد میکند و توهمات این اشخاص را درباره
 ترقی بیپوده میداند اگر همه اینها بیپوده باشند پس چه میماند؟ (یانک) در
 کوششی که برای ادراك فهمیدنی بکار میبرد میگوید
 «ولی بالاخره اینجا آمده‌ام که چه کنم؟ از کجا بیرون می‌آیم و از
 کجا بیرون می‌روم؟ کجا هستم؟»

و بالاخره هنگامی که در زندان درباره زندگی می‌اندیشد
 « میتوانم با گفتن و اندیشیدن خود را فریب‌دهم و تقریباً باور کنم که
 امیدی دارم و همین خود در راه زندگی نوشته‌ایست »

۴- افتقاد

اگر نام داستان نویسان و شمرای امریکا بیش از همه در کشورهای
 بیگانه شناخته شده است نباید چنین نتیجه گرفت که آثار آنان محصول
 تکاملی جداگانه است و با دنیای خارج ارتباط ندارد بلکه برعکس نهضتی
 ادبی و انتقادی و جمعی این آثار را در کشور امریکا بیدار آورده است و
 روزنامه‌نگاران و اسنادان دانش‌گاد نیز در اینکار سهمی بزرگ داشته‌اند
 امریکا حتی دارد وجود بمالد که « مرنیترا ۱ » و « لورنستر ۲ » و « سوئی ۳ » خود را

(۱) - Ferdinand Brunetiere منتقد فرانسوی متولد در « بولن »

هدف کوشش وی آنست که قواعد و رصیه تکامل را در دوره ادبیات انگار

ببند (۱۸۵۹-۱۹۰۶)

بوجود آورده است شماره این منتقدان و نویسندگان باندازه‌ای فراوان است که انسان در انتخاب نام آنان برای ذکر در اینجا دچار تردید میشود ولی با اینهمه در اینجا نیز «هاتری جیمز» با رای روشن و استعداد قوی و قوه ادراک خود بیگمان سرآمد اقران است

در آغاز قرن «جیمز هنکر» James Huneker و «اس تمپسن» Vance Thompson از میان نویسندگان جلب نظر میکند چه این دو

→

(۲) - Jules Lemaitre منتقد ادبی و نویسنده تائری فرانسوی مولد در «وسی» (۱۸۵۳-۱۹۱۴) وی سایشنامه‌هایی مانند «کپتر» «منصدی در آمدگار گاه» و غیره نوشته و به عرض سایش گذاشته است و کتابهایی بنام «خاطرات سایش» و «معاصران» نوشته ژول لومبره منتقدی صاحب نظر و نویسنده‌ای نافذ و هوشیار است و سبکش در نهایت روانی و سادگی است.

(۳) - Paul souday منتقد بزرگ و معاصر فرانسوی که در دو کتاب «انجمن عقول بزرگ» و «کتاب عصر» خود را مدافع فرهنگ و داور نهایی هر هنر و استعدادها می‌داند همان عیبده و ذوق فطری متشاجر علمی را با عیند محکم عقلی همراه کرده و باورهای روزنامه «تان» را بصورت صحنه‌ای از مباحثات ادبی بیرون آورده و بدینظرفی توانسته است همینی فراوان را مشایق مباحثات ادبی کند در این مباحثات «لووی» جاست سبیب را در مورد زیبایی شناسی و تاریخ هیچ فرو نمیگذارد و مینماید که این گونه سبیب «احساس و عاطفه انسانی» است کتاب او درباره «پروست، ژید و آلری» که در ۱۹۲۷ منتشر شده است منزله بیابیه است که در آن آشیانی و علاوه خود را به «عقل استدلالی» شرح میدهد مسلماً این ساگرد «ولیر» که سبیب سبیب و افکار «هوگو» گردیده است عقایدی مشک‌جابه دارد ولی هیچ منتقدی پس از او با همین عالی بر از وقار و عظمت نه ادبیان خنثی نگردیده است.

نویسنده باشناساندن «واگنر» ۱ و «سزان» ۲ و «هانه» ۳ و «امپرسیونیست» ۴ ها و (ورلن) و (سمبلیست) ۵ هارا بهم میپنجان خود آثار ادر فهم این نکته یآوری داده اند که هنر عرصه گاه اشکال و صوری ثابت و ولایتی نیست ولی از این پس فراوانی منتقدان و اختلاف نظر آنان پس از جنگ بزرگ گواهی صادق بر فعالیت عقلی در کشورهای متحد امریکاست چگونه میتوان این فعالیت را توضیح داد؟ تنها کافیست که شاهدی چند از آثار آن ذکر کنیم.

(۱) - Richard wagner موسیقی دان آلمانی، مصنف «اسادان آواز» «انگتر بیلوک» «نریسمان وایزو» و غیره متولد در «لایپ سیک» مانه ایست که کمتر استادی در موسیقی قدرت آورسیده است وی آهنگ های خود را بدست خویش می نویسد و آثاراً غالباً از انسان به های قدیم آلمان اقتباس میکرده در مورد معنی «اپرا» به سیری قابل بوده که ابتدا توجهی به موسیقی معنی احض نداشته و میخواسته است شعرو موسیقی را که ملا بهم مربوط کند و بر اثر اینکار یعنی خواندن اشعار بی ورن و سایش صحنه های بکنواخت «اپرا» غالباً خسته کننده گردیده است ولی سازو آوازی که در آن «واگنر» تحریرک عاطفه تائیری را وسیله اصلی دانند، دلایز و عالی است و غالباً قدرت تائیر آن درخور سبایش است (۱۸۸۳-۱۸۱۳)

(۲) - Paul Césanne نقاشی در امر سوسوسست فرانسه متولد در «اکس آن پروس» (۱۹۰۶-۱۸۳۹) وی غالباً صحنه های جامد طبیعت و مناظر را نقاشی کرده است

(۳) - Edouard Manet نقاشی فرانسوی متولد در پاریس (۱۸۸۳-۱۸۳۲) یکی از اسادان مکب «طبیعت برداری» و «امپرسیونیسم»

(۴) - Impressionisme صوری از هنر و ادب است که عبارتست از جلی و بیان احساسات بهمان صورتیکه احساس شده است.

(۵) - Symbolisme بعضی شاعران قرن ۱۹ که بطور عکس العمل در برابر هنر شعری «ناریس» گوینده است که روابط و روزهی را بیان کند که میان روح عا و اسما و حوت دارد.

« پل المرمور » Paul Elmer more و (ایورینگ رایت)
 J-vring B - abbitt که صادقانه و بی پروا دم از ارتجاع می زند با افکار
 و تمایلات جدید آزادیخواهی مخالفند این نویسندگان سر آن دارند که
 در اجتماع قوانین جنگ (اصحاب کالون) را از نور و اج دهند و در ادبیات
 اطاعت از قواعد پیشینیان را ، از اینرو بنوشته های عصر و زمان خود اعتنائی
 ندارند (هنری منکن) Henry Mencken بر عکس این دو نویسنده
 به آنچه پیش از وی نوشته شده بدیده قضاوت می نگرد هر مرجع تقلید
 و اصلی که باشد او را بغض و خروش می آورد و مخصوصاً از قواعد دین
 (پوزین) ها بسختی بیزار است وی عروج عقاید متناقض است و کافیت
 که یک نویسنده مشهور باشد تا او را بیاد مسخر گردد و هنوز کافیت که
 یک نویسنده سخن زننده و متناقض نویسد نابدفاع از او برخیزد (منکن)
 مطابق معمول سال ۱۹۲۹ بت شکنی صاحب قریحه است که همه جا با تکبر
 و عرو و عقیده خود را اظهار میدارد هم میهنان خود را (کانا) می نامد این
 تمایل به تحقیر لااقل یک اثر نیکو داشته است و آن اینست که بر اثر عساعی
 (منکن) مردم بخوانند آثار (درایزر) که ناآ توقت ناشناس بوده است رغبت
 یافته به ارزش او بی برده اند

(وان ویک بروکس) Van Wyck Brooks در آغاز کار
 ادبیات امریکارا حتی تا زمان خود (فاقد اطعم و متانت تناسب و تکانی
 سوزناک و دلخراش) می یابد آشکار است که وی بار این گناه را بر دوش
 (پوزین) ها و سوداگران میگذارد ولی آنچه در کشور (ویت من) و (توان)
 نازگی داره اینست که استعمار طلب خشن و بی معرفت و تحریص نیز در این گناه
 سهیم است همه نویسندگان حتی (توان) که وی کبابی در باره او نوشته است بنام

(مشقت عظیم مارکس توان) با اجتماع در حال میارزه بوده اند و بدست اجتماع ازبای در آمده اند ولی بر اثر ندای (بروکس) آزادی پدیدار خواهد شد (وی. ال، پاریگتن) V. L. Parrington به انتقاد صرفاً جنبه سیاسی میدهد و درباره یک نویسنده از زوی اهمیت اجتماعی وی و آنچه در مورد مسائل اقتصادی گفته است، داوری میکند مطابق این داوری تنها نویسندگان جدید میتوانند چیزی بنویسند که حائز اهمیت باشد (لودویگ لوی سن) Ludwig Lewisoohn افکار (فروید) را محک انتقاد آثار نویسندگان فرار میدهد و از روی عقیده جنسی یک نویسنده درباره آثار او قضاوت میکند مطابق این قضاوت (تورو) محکوم بناتوانی و عدم قریحه و فکر است چرا که مانند زهبانان بسرمی برده است و امر سن نیز از نظر جنسی سرد و بی اعتناء می نماید از (پوفا) نیز نباید بیزاری جست چرا که بیمار و نزار بوده است با اینهمه باید اعتراف کرد که (لوی سن) سخوی میسواند این افکار خام را رها کند و هنگامیکه این فرضیه های باطل و خشم انگیز را بدور می اندازد و درباره نویسنده ای از نظر ادبی قضاوت میکند این قضاوت مخصوصاً در موردی که مربوط به یک نویسنده جدید است معمولاً عمیق و عادلانه است و بیایان شیوا و ستودنی گفته شده است

(جی. ر. - کرج) W. kru teh و (ماکس ایستون) Max

Eastman عقیده اصحاب ا بقی را در انتقاد همیان قضاوت خود فرار

۱- Nihilisme می مر عقیده و ایمانی است ، وهم جنس فلسفه ایست

که در روسیه هوادارانی دارد هدف این فلسفه آنست که تم ریض اجتماعی را از میان بردارد بی آنکه سرائطی قطعی را حاکم آن بنا کند منظور از اصحاب می درمن کسانی هستند که با وجود نویسنده میخانند.

میدهند (گرچ) فقط بدلائلی نظر دارد که او را از آینده ادبیات امریکا نوین میکنند مطابق این دلایل کلیه نویسندگان امریکا بی مایه و گمراهند و در جهان جدید هم جز این نمیتواند باشد چرا که این جهان دیگر جای نویسنده نیست (ایستمن) از این هم بالاتر می رود و میگوید وجود نویسنده بیپوده و عاطل است و بوصله‌ای ناجورماند که تمدنی میتواند و باید آنرا بدور اندازد که مهندسان و علمای اقتصاد را بوجود آورده است در عوض بعقیده (گرن وین هیکس) grainville Hicks که عقاید (مارکس) ۱ را در انتقاد آثار ادبی مأخذ قضاوت قرار میدهد ادبیات وجود نداشته است و وجود نخواهد داشت مگر هنگامیکه انقلاب (سوسیالیست ۲) جهان را فراگیرد و خود را عنادی شاهکارهای آینده میداند که در آنها شرح زندگی و کیفیات نفسانی طبقه (رنجبر) نوشته شده است این قبیل آثار در سالهای ۱۹۳۶ و ۳۷ مورد علاقه مردم امریکا بوده است.

مسلم است که این عقیده و اکنشی را بدنبال دارد، بنظر (جی‌های)، رانسم (J. C. ransom) شاعر مسئولیت اجتماعی ندارد آثار هنری، قطع نظر از هر گونه معنی و مفهوم، در دل و جان لذت و سعادت بی وجود می‌آورند که بذات خود قائمند و این نظریه ما را شعری رهبری میکند که با زمان و مکان بیوستگی ندارد ولی انتقادی صوری را در بردارد که چنانکه ارنامش پیداست فقط بصورت و مسائلی می‌پردازد که صرفاً جنبه ادبی داشته باشند.

۱ - Karl marx - سوسیالیست آلمانی اصلاً یهودی مصنف کتابی مشهور درباره «سرمایه» و موسس جمعیت بین‌المللی کارگران سولند در ترو (۱۸۸۳-۱۸۱۸)

۲ - Socialisme - در حقیقت است اجتماعی که میخواهد با تخصیصی وسائل و ثروت ها به اجتماع و توزیع کار و کالاهای مصرفی در میان همه، وضع اجتماع چپایی را تغییر دهد. پروان این در ضمیمه «سوسیالیسم» نامند.

(پیروان این نظریه پراگماتیستی (النتیت) در مورد انتقاد درست نقطه مقابل کسانی هستند که در دو دهه اول قرن در باره آثار ادبی انتقاد کرده اند (النتیت) و پیروانش فقط در باره هنر و محتوی کتب نویسندگان به فحصر و تحقیق می پردازند و بخود نویسندگان و شرایط زندگی فکری و اجتماعی آنان کاری ندارند. وجه امتیاز (النتیت) از دیگران آنست که وی از علوم و فلسفه تحقیقی کاملاً دوری میجوید

جهت دیگر این عکس العمل بازگشتی بحضالعه و تحقیق در باره گذشته امریکاست در برابر افکار و عقاید (فاشیست) ۱ و (کمونیست) ۲ امریکاییان ناگهان بیاد می آورند که طرز فکری امریکایی نیز وجود دارد این توجه بغرور و مفاخر ملی پس از سالها تحقیر ملت و کشور خود، چنان سنگت انگیز و ناره میماید که (ا. ماک لیش) میتواند در این باره بسرائید (ای امریکای من - سرزمین تو ۳ و تازه امروزه سعادت من دارم که ترا

۱ - Fascisme مراد اسپیدادی را گویند که از ۱۹۲۲ در ایتالیا استبداد یافته است این مراد همگی به افشادستی است و پیروان آنرا فاشیست گویند

۲ - Communisme - در عهد ایست که میخواهد امران و ثروت را اشراکی بنسند و وسائل تولید و مواد مصرفی در دسترس همه قرار گیرند طبق این نظریه وسائل تولید عبارتست از زمین و هر افزاری که برای تولید کالا یا ثروت یا محصول بکار می رود و از نظر عملی نادرستیه احساسی یا «سوسیالیسم» فرقی ندارد و هر دو مصداق همینند پیروان آنها وقتی در جهان عملی میسوند که کلیه دول عموریسی واحد در آمده باشند تا عبارتی به سر دولتی دو میان نباشد و راه استبداد آبهیم ضامنی است که میان تولید و توزیع ثروت وجود دارد چه تولید سراسری است و توزیع اختصاصی

۳- در من این عبارت آمده است neufounded land = زمینی که تازه پیداشده است (زمین نیافته)

کشف کرده‌ام !

(داس پاسس) هنر و استعداد سرشار و دقیق خود را که از نظر صراحت و دقت و صداقت به عدسی عکاسی ماند اکنون وقف آن کرده است که در کتاب (زمینی که در روی آن هستیم) شخصیت‌های بزرگ تاریخی را نقاشی کند در میان این شخصیتها صفاتی عقیف و نجیب یافته می‌شود که پیروده آن صفات را در میان داستان او جستجو میکنیم (داس پاسس) همان شكاك بزرگ مینویسد

(در اوقات تحول و خطر هنگامیکه خاک و شن باترس و لرز از قوای عقلی بشر اطاعت میکنند تصویری که از ادامه و استمرار در ذهن ما پدید می‌آید میتواند رشته زندگی زمان لرزان و زود گذر حال را با زندگی نسلهای گذشته پیوند دهد هیچگاه نباید از یاد ببریم که ما وارث یکی از بزرگترین افکار جهان هستیم یکی از افکاری که در جریان تاریخ از هر فکر دیگر یا انجام گرفتن نزدیکتر بوده است)

و هم چنین (وان ویک بروکس) به نگارش تاریخی از ادیبان امریکا همت می‌گمارد که یکی از آثار مهم ادبی سمار می‌آید اقدام وی برای آن نیست که خط بطلان بر زمان گذشته کشد بلکه برعکس میخواهد بنحیق و محققانه درباره آن پردازد در تاریخ گذشته معنی و مفهوم و وحدت و ایمانی مییابد که بعقیده او اکنون نویسندگان جدید نمی‌پند که این معنی و روحیت و ایمان را ناچیز و نباه کرده‌اند

درست پیش از جنگ دوم جهانی و در آغاز آن، نگارش داستانهای تاریخی روزنی سزا داشته است نه تنها داستانهای عشقی و جنگی چون «بربادرفته» بلکه تمیجات و تحقیقاتی مانند کتاب «فرانکلان» تألیف کازل

ون دورن « Carl van Doren و کتاب « Sherman تألیف
 « لوئیدلویس » Loyd Lewis و کتاب « لینکلن » Lincoln تألیف « کارل
 ساندبوزک » و کتاب « جفرسن » تألیف « کلوباواتز » Kaude Bowers و
 غیره، را مشتاقانی فراوان بوده است .

در همین زمان فن انتقاد با ظهور « رابرت پن وارن » Warren

Robert Penn و « الفرد کازین » Alfred Kazin نضجی میگردد این
 دو تن میتوانند سه روش روانشناسی و اجتماعی و ادبی را بنحوی معقول
 باهم تلفیق کنند که اسلاف بلافصل آنان بطریقی خطرناک آنها را ازهم
 جدا کرده اند « الفرد کازین » مخصوصاً عادت دارد که از همه فرضیه های
 اسلاف خود استفاده کند بدون آنکه مجذوب و پروهیچیک از آنها بشود
 وی واقع بینی و استقلال کامل خود را در مورد ادراک و قضاوت هیچگاه
 از دست نمیدهد از همین روی کتاب او « در زادگاه » Onnative
 Ground با آنکه مغشوش و مشوش است ، اکنون صائب ترین تفسیری
 است که در قرن بیستم از ادبیات امریکائی شده است در این کتاب « کازین »
 نغست نشان داده است که .

« ادبیات از شهر آرام اجتماع سمت جهان باز کارخانه ها و شهر
 های بزرگ پدید آمده است کار شهرهای بزرگ و کارخانه ها آنست که ایمان
 های قدیم و ارزش ها و مفاهیم زمان گذشته را از میان می برند »
 وی جریان تحول بر آشوب این ادبیات را که بازگشتی به ایمان
 دموکراسی دنبال میکنند

ماه نخب

از شاکه‌کارهای آثار استاد سعید نفیسی

چاپ دوم - با اضافات

ماه نخب مجموعه سرگذشت‌های پهلوانان و دلیران عیور و مینین یرستی است که در طی قرن‌ها در ایران و بعشق ایران و بخاطر نگهبانی مجدد و عظمت ایران مردانه قیام کردند و همگام گروه‌ها گروه از مردم رشید و ایران پرست با بیگامگان و بیگانه دوسنان مبارزه کردند و عالیترین نشان افتخارات ابدی برای خود و ملت ما برپیشانی تاریخ ایران نصب نمودند . ماه نخب در همه مطبوعات زبان فارسی یگانه و بسی نظیر است . ماه نخب حتی در میان همه آثار استاد نفیسی شاهکار پر ارجی است که نویسنده‌اش بآن مباحث می‌کند . ماه نخب را همه جوانان روشنفکر و همین یرست باید بخوانند و از زیبایی سبک نگارش آن لذت ببرند و در جلوه‌های درخشان و مردانگی و آزادی‌نگی نیاکان خود آگاهی صحیح پیدا کنند و در راه وطن پرستی و حق‌جویی از این گنجینه گرانمایه نوشته مبارزه و شهامت برگزید در ۲۸۰ صفحه با کاعد وسط و جلد شیمی ۶۰ ریال

فردوس المرشدیه فی اسرار الصمدیه

تألیف : محمود بن عثمان

با مقابله و تصحیح : بکوشش آقای ایرج افشار

در سرگذشت سیح انوار سعید کازروبی عارف بزرگ قرن بیستم و از آثار سری بسیار جالب قرن هجدهم با ترجمه مقدمه آلمانی که شش دقایق و نکات مهم است . این کتاب با اعتبار بر فارسی و عتاید صوفیه و جغرافیای تاریخی شهرهای فارس ، خصوصاً کارون و لپچه کازروبی و فوائد لغوی سودهای بسیار در بردارد . چاپ خوب و کاغذ اعلا و جلد نازک ۶۰ صفحه ۳۰۰ ریال و با جلد معرائی ۴۵۰ ریال .

کتابفروشی طهوری - طهران خیابان شاه آباد

بحرین

بقلم استاد سعید قیسی

حاوی مهم‌ترین مباحث تحقیقی هستند و مستدل در باب مالکیت هزار و هفتصد ساله ایران در بحرین اسنادی که در این کتاب نفیس ارائه شده از مدارك گرانبهای تاریخ است و بسیاری از مطالب این کتاب تاکنون در هیچ‌یک در مطبوعات منتشر نشده و برای عموم خوانندگان نازگی دارد. هر ایرانی وطن پرست باید این کتاب را بخواند تا شباهت گمراه‌کنندگان و دشمنان ایران را بشناسد و بر حقایق مالکیت ایران بر بحرین آگاهی صحیح و کامل پیدا کند.

در ۷۰ صفحه ۲۰ رباعی

فرهنگ فارسی

منسل بر کلیه لغات فارسی و عربی و لغات خارجی مستعمل در زبان و نوشته‌های فارسی و لغات معمول در زبان عامه و اعلام مهم تاریخی و جغرافیایی تألیف آقای دکتر محمد مکرری با مقدمه دایره‌المعارف آرای احمد بهمنیار.

این کتاب از جهت دارا بودن کلمه لغات مورد احتیاج فارسی زبانان گنانه در هک کمال و تدقیق و صحتی است که در آن سخنران، روزنامه‌نگاران، شعراء و نویسندگان، و مترجمان و همه اهل‌تعمیر از مراجعه فرهنگیان معتمد و بی‌نیاز میسازند. کلمه اعلام و چند در گوپ در ۷۰ صفحه ۲۰ رباعی

تذکره شعرای معاصر ایران

تألیف آقای سید عبدالحمید خلخالی

شرح حال و اشعار و آثار سی و پنج تن از استادان سخن و شعرای نامی ایران در عصر حاضر در ۵۰ صفحه با چاپ بسیار عالی و مصور و کاغذ خوب با جلد زر کوب ۱۶۰ ریال با کاغذ وسط و جلد زر کوب ۱۲۵ ریال

چند نامه بشاعری جوان

تألیف : راینر ماریاریلکه

شاعر بزرگ آلمانی

ترجمه آقای دکتر پرویز ناتل خانلری چاپ دوم با تجدید نظر راینر ماریاریلکه از شعرای مشهور معاصر، که بیشتر آثار او بزبانهای زنده دنیا ترجمه شده شهرت و نفوذ او در ادبیات همه کشورهای اروپا و افزون است و از پیشوایان بزرگ طرفداران « شعر ناب » شمرده میشود : این کتاب را آقای دکتر خانلری بزبان فارسی شیرین در آورده و همه جوانان و شعر دوستان باید بخوانند و از زیبایی سبک نگارش آن لذت ببرند .

سهراب ورستم

تألیف ماتیو آربولد . ترجمه و مقایسه با رسم و سهراب شاهنامه فردوسی با تصحیح دیباچه و حواشی از آقای منوچهر امیری نامقدمه اسناد سعید مجیدی در ۷۵ صفحه با کاغذ اعلا و جلد مقوایی ۲۰ ریال

نخچه سمعیلی

نسخه ای که مرحوم ادیب السلطنه سمعیلی از دیوان نظم و نثر خود کرده اند . اهتمام آقای حسینی و محفوظ در ۵۰ صفحه با کاغذ اعلا و جلد مقوایی ۲۵ ریال

کتابفروشی طهوری . طهران خیابان شاه آباد

یادآوری:

تعدادی از کتاب های باز نشر شده در این کتابخانه بیشتر از این در کتابخانه های دیگر در دسترس بودند. ما کتاب هایی را که به چند فایل تقسیم شده بودند برای سهولت مطالع آنها به صورت یک فایل پی دی اف درآورده و اقدام به بازنشرشان کردیم. زحمت اولیه و اصلی را کسانی کشیده اند که برای نخستین بار این کتاب ها را اسکن کرده و در معرض دسترس عموم گذاشته اند. در اینجا مراتب سپاسگزاری خود از آنها را اعلام می کنیم.

بازنشر در کتابخانه:

<http://mypersianbooks.wordpress.com/>